

Ryszard Pujso

Judocy Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego

Judocy
Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego

Ryszard Pujszo

Judocy
Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego

Bydgoszcz 2012

Komitet Redakcyjny
Janusz Ostoja-Zagórski (przewodniczący)
Katarzyna Domańska, Ryszard Gerlach, Sławomir Kaczmarek
Piotr Malinowski, Jacek Woźny, Grażyna Jarzyna (sekretarz)

Recenzent
Prof. dr hab. Mariusz Gizowski

Projekt okładki
PM LOGO

Redaktor
Jagna Urbańska

© Copyright by Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego
Bydgoszcz 2012

Utwór w całości ani we fragmentach nie może być powielany
i rozpowszechniany bez pisemnej zgody posiadacza praw autorskich

ISBN 978-83-7096-877-9

Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego
(Członek Polskiej Izby Książki)
85-092 Bydgoszcz, ul. Ogińskiego 16
tel./fax 52 32 36 755, 32 36 729, mail: wydaw@ukw.edu.pl
<http://www.wydawnictwo.ukw.edu.pl>
Rozpowszechnianie 52 32 36 730
Poz. 1430. Ark. wyd. 4,0

WSTĘP	7
PRZEDMOWA (Jerzy Rokita, Sławomir Dąbrowski)	9
1. RYS HISTORYCZNY I SPORTOWY UNIWERSYTETU KAZIMIERZA WIELKIEGO	13
2. RYS HISTORYCZNY JUDO NA ŚWIECIE, W POLSCE, W REGIONIE ORAZ W UNIWERSYTECIE KAZIMIERZA WIELKIEGO (I JEGO POPRZEDNIKÓW)	17
3. JUDO W REKREACJI RUCHOWEJ	35
4. JUDOCY UNIWERSYTETU KAZIMIERZA WIELKIEGO W BYDGOSZCZY	39
TRENERZY	40
ZAWODNICY	50
5. JUDO W NAUCE JUDOCY DZIAŁAJĄCY NAUKOWO (SEKCJA KULTURY FIZYCZNEJ)	139
6. JUDO W POPKULTURZE	153
JUDOCY PROWADZĄCY DZIAŁALNOŚĆ KULTURALNO-PROMOCYJNĄ	157
7. JUDO WŚRÓD PRACOWNIKÓW UCZELNI	167
JUDOCY PRACUJĄCY W UCZELNI	168
PODSUMOWANIE	173
BIBLIOGRAFIA	175

WSTĘP

Wyższa Szkoła Nauczycielska (1969-1974), Wyższa Szkoła Pedagogiczna (1974-1990), Akademia Bydgoska (1990-2005) to uczelnie poprzedzające powstanie Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Każda kolejna reorganizacja wiązała się ze zmianami dokumentacji, przekazywaniem jej części do archiwów, a podczas licznych przeprowadzek dochodziło czasami do zagubienia bądź zniszczenia niektórych dokumentów, pamiątek, kronik czy albumów fotograficznych. Studenci stawali się absolwentami, wyjeżdżali z Bydgoszczy, a także z kraju. Ich związek z uczelnią ulegał znacznemu ograniczeniu, a czasami nawet zanikał na długie lata bądź bezpowrotnie.

Analogiczna sytuacja dotyczy sekcji judo uczelni, która pomimo że powstała dopiero w 1976 roku, to swoje pierwsze treningi może datować na 1972 rok. W sekcji judo trenowali głównie zawodnicy-amatorzy, którzy z tą dyscypliną zetknęli się dopiero w uczelni i którzy zauroczyli się nią. Sporadycznie jednak pojawiali się zawodnicy wyczynowi, którzy reprezentowali uczelnię na zawodach światowych najwyższej rangi.

Autor niniejszej publikacji dołożył starań, by zachować dla pokoleń przyszłych studentów sylwetki dawnych i współczesnych judoków-studentów, którzy w sposób istotny przyczyniali się do rozwoju wspólnego dobra, jakim była i jest nasza uczelnia.

Za warunek konieczny umieszczenia biogramu zawodnika w publikacji uznano co najmniej jeden rok trwałego związku z uczelnią oraz dodatkowo kryteria, z których co najmniej jedno musiało zostać spełnione:

- Start w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni (lub Akademickich Mistrzostwach Polski, Akademickich Mistrzostwach Świata),
- Trening judo połączony z działalnością naukową udokumentowaną publikacją,
- Trening judo połączony z działalnością promocyjną lub artystyczną udokumentowany doniesieniem medialnym,

– Trening judo połączony z pracą w uczelni.

Poszukiwania i weryfikację informacji prowadzono według przyjętej procedury:

- Wywiady: własne, telefoniczne, mailowe z osobami, do których udało się dotrzeć,
- Kwerenda w archiwach uczelni, zasobach własnych AZS UKW, UMK i sekcji judo,
- Kwerenda w drukowanych i elektronicznych mediach bydgoskich i ogólnopolskich z lat 1972-2011,
- Rekonstrukcja faktów na podstawie istniejących dokumentów potwierdzonych pieczęciami (dyplomy, medale, puchary, listy pochwalne, inne),
- Rekonstrukcja faktów na podstawie istniejących materiałów tzw. niepotwierdzonych (listy walk, protokoły wagowe, listy zwycięzców, listy uczestników obozów, fotografie ze zbiorów prywatnych) – gdy uzyskano potwierdzenie faktu z co najmniej dwu różnych źródeł.

Autorowi nie umożliwiono wykorzystania materiałów archiwalnych Zarządu Głównego Akademickiego Związku Sportowego w Warszawie.

* * *

Pragnę serdecznie podziękować swojemu studentowi, zawodnikowi i przyjacielowi Przemkowi Landowskiemu za pomoc przy opracowaniu tej książki.

Ryszard Pujszo

PRZEDMOWA

Jerzy Rokita – urodzony w 1956 r. w Dubience. Absolwent Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy – z wykształcenia elektronik, z wyboru trener judo. Studia trenerskie ukończył w Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku.

Jako zawodnik medalista Mistrzostw Polski Młodzików i Juniorów, czołowy zawodnik w kategorii seniorów oraz zawodnik I i II-ligowego zespołu klubu BKS „Polonia” Bydgoszcz w latach 70.

Jako trener zdobył z zawodnikami „Polonii” ponad 40 medali Mistrzostw Polski we wszystkich kategoriach wiekowych.

W życiu zawodowym pracownik działu szkolenia policji, obecnie szkoli młodzież w jednej z bydgoskich szkół podstawowych.

Żonaty – żona Alicja i córka Katarzyna.

Szanowny Czytelniku!

Wspólnie z autorem tej książki przeżyliśmy młodość i wiek dorosły w nieustannej, wspaniałej przygodzie, jaką był sport wyczynowy w naszej ukochanej dyscyplinie – judo.

Następnie już jako ludzie dojrzały zapragnęliśmy swoje doświadczenia przekazać innym, by wzorując się na nas, osiągnęli jeszcze lepsze wyniki.

Nasze drogi z autorem pozornie się rozeszły, gdyż po wspólnej i pełnej sukcesów pracy w klubie BKS „Polonia” ja zacząłem pracować w policji, natomiast autor w wyższej uczelni.

Celowo napisałem pozornie, gdyż obaj nadal pozostaliśmy wierni naszemu judo i szeroko pojętej kulturze fizycznej, tylko dzieliliśmy się naszą wiedzą w różnych środowiskach.

Jest niezbędne utrwalenie fragmentów historii bydgoskiego judo, rozwijające się m.in. jako sport akademicki w ramach Uniwersytetu i jego poprzedników.

Pragnę, by przyszłe pokolenia pamiętały o historii, w naszym przypadku o historii kultury fizycznej pod hasłem „Judo” i przekazywały ją naszym następcom.

Autor niniejszej książki odtwarza niezbyt odległe przecież czasy i osoby, próbuje przypomnieć, że w naszej społeczności akademickiej było i jest judo zarówno na poziomie rekreacyjnym, jak i na najwyższym poziomie światowym.

Życzę, aby akademickie judo powróciło na czołowe, należne mu miejsce.

Trener BKS „Polonia” Bydgoszcz
mgr inż. Jerzy Rokita

Sławomir Dąbrowski – urodzony w 1966 r. w Bydgoszczy. Absolwent Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu (filia w Gorzowie) z 1991 r. Następnie ukończył studia trenerskie z zakresu koszykówki w 2006 r. w Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku.

Po studiach rozpoczął pracę jako nauczyciel wychowania fizycznego w Zespole Szkół Drzewnych w Bydgoszczy, gdzie pracuje do dzisiaj.

Bez wątpienia najlepszy nauczyciel wychowania fizycznego w Bydgoszczy, pracujący w Okręgowym Związku Koszykówki oraz współpracujący naukowo i promocyjnie z Uniwersytetem Kazimierza Wielkiego – aktualnie nauczyciel dyplomowany.

Jest autorem kilku publikacji naukowych z zakresu kultury fizycznej oraz kilkakrotnym laureatem nagrody Prezydenta Bydgoszczy.

Z zamiłowania filmowiec-amator, autor wielu filmów dokumentujących działalność studentów z Sekcji Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa.

Szanowny Czytelniku!

Gdy przed laty po raz pierwszy spotkałem autora, w tamtych czasach człowieka z pierwszych stron gazet sportowych, nie spodziewałem się, że losy nasze tak się splecą zarówno trenersko, jak i pod względem naukowym. Interesowały nas przecież odrębne dyscypliny sportowe: mnie koszykówka, autora judo.

Jednak pasja trenerska i naukowa omija pozorne trudności, dlatego z zainteresowaniem obserwowałem, a później uczestniczyłem w życiu naukowym społeczności akademickiej naszego młodego uniwersytetu.

Rozwinięcie w środowisku akademickim działalności naukowej i promocyjnej bydgoskich judoków uważam za wielki wkład autora – trenera na rzecz rozwoju ukochanej dyscypliny, jaką było i jest judo.

Obserwując dokonania autora mogę stwierdzić, że wykonał on olbrzymią pracę, docierając do wielu judoków bydgoskiej uczelni, którzy studiowali w latach 1976-2011.

Oczywiście, jak w każdym przypadku badań prowadzonych na materiale ludzkim, znalazły się przypadki braku niektórych osób w niniejszej publikacji z przyczyn różnych i zostały one przez autora uszanowane.

Książkę tę polecam wszystkim sportowcom, niezależnie od stopnia wytrenowania i stażu w swojej dyscyplinie.

Trener koszykówki
mgr Sławomir Dąbrowski
Nauczyciel dyplomowany
Zespołu Szkół Drzewnych w Bydgoszczy

**1. RYS HISTORYCZNY I SPORTOWY
UNIWERSYTETU KAZIMIERZA WIELKIEGO**

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy jest najmłodszym, szerokoprofilowym uniwersytetem w kraju. W tym charakterze zaczął działalność 1 września 2005 roku, ale poprzedza to doniosłe wydarzenie czterdziestoletnia tradycja bydgoskich uczelni – poprzedniczek: Wyższej Szkoły Nauczycielskiej, Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego.

Pierwsze indeksy otrzymało 300 żaków. Kadre naukową stanowiło początkowo 24 samodzielnych pracowników naukowych i 36 doktorów. W okresie pierwszych pięciu lat uczelnię ukończyło około 2 tys. studentów. Najszybszy rozwój nastąpił po roku 1989, kiedy to znacznie wzrosła liczba studentów oraz potencjał kadry naukowej.

W 2000 roku uczelnia zyskała miano **Akademii Bydgoskiej** im. Kazimierza Wielkiego. Po pięciu latach – 21 kwietnia 2005 r. – Sejm RP uchwalił Ustawę o utworzeniu **Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego**. Uroczyste podpisanie ustawy przez prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego nastąpiło 13 maja 2005 roku.

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy jest dynamicznie rozwijającą się uczelnią, największą w mieście i drugą w regionie kujawsko-pomorskim zarówno pod względem liczby profesorów, oferowanych kierunków studiów i form kształcenia, jak również liczby studentów i absolwentów.

Wiedzę w uniwersytecie przekazuje 700 nauczycieli akademickich. Wśród nich jest około 150 profesorów, w tym ponad 60 tytułarnych. Dużo uwagi poświęca się rozwojowi potencjału kadry, dlatego pracownicy uczestniczą w szkoleniach, projektach badawczych, współpracują z jednostkami polskimi i zagranicznymi.

Bogatą ofertę edukacyjną sześciu wydziałów tworzy 30 kierunków studiów i niemal 100 specjalności, realizowanych na trzech poziomach kształcenia: studiów licencjackich i inżynierskich (I stopnia), studiów magisterskich uzupełniających (II stopnia) oraz studiów doktoranckich (III stopnia). Uniwersytet prowadzi również prawie 40 studiów podyplomowych, poszerzających kwalifikacje i nadających nowe uprawnienia.

UKW posiada 11 uprawnień do nadawania stopni naukowych. Pierwsze uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora uzyskano w połowie lat 80. (w 1986 r. w zakresie pedagogiki), a pełne prawa akademickie pod koniec następnego dziesięciolecia – uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie pedagogiki, w roku następnym w zakresie historii, a następnie z literaturoznawstwa, językoznawstwa, psychologii, historii, nauki o polityce, dyrygentury, biologii, mechaniki. Kolejne wnioski oczekują na rozpatrzenie.

W ostatnich latach uczelnia przyjmowała na studia około 5 tys. studentów rocznie. Obecnie na uniwersytecie studiuje około 15 tysięcy studentów, 2/3 z nich stanowią studenci z regionu, pozostali pochodzą z całej Polski (Strona internetowa UKW) (<http://www.ukw.edu.pl/pokaz-Strone.php?idPoz=49034485661750546d61>).

W strukturze uczelni od początku istniała jednostka zajmująca się kulturą fizyczną, sportem studenckim i sportem wyczynowym – Studium Wychowania Fizycznego i Sportu.

Jednostka ta rokrocznie występuje do JM Rektora o zatwierdzenie powołania określonych sekcji sportowych oraz organizuje zajęcia dla studentów z obowiązkowego wychowania fizycznego.

Liczba studenckich sekcji sportowych w uczelni waha się w zależności od możliwości finansowych od 10 do 15, w tym kilka sekcji liczonych jest podwójnie – osobno kobiety i osobno mężczyźni.

Od powstania Katedry Kultury Fizycznej w 1994 roku (obecnie Instytut Kultury Fizycznej) rozwija się owocna współpraca sportowa tych jednostek.

Należy również wspomnieć, że w uczelnianych strukturach sportowych pracowali i pracują dawni wybitni wyczynowi sportowcy, reprezentujący w przeszłości nasz kraj na zawodach najwyższej rangi: Mariusz Zasada – gimnastyk, Mariusz Klimczyk i Waldemar Korycki – lekkoatleci, Ryszard Pujszo – judoka.

Po zatwierdzeniu sekcji sportowych następuje współpraca ze środowiskiem uniwersyteckiego AZS-u, dotycząca startów zawodników w Mistrzostwach Polski i w Mistrzostwach Regionu.

Najbardziej „medalową” sekcję stanowią lekkoatleci, a na drugim miejscu pod względem zdobytych medali indywidualnie i drużynowo plasują się właśnie judocy.

Oczywiście należy obiektywnie stwierdzić, że bydgoscy wioślarze – studenci stanowiący czołówkę europejską i światową są wizytówką UKW,

lecz nie są oni sekcją w pełni uniwersytecką (choć tak są przedstawiani przez władze AZS), ponieważ UKW nie ma ani przystani, ani łodzi, ani trenera.

Niestety, w ostatnich latach wskutek trudności finansowych, przebudowy obiektów itp., sportowcy uniwersytetu obniżają poziom, co dotyczy również studencką sekcję judo (Pujszo 2011a).

Autor niniejszej publikacji jest jednak przekonany, że po ustabilizowaniu sytuacji finansowej i otrzymaniu nowych obiektów sytuacja wróci „do normy”, a sportowcy „Kazimierza” znów zajmować będą czołowe miejsca w Polsce.

**2. RYS HISTORYCZNY JUDO NA ŚWIECIE,
W POLSCE, W REGIONIE
ORAZ W UNIWERSYTECIE
KAZIMIERZA WIELKIEGO
*(i jego poprzedników)***

JUDO NA ŚWIECIE

Twórcą judo jest japończyk Jigoro Kano (1860-1938). W wieku 18 lat, wbrew zaleceniom lekarzy, zaczął trenować ju-jitsu. Dwa lata później, bazując na własnych doświadczeniach i wiedzy swoich nauczycieli, zaczął opracowywać odrębny system walki. Usunął z ju-jitsu m.in. wszystkie elementy niebezpieczne i nadał nowemu stylowi sportowy charakter (*Mała encyklopedia sportu* 1986).

Dlatego można stwierdzić, że Judo Kodokan stało się spadkobiercą tradycyjnego stylu walki i bogactwa kultury dawnych samurajów właśnie dzięki młodemu Jigoro Kano, twórcy sztuki walki i dyscypliny sportowej spełniającej wymogi naszych czasów (Kuźmicki 2011).

W 1892 r. po raz pierwszy użył on terminu judo dla już wyodrębnionego stylu i założył pierwszą szkołę judo – Kodokan, zwaną także Instytutem Poszukiwania Drogi (Zieniawa, Ruszniak 2003; Tokarski, Sikorski 1998).

W 1951 r. powstała Międzynarodowa Federacja Judo, zrzeszająca początkowo 13 członków (obecnie liczy ich 180), a jej pierwszym prezydentem został syn prof. Jigoro Kano – dr Risei Kano (Pawłuk 1980).

Pierwsze Mistrzostwa Świata odbyły się w 1956 r. w Tokio. Wzięło w nich udział 31 judoków z 21 krajów. W 1964 r. judo było pokazową dyscypliną na Igrzyskach Olimpijskich w Tokio, a na stałe weszło do programu od 1972 r. (Pawłuk 1980b; Tokarski, Sikorski 1998).

Kobiece judo zaczęło rozwijać się bardzo szybko po pierwszych Mistrzostwach Świata w 1980 r. w Nowym Jorku (od 1986 r. odbywają się razem z zawodami męskimi), a do programu olimpijskiego zostało wpisane w 1992 r.

JUDO W POLSCE

W 1957 r. rozegrano w Łodzi pierwsze oficjalne mistrzostwa kraju. Po zawodach utworzono **Polski Związek Judo**.

W latach 60. powstały kolejne sekcje przy bardzo wielu klubach sportowych: m.in. „Jagiellonia” w Białymstoku, „Polonia” w Bydgoszczy,

„Czarni” w Bytomiu, „Flota” w Gdyni, AZS – w Gliwicach, Gdańsku i Poznaniu.

Pierwszy w historii polskiego judo medal na międzynarodowym tatami wywalczył podczas Mistrzostw Europy w 1963 r. w Genewie **Jan Okrój**, zdobywając dla Polski brąz. Pierwszy srebrny medal olimpijski (Monachium 1972) zdobył dla Polski **Antoni Zajkowski** (Borowiak 2001).

Historyczną listę polskich medalistów tego okresu otwierają: dwukrotny mistrz olimpijski **Waldemar Legień (1988, 1992)** i srebrny medalista igrzysk **Janusz Pawłowski (1988)** oraz mistrz olimpijski i multimedalista **Paweł Nastula (1996)** (Tyszkowski 2000; Polski Związek Judo 1996).

W judo zaczęły również walczyć kobiety. Ich osiągnięcia są tym bardziej godne podkreślenia, że judo kobiece musiało przecierać całkiem nowe szlaki.

Pierwszy żeński brązowy medal na Mistrzostwach Świata zdobyła **Joanna Majdan** (Wiedeń 1984), następnie **Maria Gontowicz-Szalas** (Mastricht 1986) i **Bogusława Olechnowicz** (Essen 1987).

Pierwszy kobiecy medal olimpijski (srebro) wywalczyła **Aneta Szczepańska (1992)**.

Aktualnie Polski Związek Judo zrzesza około sześć tysięcy ćwiczących, w tym około 800 dziewcząt i kobiet (Tyszkowski 2000).

Filarem wykreowanej już polskiej szkoły judo stał się legendarny dziś trener **Ryszard Zieniawa** (Pujszo 2007).

JUDO W BYDGOSZCZY

Judo w latach 60., 70. i 80. XX w. rozwijało się w klubie BKS „Polonia” oraz rekreacyjnie w klubach studenckich AZS przy Wyższej Szkole Pedagogicznej i Akademii Techniczno-Rolniczej, natomiast w regionie w klubach „Zryw” i „Elana” w Toruniu, „Olimpia” w Grudziądzu oraz „Samuraj” we Włocławku.

Za założyciela sekcji judo w „Polonii” uważa się por. Arkadiusza Wawrzyniaka, chociaż wcześniej w sposób nieformalny trenowali już Albin Kostrzak, Longin Erdmann i inni w skromnej świetlicy „Społem” (Praca zbiorowa 1970).

Oficjalnie sekcja judo BKS „Polonia” zostaje zgłoszona do Polskiego Związku Judo w 1962 roku.

Czołowymi zawodnikami tego pionierskiego okresu byli Kazimierz Gwizdała, Leszek Fuss i Jerzy Żmudziński, którzy jako pierwsi powołani

zostali do kadry narodowej Polski. Natomiast najwybitniejszymi trenerami tego okresu byli Ryszard Władimirow i Hubert Cysdorf, którzy wychowali przyszłe gwiazdy bydgoskiego judo, w tym medalistów najważniejszych zawodów rangi europejskiej i światowej.

W latach 1977-1979 judocy „Polonii” występowali nawet w pierwszej i drugiej lidze judo, z której zostali wycofani na skutek politycznych dyrektyw ówczesnych decydentów klubu.

W tym właśnie okresie bydgoscy studenci Wyższej Szkoły Pedagogicznej Ryszard Pujszo i Andrzej Sądej zaliczają się do polskiej i europejskiej czołówki oraz reprezentują Polskę na zawodach najwyższej rangi.

Obaj są wielokrotnymi medalistami Mistrzostw Polski i medalistami Mistrzostw Europy (Wojciechowski, Błażejewski 2000; Pujszo 2011).

W latach 90. tradycję tę podtrzymywał Waldemar Banaszak, wielokrotny medalista Mistrzostw Polski i medalista Akademickich Mistrzostw Świata – również student Wyższej Szkoły Pedagogicznej (Wojno, Błach 2005).

JUDO NA UNIWERSYTECIE KAZIMIERZA WIELKIEGO

Sekcja judo została powołana w październiku 1976 r. decyzją kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu – dr Genowefy Hanyżewskiej w ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej.

Należy jednak nadmienić, że trener judo mgr Włodzimierz Kiedrowski (Akademia Techniczno-Rolnicza) pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej (umowa zlecenie) w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu w roku akademickim 1972/73 i chociaż formalnie sekcja wtedy nie istniała, zajęcia z judo odbywały się okazjonalnie pod kierunkiem tego trenera.

Przez pierwszy rok akademicki 1976/77 na zasadzie wolontariatu zajęcia prowadził student WSP i jednocześnie wybitny judoka „Polonii” Bydgoszcz – Andrzej Sądej.

Prawie od początku sekcja plasuje się w uczelnianej czołówce, judocy odgrywają coraz większą rolę w rywalizacji ogólnopolskiej, a z upływem lat staje się najlepszą (wspólnie z lekkoatletami) sportową sekcją studencką w uczelni.

Judocy z naszej uczelni sześciokrotnie zdobywają drużynowe mistrzostwo w typie uczelni pedagogicznych.

Wyniki drużynowe:

1979 – VI miejsce (Rzeszów) debiut

1981 – złoty medal (Olsztyn)

- 1983 – złoty medal (Bydgoszcz) – (zawody w hali Astoria prowadził mgr W. Kiedrowski)
- 1985 – złoty lub srebrny medal (Bydgoszcz)
- 1987 – złoty medal (Białystok)
- 1989 – złoty medal (Bydgoszcz)
- 1991 – V miejsce (Olsztyn)
- 1993 – brązowy medal (Bydgoszcz)
- 1995 – srebrny medal (Rzeszów)
- 1997 – złoty medal (Bydgoszcz)
- 1999 – srebrny medal (Bydgoszcz)
- 2001 – złoty medal (Rzeszów)

Pod względem osiągnięć medalowych i tytułów na Mistrzostwach Polski sekcja judo zdobyła ponad 60 medali, w tym 25 złotych (7 kategorii wagowych) w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni, ustępując jedynie sekcji lekkiej atletyki (szanse w ok. 40 konkurencjach).

Zajmując się dodatkowo badaniami naukowymi i szeroko rozumianą promocją uczelni w skali miasta i regionu staje się najbardziej rozpoznawalną sekcją naszego uniwersytetu (Pujszo 2010).

Kadrę trenerską stanowią w kolejności:

- mgr Włodzimierz Kiedrowski (1972-1973) – okazjonalne zajęcia z judo,
- Andrzej Sądej (1976-1977) – student/wolontariusz,
- płk mgr Marek Gerbatowski (1977-1978) – pracownik (umowa/zlecenie),
- mgr Zbigniew Chwieszczenik (1979-1989) – pracownik SWFiS,
- mgr Włodzimierz Kiedrowski (1982/1983) – (w zastępstwie Z. Chwieszczenika),
- dr inż. Ryszard Pujszo (1989- do chwili obecnej) – pracownik SWFiS.

Od roku akademickiego 2003/2004 zawodnicy judo oprócz działalności sportowej zajmują się również działalnością naukową, zakładając Sekcję Kultury Fizycznej w ramach koła naukowego WyKoNa. W latach 2003-2007 organizowane są obozy naukowo sportowe (Funka, dwukrotnie Ustronie Morskie, Unieście, Pogorzelica), które cieszą się olbrzymim zainteresowaniem.

W latach 2004-2011 członkowie koła wyjeżdżali z prowadzącymi na inne zgrupowania sportowe (Żnin, Janów Lubelski, Jakubowo, Stare

Kaleńsko, Cetniewo), na których prowadzili badania. Kontynuują je także na studentach i pracownikach naszej uczelni.

W 2004 r. rozpoczynają działalność popularyzatorską, uczestnicząc w Festiwalach Nauki, kongresach, targach i konferencjach naukowych, by następnie opracowywać promocyjne projekty dla regionu.

Klasycznym przykładem takiej działalności są dwa projekty: „Pałucka Gondola Wodna” (2010 r.) dla gminy Łabiszyn oraz „Budo Centrum” (2011 r.) dla miasta Bydgoszczy.

Pierwszy z projektów został objęty patronatem honorowym wojewody kujawsko-pomorskiego w 2010 r. (Pujszo 2011).

Do 1995 r. w zawodach studenckich, w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni i Mistrzostwach Regionu nie mogą startować czynni zawodnicy judo wyczynowego, którzy jednak startują osobno w Akademickich Mistrzostwach Polski oraz w Mistrzostwach Polski AZS, mogąc również startować na Akademickich Mistrzostwach Świata.

Dotychczas w Akademickich Mistrzostwach Świata z sekcji judo startowali: Andrzej Sądej (1978, 1980), Ryszard Pujszo (1978, 1980) oraz Waldemar Banaszak (1994) (Wojno, Błach 2005).

Przepisy te uległy zmianie i w 1997 r. po raz pierwszy walczyli sportowcy z judo wyczynowego.

Od tej pory zawody są rozgrywane z udziałem całej polskiej czołówki w typach uczelni, do 2003 r., w którym zawody judo (w typie Wyższych Szkół Pedagogicznych) nie doszły do skutku.

W latach kolejnych judo rozgrywane jest jako zawody ogólnopolskie z wprowadzeniem eliminacji strefowych.

Decyzja o dopuszczeniu do startu zawodników wyczynowych oraz wprowadzenie formuły otwartej jest – zdaniem autora – wybitnie niefortunna. Walka zawodnika trenującego rekreacyjnie z zawodnikiem wyczynowym trwa na ogół kilkanaście sekund z wiadomym rezultatem i praktycznie kończy udział amatora w zawodach. Nie działa to mobilizująco i zachęcająco do dalszego treningu.

Oczywiście w trosce o zawodników-amatorów trenerzy uczelniani w wielu regionach wprowadzili lub kontynuują rywalizację regionalną (Liga Wielkopolska, Mistrzostwa Trójmiasta), której ranga jest jednak znacznie niższa niż Mistrzostw Polski, więc i satysfakcja również niższa.

W roku 2008/2009 mistrzostwa studenckie otrzymują jednolitą rangę Akademickich Mistrzostw Polski (ZG AZS – oficjalna strona internetowa), co powoduje w praktyce wyeliminowanie amatorów z tych zawodów. Wielka idea masowości w rekreacyjnym sporcie studenckim, tak wspaniale

utrzymywana przez dziesięciolecia, została – zdaniem autora – zmarnowana.

Liczebność sekcji judo jest bardzo zróżnicowana; lecz utrzymuje się rokrocznie w granicach 50-60 osób trenujących z różną częstotliwością, lecz często działających naukowo i promocyjnie na rzecz uczelni.

Spore utrudnienia przynoszą zmiany wprowadzone przez Prorektora ds. Studenckich w roku 2007/2008; dotyczące przesunięcia obowiązkowych zajęć z wychowania fizycznego na drugi rok studiów. Biorąc pod uwagę znany dużo wcześniej fakt wprowadzania reformy szkolnictwa akademickiego można łatwo wyliczyć, że zmiana ta nie przyniosła żadnych oszczędności w budżecie uczelni, natomiast utrudniła i ograniczyła nabór studentów do wszystkich sekcji sportowych.

W roku 2011 rozpoczęto generalny remont i przebudowę obiektów sportowych, w tym hali do judo. Niestety, władze AZS nie zapewniły warunków zastępczych do treningu, w związku z czym judocy muszą trenować jak w pionierskich latach 60. na rozkładanych materacach w różnych miejscach uczelni i poza nią.

Według planów budowlanych, oddanie nowych obiektów ma nastąpić po 30 miesiącach. Wiele wskazuje więc na to, że działalność sekcji zostanie znacznie ograniczona. Klub opuszczają kolejni wyczynowi zawodnicy (medaliści Mistrzostw Polski), podejmując studia w innych uczelniach.

Osobną sprawą jest wielkość powstającego obiektu. W obiekcie o wartości ponad 30 mln złotych zaprojektowano i wybudowano salę do judo praktycznie takich samych rozmiarów jak w obiekcie „Polonii” w latach 80., o powierzchni maty około 280 m².

Władze AZS, pomimo usilnych próśb, nie konsultowały budowy hali judo z bydgoskim środowiskiem w tej dyscyplinie, w związku z czym powstający obiekt jest mniej nowoczesny w XXI wieku niż obiekt dawnej „Polonii”. Jest więc pewne, że obiekt ten nie spełni oczekiwań czy też nadziei wyczynowego judo w naszym mieście.

Warto przypomnieć, że powstające w tym czasie w Polsce obiekty wyłącznie do sportów walki (głównie judo) posiadają wielokrotnie większą powierzchnię, co umożliwia odpowiedni nabór młodzieży do judo wyczynowego. Przykładowe rozwiązania obiektów do sportów walki to „Czarni” Bytom – 900 m², AZS AWF Wrocław – 1200 m², AZS AWFis Gdańsk – 700 m², „Gwardia” Koszalin – 2000 m².

Bydgoskie środowisko judo wyraża żal, że nie wykorzystano nadarzącej się sposobności i nie zapewniono odpowiednich warunków lokalowych do trenowania i pozostawania w Bydgoszczy blisko 200-oso-

bowej rzeszy utalentowanych judoków. Między innymi z tych powodów autor ograniczył swoją działalność w sekcji judo AZS UKW, zostając jednocześnie konsultantem ds. judo w innych bydgoskich uczelniach.

- Autor prosi o wyrozumiałość wszystkich judoków z powodu używania popularnego słowa kimono w opisie stroju do walki judo, zamiast prawidłowego słowa judoga.

JUDO WE WSPOMNIENIACH

nieznanego fotografa – niegdyś sala WSP

Trening albo pokaz judo z lat 70. – widoczny Lech Rudnicki, medalista Mistrzostw Polski („Polonia” Bydgoszcz), zawodnik wyczynowy nie mógł startować w zawodach studenckich, karierę zakończył pod koniec 1979 roku (zdjęcie z galerii UKW)

Zawody towarzyskie – rok akademicki 1977/1978, zawodnicy nieznanymi (ze zbiorów płk. M. Gerbatowskiego)

VII Akademickie Mistrzostwa Pomorza 17 listopad 1981 r. (zdjęcie z galerii UKW)

VII Akademickie Mistrzostwa Pomorza 17 listopad 1981 r. – Jacek Kuś (na pierwszym planie zwycięzca w swojej wadze, po lewej tyłem wysoki Jarosław Brandt)

Trening judo na małej sali WSP 1982 r. – Wojciech Frankowski (pierwszy z lewej)
Widoczny również Wiesław Guziński (czwarty od prawej – obecnie dyrektor
Zakładu Poprawczego – Młodzieżowy Ośrodek Adaptacji Społecznej w Szubinie)

Zawodnicy WSP – Akademickie Mistrzostwa Pomorza – 1987 r. Bydgoszcz (ATR).
Od lewej: Szczech, Przeniosło, Żmudzin, Jańczak, NN, Bąblewski, NN

Akademickie Mistrzostwa Pomorza 1988 r. sala judo „Polonii” (fot. M. Żmudzin)

Reprezentacja Wyższej Szkoły Pedagogicznej w judo 1988 r. Trener Z. Chwieszczenik (stoi drugi od prawej), Przemysław Rybicki (klęczy w środku), Mariusz Żmudzin (stoi nad Rybickim)

Reprezentacja judo Wyższej Szkoły Pedagogicznej – 1989 r. – sala judo „Polonii”.
W I rzędzie od lewej: trzeci – Jarosław Rutka, piąty Rafał Tuszyński, w II rzędzie
od lewej – Ciesielski, Sakowski, Jańczak, Żmudzin, NN, Hełminiak

Srebrna drużyna WSP – Rzeszów 1995 r. Od lewej stoją: Weddzel, Pruss,
Landowski, Milewski, Chodorski, klęczą: Wojtynowski, Szatkowski

Złota drużyna judo Akademii Bydgoskiej – Rzeszów 2001 r. Od lewej: I rząd Przybysz, Pujszo; II rząd Sudoł, Landowski, Piekarz, Makowski, III rząd Zarzyński, Szymański

Trening początkujących judoków – Bydgoszcz 2009 r. – ta sama hala sportowa Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego

Obóz sportowy z początkowymi badaniami naukowymi – Funka 2000 r. Judocy: siedzi pierwszy od lewej Sebastian Piekarz, pierwszy od prawej Jacek Sudół

Prasa pisze o sukcesach indywidualnych i drużynowych naszych judoków w 1987 oraz 1989 r.

Trochę historii judo ze starych kronik nieistniejącego już bydgoskiego „Ilustrowanego Kuriera Polskiego”

Pamiątki ze zwycięskich pojedynków

Brązowy medal Mistrzostw Polski WSP Olszyn 1981 r. (zbiór A. Atamański)

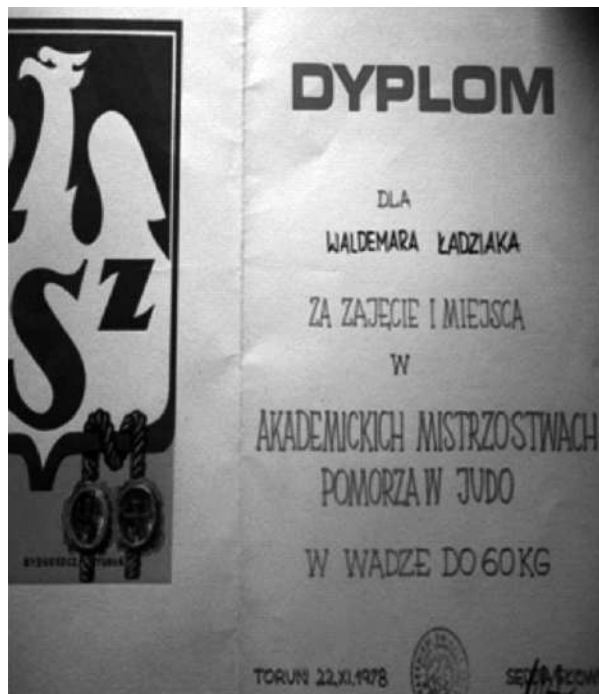
Złoty medal Mistrzostw Polski WSP Białystok 1987 r. (zbiór M. Żmudzin)

Dyplom z Akademickich Mistrzostw Pomorza – 1988 r. (zbiór M. Żmudzin)

List pochwalny J.M. Rektora WSP prof. E. Trempały – 1981 r. (zbiór L. Kaczmarek)

Dyplom z Akademickich Mistrzostw Pomorza – 1978 r. (zbiór W. Ładziak)

Złoty medal Mistrzostw Polski WSP – Bydgoszcz 1983 r. (zbiór J. Kuś)

3. JUDO W REKREACJI RUCHOWEJ

W studenckim ruchu sportowym, również w sekcji judo, występują zarówno zawodnicy z czołówki światowej, jak również osoby, które z judo zetknęły się dopiero na studiach, więc całkowicie amatorzy. Takich właśnie pasjonatów, trenujących rekreacyjnie, dla siebie, dla zdrowia fizycznego i psychicznego oraz kształtowania siły charakteru przedstawiono w niniejszej publikacji.

Jest oczywiste, że sport wyczynowy ma źródło w rekreacji ruchowej, tworzonej początkowo przez pasjonatów. Takie początki miało również judo w wielu ośrodkach w Polsce pod koniec lat 50. Przykładem tego są historie poszczególnych sekcji judo w Elblągu, Krakowie i in. (http://mosir.elblag.eu/historia_sportu/judo/, <http://www.cmjordan.krakow.pl/sport-i-rekreacja/judo>).

Oczywiście występują w niej również zawodowcy, lecz stanowią oni pomost pomiędzy tradycją a współczesnością meandrów dzisiejszego sportu akademickiego. Nikt przecież nie robi sobie żadnych złudzeń, że w starciu z zawodowcami student – amator ma szansę na sukces. Z tym większym podziwem należy spoglądać na studentów trenujących rekreacyjnie i z pasją walczących z przeciwnikami nawet na najwyższym poziomie.

Czym jest rekreacyjny trening judo i czy może być porównywalny z innymi formami rekreacji?

Klasycznymi przecież dyscyplinami kojarzonymi się z rekreacją ruchową są przykładowo: jogging, pływanie, yachting, aerobic, turystyka kajakowa, a ostatnio nawet modny nordic walking. Bardzo eksponowana jest w rekreacji ruchowej turystyka zarówno ta nizinna, jak i górską (Zamłyńska 2005).

Dotychczas nie istnieje kompleksowe opracowanie dyscypliny judo w ujęciu rekreacji ruchowej, dotyczące związków uprawiania tej dyscypliny sportowej ze stanem sprawności fizycznej, wydolności fizjologicznej i ogólnym stanem zdrowia w każdym przedziale rozwoju człowieka. I w tym przypadku okazuje się, że życie wyprzedza teorię, gdyż nawet dość pobieżny przegląd portali internetowych klubów fitness pokazuje, że judo w praktyce jest łączone z rekreacją ruchową zarówno dzieci, młodzieży,

jak i osób dorosłych. Jako przykład można wskazać kluby Agnieszki Chodzeń – medalistki w judo i zapasach (http://www.rickard.pl/?p=p_35-&sName=funny-judo), bądź też Uczniowski Klub Judo AON Warszawa, w którym szkoli medalista Akademickich Mistrzostw Świata Cezary Majewski czy chociażby sekcja judo w Centrum Młodzieży „Jordan” w Krakowie (<http://www.cmjordan.krakow.pl/sport-i-rekreacja/judo>).

Należy jednak stwierdzić, że wpływ sportów walki na rozwój fizyczny i kształtowanie osobowości był wielokrotnie sygnalizowany w monografiach naukowych (Kalina 1997).

Osobną tematykę badań naukowych stanowi problem dydaktyki tej dyscypliny w ujęciu rekreacyjnym. Wieloletnie doświadczenie autora w tej dziedzinie sugeruje całkowitą zmianę procesu nauczania technik judo zarówno co do wymogów jakościowych, jak i celowości wprowadzania tzw. innych technik z uwzględnieniem zagadnień samoobrony. Wymaga to jednak osobnych badań (Skut 1972).

Oczywiście, podstawowe wartości wynikające z metodyki nauczania danej dyscypliny są niepodważalne, a ich nauczanie może zostać oparte na teorii prezentowanej w dowolnym, nowoczesnym podręczniku do judo, gdzie treści metodyki judo zostały oparte na fundamentach teorii metodyki nauczania i wieloletnich doświadczeniach, poddawanych weryfikacji przez dociekliwych studentów specjalizacji trenerskich i instruktorskich.

Uzupełnieniem książek z metodyki są ilustracje, wskazujące jak można w prosty, zrozumiały i bezpieczny sposób nauczać wybranych elementów techniki judo (Kuźmicki S. 2011).

Czy rekreacyjne trenowanie judo wywołuje korzystne dla organizmu zmiany w jego funkcjonowaniu, czy wpływa na lepszą wydolność i sprawność fizyczną, czy poprawia tak ważne poczucie równowagi i sprawność oddechową? Na te pytania postanowił autor niniejszej publikacji odpowiedzieć w przygotowywanej monografii habilitacyjnej.

Cząstkowe wyniki badań już istnieją i są publikowane w recenzowanych czasopismach naukowych (Przybylski, Pujszo i in. 2010).

Z badań prowadzonych zawsze na kontrolnej grupie osób nietreningujących wynika pozytywny wpływ rekreacji za pomocą treningu judo.

Okazuje się, że wpływ treningu jest na co najmniej takim samym poziomie jak w przypadku innych znanych i wcześniej wymienionych dyscyplin rekreacyjnych (Przybylski, Pujszo i in. 2011).

Oczywiście, trening judo ma również swoje ograniczenia, dotyczące głównie osób w wieku późniejszym, w którym naturalne procesy starzenia uniemożliwiają wykonywanie niektórych ćwiczeń bądź też podnoszą

poziom ryzyka urazu. W tym przypadku judo ustępuje innym formom rekreacji – pływaniu, turystyce, jeździe na rowerze.

Autor niniejszej publikacji badania nad związkami rekreacyjnego treningu judo z fizycznym dobrostanem człowieka rozpoczął właśnie od grupy studenckiej (2003 r.), która ze względu na wiek rozpoczynania treningu, częstotliwość zajęć i ich intensywność została uznana za wzorcowy model rekreacyjnego treningu judo.

4. JUDOCY
UNIWERSYTETU KAZIMIERZA WIELKIEGO
W BYDGOSZCZY

TRENERZY

Andrzej Sądej – urodzony w Bydgoszczy w 1957 r. W latach 1976-1980 student Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy, następnie student i absolwent Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu.

Zawodnik wyczynowy – judoka w klubie BKS „Polonia” Bydgoszcz w latach 1969-1980, a następnie zawodnik „Gwardii” Wrocław. W 1988 r. wyemigrował z kraju i na stałe osiedlił się w Kanadzie, gdzie mieszka i pracuje do dzisiaj.

Trener reprezentacji kanadyjskiej w latach 1991-1997.

Dyrektor Sportowy Kanadyjskiego Związku Judo 1998-2003.

Od 2003 Dyrektor Generalny Kanadyjskiego Związku Judo.

Żonaty – żona Krystyna, dzieci – Justyna, Barnaba, Weronika, Kasia

Kariera sportowa

Wielokrotny medalista Mistrzostw Polski, Mistrzostw Europy i Akademickich Mistrzostw Świata. Członek ekipy olimpijskiej na Los Angeles 1984 (bojkot). W czasach studenckich ze względów regulaminowych nie mógł startować w zawodach studenckich z amatorami (Wojno, Błach 2005).

Kariera trenerska

Większa część trenerskiego – zawodowego życia przypada na pracę z reprezentantami Kanady. Zawodnicy trenowani przez A. Sądeję zdobyli w latach 1990-2000 12 złotych medali w igrzyskach panamerykańskich i mistrzostwach panamerykańskich. Jeden z tych zawodników – Nicolas

Gill, zdobył również dwa medale olimpijskie – 1992 brązowy, 2000 srebrny i trzy medale mistrzostw świata – 1993 srebrny, 1995 i 1999 brązowy.

Andrzej Sądej (stoi w ostatnim szeregu drugi od prawej, obok pierwszy od prawej Ryszard Pujszo – obaj WSP) – Akademickie Mistrzostwa Świata Wrocław 1980 r.

Rodzina Andrzeja Sądeja w komplecie Kanada 2010 r.

Największy osobisty sukces życiowy to moja rodzina. Żona Krysia – artystka, syn Barnaba – oficer armii, córki – Justyna – nauczycielka, Weronika – lekarz i Kasia – diva operowa.

Marek Gerbatowski – urodzony w 1953 r. w Nowem. Jest absolwentem Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Gdańsku w 1976 r., gdzie uzyskał tytuł magistra wychowania fizycznego i uprawnienia trenera II klasy judo.

W 1976 r. rozpoczął pracę jako nauczyciel wf, biologii i geografii. W 1977 r. powołany został do odbycia służby wojskowej w ramach SOR (Szkoła Oficerów Rezerwy). Na praktykę oficerską trafił do 56 Kompanii Specjalnej (czerwone berety).

W 1978 r. mianowany na stopień oficerski podporucznika z przydziałem do 1 Batalionu Szturmowego Dziwnów z oddelegowaniem do klubu WKS „Zawisza” w celu szkolenia skoczków spadochronowych Wojsk Powietrzno-Desantowych. Jako szkoleniowiec i później kierownik sekcji spadochronowej pracował w WKS „Zawisza” do 2003 r.

W roku akademickim 1977/78 prowadził zajęcia ze studentami w ramach sekcji judo w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy.

Żonaty – żona Aleksandra – absolwentka WSP, córka Marta.

Kariera sportowa

Poświęcił się pasji podniebnej – spadochroniarze klubu „Zawisza”, początkowo pod kierownictwem ppłk W. Tomkowicza, a od 1991 r. Marka Gerbatowskiego zdobyli kilkanaście tytułów Mistrza Polski w wieloboju, drużynowo i indywidualnie.

W ramach Kadry Narodowej i Wojska Polskiego startowali na Mistrzostwach Świata, Pucharach Świata i Europy, zdobywając medale indywidualne i grupowo. Karierę szkoleniowca zakończył w 2004 r. odchodząc z armii w stopniu podpułkownika.

Moje wspomnienia

Związane są z wykonywaniem skoków spadochronowych. Pierwszego i drugiego skoku wykonanego ze spadochronem nie pamiętam.

Przy trzecim bolała mnie strasznie dolna tylna część ciała, mimo, że wylądowałem na nogi bez przewrotki. Okazało się, że instruktorzy pokładowi w samolocie częstowali przy wysoku siarczystym kopniakiem z pastą do butów.

W ramach Spadochronowych Mistrzostw Krajów Socjalistycznych w Krnowie (d. Czechosłowacja) w 1982 r odbyła się konkurencja skoków trenerów kadr narodowych. Spadochrony były z losowania.

Wylosowałem spadochron trenera z Mongolii. Układając go sobie do skoku zauważyłem, że w części był zszywany ręcznie. Ostrzegawcze światełka zapaliły mi się w głowie i z tego wszystkiego dopiero w samolocie zorientowałem się, że zamiast adidasów mam na nogach drewniaki tzw. dyby. Skoczyłem, nie połamałem się i żyję.

Terażniejszość i plany na przyszłość

Od 2004 r. pracuję w ochronie obiektów chronionych ustawą w sferze budżetowej. Posiadam licencję pracownika ochrony osób i mienia II stopnia. Chciałbym być w takiej formie fizycznej jak teraz, kiedy ukończę 100 lat!!!

Drużyna skoczków płk. Marka Gerbatowskiego – Mistrzostwa Wojska Polskiego 1985 r.

Pozdrowienia

Szczególnym sentymentem darzę mojego byłego szefa ppłk. Walentego Tomkowicza, który umożliwił mi rozpoczęcie przygody ze spadochroniarstwem i dzięki niemu uzyskałem w 2001 r. uprawnienia instruktora klasy M (mistrzowskiej) WPD (Wojsk Powietrzno-Desantowych).

Zbigniew Chwieszczenik – urodzony w 1953 r. w Bydgoszczy. Studiował w latach 1972-1974 w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Kontynuował studia trenerskie w Bratysławie.

Jest absolwentem Uniwersytetu Komeńskiego w Bratysławie w 1978 r. z tytułem magistra wychowania fizycznego i sportu – specjalizacja judo.

Pracownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1979-1988.

W 1989 r. wyjechał do Toronto w Kanadzie, gdzie mieszka do chwili obecnej i pracuje w Lester B. Pearson Collegiate Institute jako nauczyciel informatyki.

Żona Ewa, córka Katarzyna i syn Tomasz mieszkają w Toronto.

Treduje judo rekreacyjne 3 razy w tygodniu w Japanese-Canadian Community Centre (JCCC) w Toronto.

Pasjonuje go również kitesurfing.

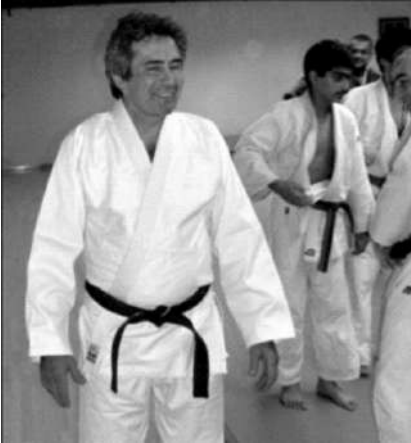
Kariera sportowa

Medalista Mistrzostw Polski Juniorów, medalista Mistrzostw Polski Młodzieży oraz zawodnik kadry narodowej juniorów w latach 70. Medalista zawodów akademickich w Polsce i Czechosłowacji. Występował również w okresie studiów w I lidze judo w Czechosłowacji.

Kariera trenerska

Trener zespołu judo w klubie BKS „Polonia” Bydgoszcz w latach 70. i 80. W połowie lat 80. zatrudniony na pełnym etacie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy.

Z zespołem Wyższej Szkoły Pedagogicznej zdobył w latach 80. w rywalizacji drużynowej czterokrotnie Mistrzostwo Polski w typie uczelni.

Zbigniew Chwieszczenik na treningu (po lewej) oraz jego dzieci (po prawej)
Toronto 2010

Moje wspomnienia

To przede wszystkim obozy sportowe z kadrą nauczycielską w górach w schronisku Strzecha Akademicka i w okolicach Bydgoszczy.

Pobył w chacie wysoko w górach i czasy, w których to się działo, nie zawsze zapewniały odpowiednią „aprowizację”.

Pewnego razu grupa nauczycieli postanowiła wybrać się w dół do doliny do miasta po zakupy. Zajęło to nam kilka dobrych godzin – zrobiło się bardzo ciemno i nie widać było szlaku – zaczął padać śnieg. Dopiero po paru godzinach wędrówki zauważyliśmy zamglone światło. Udało się nam powrócić bezpiecznie i ocalić zakupy.

Ryszard Pujszo – urodzony w 1954 r. w Bydgoszczy. Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy w 1986 r. i Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy w 1994 r.

Zawodnik wyczynowy – judoka w klubie BKS „Polonia” Bydgoszcz w latach 1967-1986 (Pujszo 2011b). Pomimo ukończenia dwóch technicznych kierunków zostaje nauczycielem wychowania fizycznego i trenerem sekcji judo na uczelni (obecnie w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego), gdzie pracuje do chwili obecnej. W 2007 r. broni doktorat na wydziale Wychowania Fizycznego AWF we Wrocławiu.

Żonaty – żona Małgorzata, synowie Ernest i Artur, córka Alicja.

Kariera sportowa

Wielokrotny medalista Mistrzostw Polski we wszystkich kategoriach wiekowych, brązowy medalista Mistrzostw Europy, trzykrotny uczestnik Mistrzostw Europy i Mistrzostw Świata oraz dwukrotnie Akademickich Mistrzostw Świata (Wojno, Błach 2005).

Kariera trenerska

W latach 1984-1986 oraz w roku 2003 r. trener pierwszego zespołu judoków „Polonii” oraz trener zespołu juniorów. Wychowawca wielu medalistów Mistrzostw Polski Juniorów.

W roku 2010/11 doprowadza swojego następcę syna Artura do czołówki Polski w kategorii juniora (brązowy medal Mistrzostw Polski), oraz do tytułu Akademickiego Wicemistrza Polski Seniorów – jako reprezentant Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy.

W latach 1989-2010 zdobywa z zespołem studenckim trzykrotnie (raz współprowadząc z Z. Chwieszczeniakiem – 1989 r.) drużynowe mistrzostwo

Polski w typach uczelni oraz dwukrotnie drużynowe wicemistrzostwo Polski – łącznie ponad 40 medali, w tym 7 złotych.

Działalność inna

Obecnie naukowiec w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego, autor ponad 30 publikacji recenzowanych, opiekun Sekcji Kultury Fizycznej studenckiego koła naukowego WyKoNa.

Wspólnie ze studentami organizator show-pokazów z zakresu kultury fizycznej w ramach Bydgoskich Festiwalu Nauki.

Artur Pujszo finalista – trener Ryszard Pujszo (z tyłu) podczas Międzynarodowego Pucharu Polski (Warsaw Open – 2010) i podczas treningu na hali judo dawnej „Polonii”

Wspomnienia

Mój pierwszy trener Ryszard Władimirow przyniósł kiedyś w odległych latach 60. na trening gramofon i najnowsze płyty „The Beatles”. Muzyka owszem świetna, ale ze względu na to, że była niesłychanie rytmiczna, a ja zawodnikiem bardzo początkującym odczułem to wyraźnie na własnych plecach, walcząc z trenerem i ze starszymi kolegami... no cóż, takie były początki!!!

Teraz i jutro

Teraz wspólnie z żoną Małgorzatą spływamy polskimi rzekami i angażujemy się w procesy rewitalizacyjne naszych akwenów wodnych, biorąc

udział w konferencjach i promocjach drogi wodnej E70. Wspólnie z synem Ernestem opublikowaliśmy dwa artykuły dotyczące stanu zbiorników (cieków) wodnych w pobliżu Bydgoszczy, natomiast z córką Alicją i innymi zawodnikami – naukowcami z Sekcji Kultury Fizycznej opracowaliśmy projekt dla gminy Łabiszyn „Pałucka Gondola Wodna”, objęty patronatem honorowym wojewody w 2010 r.

Małgorzata i Ryszard Pujszowie. Rejs po Wiśle statkiem „Wanda” – wrzesień 2010 r.

Pozdrowienia

Dawna „Polonia” nadal roztacza czar, chociaż już jej nie ma. Pozdrawiam serdecznie mojego pierwszego Mistrza – trenera Ryszarda Władimirowa, z którego nauk czerpię do dzisiaj. Pozdrawiam serdecznie moich dawnych przyjaciół z zespołu „Polonii” po świecie rozsypanych.

ZAWODNICY

Aleksander Atamański – urodzony w 1957 r. w Wąbrzeźnie. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w latach 1979-1983. na Wydziale Matematyki i Techniki, gdzie uzyskał tytuł magistra. Po ukończeniu studiów w 1983 r. rozpoczął pracę w Szkole Podstawowej w Kamieniu Krajeńskim. Aktualnie pracuje w Publicznym Gimnazjum i Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Kamieniu Krajeńskim jako nauczyciel techniki i informatyki.

Żonaty – żona Hanna (nauczycielka języka niemieckiego), córka Agata (mężatka, mieszka w Poznaniu).

W roku 2011 został zgłoszony do konkursu „Belfer Roku”, organizowanego przez „Gazetę Pomorską” i został jednym z laureatów, otrzymując wyróżnienie w kategorii „Nauczyciel Gimnazjum”.

Kariera sportowa

Karierę sportową rozpoczął i kontynuował w latach 1979-1983 jako student Wyższej Szkoły Pedagogicznej w sekcji judo. Pierwszym trenerem był mgr Zbigniew Chwieszczenik.

Reprezentował Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Bydgoszczy w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni oraz w zawodach regionalnych.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – brązowy medal (Olsztyn)

1983 – udział (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – złoty medal (Olsztyn)

1983 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw
1982 – miejsca nie ustalono (Bydgoszcz)

Na rynku w Poznaniu (od lewej żona Hanna, córka Agata i Aleksander Atamański) rok 2011.

Teraźniejszość i plany na przyszłość

Pracuję jako nauczyciel zajęć technicznych i informatyki w Publicznym Gimnazjum w Kamieniu Krajeńskimi, więc wiele satysfakcji sprawiło mi, że młodzież zgłosiła mnie do konkursu na „Belfra Roku” 2011.

W wolnych chwilach uprawiam rodzinie turystykę pieszą i rowerową.

Waldemar Banaszak – urodzony w 1974 r. Absolwent studiów licencjackich w Akademii Bydgoskiej, a następnie studiów magisterskich w Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku.

Studiował w latach 1995-1998 i reprezentował uczelnię zarówno na zawodach regionalnych, jak i na Mistrzostwach Polski Typów Uczelni.

Obecnie pracuje jako nauczyciel wychowania fizycznego w Chojnicach, prowadząc uzupełniająco zajęcia z judo w ramach SKS-u. Dodatkowo udziela się w jednym z ośrodków uzależnień niedaleko Człuchowa, również prowadząc terapię z zastosowaniem zajęć z judo.

Mieszka wraz z rodziną w niewielkiej miejscowości w pobliżu Chojnic. Żonaty – żona Beata i syn Sylwester.

Kariera sportowa

Karierę sportową rozpoczynał w BKS „Polonia” Bydgoszcz w 1984 r. i kontynuował ją aż do zakończenia. Zawodnik wyczynowy sekcji judo. Wielokrotny medalista Mistrzostw Polski we wszystkich kategoriach wiekowych. Medalista Akademickich Mistrzostw Świata (1994).

Całość kariery przedstawiona w osobnej publikacji (Pujszo R. 2011b).

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza

1996 – I miejsce (Toruń)

1997 – I miejsce (Bydgoszcz)

Waldemar Banaszak odbiera puchar dla najlepszego zawodnika Mistrzostw Polski – Bydgoszcz 1997 r.

Wspomnienia

Bal Sportowca w naszej uczelni w roku 1996 zapowiadał się bardzo okazale w studenckim klubie „Beanus”. Ludzi było tak dużo, że niektórzy siedzieli w miejscu do tańczenia, zostawiając jedynie niewielki skrawek parkietu. Widoczne było „napięcie”.

W amatorskiej sekcji judo trenowało wtedy dwóch potężnych „gości”, każdy po 2 metry wzrostu i budowy raczej kulturystycznej niż amatorskiej. Jeden z nich – Maciej, wyraźnie wątpił w skuteczność niektórych technik walki i koniecznie chciał udowodnić, że duszenia w judo to tylko „ściema”. Postanowił dowieść tego nie na macie podczas treningu, ale właśnie na balu – na moim przykładzie.

No cóż był głowę wyższy i 40 kg cięższy... niestety, dowód się nie udał... w ostatniej chwili odklepał.

Pozdrowienia

Niestety, w tym okresie cykl Mistrzostw Polski Typów Uczelni był dwuletni, natomiast studia na kierunku Wychowanie Fizyczne odbywały się jedynie jako licencjat – 3-letni, więc mogłem startować tylko w jednych Mistrzostwach Polski. Cieszę się, że nie zawiodłem.

Pozdrawiam wszystkich z „ławy” wykładowej i maty judo.

Waldemar Banaszak z synem Sylwestrem i żoną Beatą – wakacje 2010 r.

Mirosław Chodorski – urodzony w 1969 r. w Gdyni. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1991-1996 na Wydziale Matematyki i Techniki, gdzie uzyskał tytuł magistra.

Obecnie mieszka na wsi, a pracuje w Bydgoszczy. Żonaty – żona Małgorzata; mają syna Jana.

Kariera sportowa

Judo trenował jedynie przez pięć lat studiów – rozpoczął w wieku 22 lat w uczelnianej sekcji u trenera Ryszarda Pujszo. Wcześniej rekreacyjnie trenował karate: kyokushinkai i shotokan. Startował w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni i studenckich zawodach regionalnych w najniższych kategoriach wagowych.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1993 – brązowy medal (Bydgoszcz)

1995 – złoty medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1993 – brązowy medal (Bydgoszcz)

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1992 – II miejsce (Bydgoszcz)

1993 – miejsca nie ustalono (Bydgoszcz)

1995 – IV miejsce (Bydgoszcz)

Wspomnienie z Uczelni

Okres studiów wspominam jako czas spotkań z różnymi ludźmi, górskie wyprawy i ... treningi judo. Judo miało być dla mnie dodatkiem, jedynie

Mirosław Chodorski (pierwszy od lewej) i trener Ryszard Pujszo (w narożniku po prawej) – Bydgoszcz 1992 r.

Zespół judo Wyższej Szkoły Pedagogicznej po Akademickich Mistrzostwach Pomorza i Kujaw 1992 r. (Mirosław Chodorski – pierwszy od lewej)

sposobem na aktywne spędzenie czasu wolnego, z czasem jednak zdominowało wszystkie inne zajęcia. Niebanalne osobowości i silne charaktery kolegów z tatami, atmosfera, a przede wszystkim sama osoba i postawa naszego trenera sprawiły, że do dziś z nostalgią wspominam tamten czas.

Terażniejszość i plany na przyszłość

Po ukończeniu studiów pochłonęła mnie rzeczywistość. Założyłem rodzinę i poświęciłem się pracy. Do judo już nie wróciłem. Mam wspaniałego syna, ale nie zdołałem zainteresować go tą dyscypliną – chodziliśmy na treningi w sumie przez około dwa lata na „Polonię” i „Gwardię”. Czas wolny w większości tracę na wykańczaniu domu, choć staram się raz w roku wyjechać w góry. Z planów – chciałbym pokazać synowi miejsca, które zwiedzałem w młodości, zapewnić mu jak najlepszy start w życiu i skończyć budowę domu.

Mirosław Chodorski – Tatry 2011 r.

Pozdrowienia

Serdeczne pozdrowienia dla mojego przyjaciela Wojtka, dzięki któremu rozpocząłem treningi judo, dla trenera Ryszarda Pujso, dzięki któremu poczułem siłę i wiarę we własne możliwości, oraz dla wszystkich koleżanek i kolegów ze studiów i sekcji judo z WSP z lat 1991-1996, bez których o ileż uboższe byłoby moje życie.

Wojciech Frankowski – urodzony w 1958 r. w Bydgoszczy. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1979-1983 na Wydziale Matematyki i Techniki. Studia ukończył w 1983 r., uzyskując tytuł magistra.

Po studiach pracował przez kilka lat jako nauczyciel w niewielkiej szkole w Zelgoszczy. Następnie rozpoczął własną działalność i do dzisiaj jest producentem w branży metalowo-budowlanej.

Aktualnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy. Żonaty – żona Elżbieta, syn Tomasz i córka Małgorzata.

Nadal rekreacyjnie trenuje judo, często korzystając z gościnności sekcji uczelnianej UTP.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w sekcji AZS WSP (u trenera Chwieszczenika). Reprezentował uczelnię na zawodach regionalnych i ogólnopolskich aż do zakończenia studiów.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – udział (Olsztyn)

1983 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – złoty medal (Olsztyn)

1983 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1982 – wyniku nie ustalono (Bydgoszcz)

W. Frankowski (po lewej) i J. Kuś – współczesne ujęcie dynamiczne treningu 2011 r.

Wspomnienie z zawodów

Zawody w Olsztynie miały dla naszej (WSP) ekipy szczęśliwy przebieg. Prowadziliśmy drużynowo po pierwszym dniu, a nasi najwięksi faworyci startowali dopiero w drugim dniu, więc zanosilo się na zwycięstwo drużynowe. Ci, co skończyli już walki (w tym i ja) postanowili jakoś to uczcić. W trakcie „uroczystości” nagle drzwi gwałtownie się otworzyły, wpadł zaspany trener Chwieszczenik, popatrzył po nas i „zaprosił” na nocny trening.

Trening trwał od północy do drugiej w nocy wokół hali „Urania”, ale następnego dnia się okazało, że drużynowo wygraliśmy.

Eryk Helminiak – urodzony w 1968 r. w Bydgoszczy. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1988-1992 na Wydziale Humanistycznym na kierunku nauki społeczne. W 1992 r. uzyskał tytuł magistra.

Aktualnie pracuje w Bydgoszczy jako redaktor w popularnej rozgłośni regionalnej Radio „PiK”.

Żonaty – żona Małgorzata (również redaktor Radia „PiK”), córka Anna i syn Michał.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w sekcji AZS WSP (u trenera Chwieszczenika), gdzie reprezentował uczelnię na zawodach regionalnych i ogólnopolskich, aż do zakończenia studiów.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1989 – srebrny medal (Bydgoszcz)

1991 – udział (Olsztyn)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

1991 – V miejsce (Olsztyn)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza

1988 – I miejsce (Bydgoszcz)

Małgorzata Iwańska urodzona w 1986 r. w Sokołowie Podlaskim, Studiowała na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego na Wydziale Humanistycznym (kierunek historia) w Bydgoszczy w latach 2005-2010, uzyskując tytuł magistra. W 2010 r. rozpoczęła roczne studia podyplomowe na Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach.

W trakcie studiów rozpoczęła treningi w sekcji judo i kontynuowała je aż do ukończenia studiów, działając równocześnie promocyjnie w Sekcji Kultury Fizycznej na rzecz Uniwersytetu w Dniach Nauki UKW 2007-2010.

W 2011 r. rozpoczęła pracę w prywatnym przedsiębiorstwie.

Akademickie Mistrzostwa Polski 2010 – udział (Warszawa)

Małgorzata Iwańska w gronie zawodowców (od lewej Przemek Landowski, Artur Pujso, Marta Kabat i Gosia Iwańska) – trening 2009. Sala judo dawnej „Polonii”

Gosia Iwańska w środku
(po lewej Ola Jankowska)
– po pokazach 2009 r.

Moje wspomnienia z uczelni

Rozpoczęcie studiów w Bydgoszczy było całkowitą zmianą dotychczasowego środowiska. Dla wielu pochodziłam z bardzo dalekiego i nieznanego Wschodu, gdzie panuje wieczna zima. Poznałam wspaniałych ludzi, w tym Olę, dzięki której zaczęłam trenować judo.

Po pierwszych treningach czułyśmy się jak po obozie przetrwania, dla trenera byłyśmy przez długi czas „historią”. Zanim się obejrzałyśmy, miałyśmy już kimona, trenowałyśmy na „Polonii”, a trener kojarzył nasze imiona (choć czasami nas mylił). Najlepsze treningi były jednak u trenera na Rancho, z dala od cywilizacji....

Nie zapomnę, jak podczas jednego z takich spotkań (czerwiec 2010 r.) ja i Ola próbowałyśmy pokonać trenera na trawiastej macie! Oczywiście my wyszłyśmy z tego „zwycięsko”... (jak zwykle w potyczkach z trenerem), wiele naszych kolczyków pewno nadal spoczywa w „macie”, na szczęście telefony i zegarki się znalazły.

Nie bez powodu dla nas trener zawsze był „Mistrzem”.

Marta Kabat – urodzona w 1987 r. w Szamocinie, absolwentka Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy w 2011 r., gdzie uzyskała tytuł magistra z lingwistyki stosowanej. Uczestniczyła w promocji uczelni przez pokazy w Dniach Nauki UKW i Festiwalach Nauki (2008-2010). Jest jedną ze współzałożycielek studenckiego kabaretu „Giletta” w 2007 r., w którym występowała do 2010 r.

Aktualnie mieszka i pracuje w Gdyni.

Kariera sportowa

Karierę sportową rozpoczęła jako studentka UKW w Bydgoszczy w latach 2007-2011. Reprezentantka UKW w Akademickich Mistrzostwach Polski w 2010 r.

Akademickie Mistrzostwa Polski

2010 – udział (Warszawa)

Moje wspomnienia

Treningi judo na UKW to trochę siniaków, obtarć, zakwasów i potu, lecz przede wszystkim dużo pozytywnej energii i trener, który ma dwa oblicza, to poważne i to kabaretowe. Po długim wysiłku czasem udawało się komuś wykonać techniki: „prawie dobrze” lub „dobrze, ale trochę kwadratowo”. A po treningach żmudne, lecz owocne próby kabaretowe! Bycie jedną z gwiazd kabaretu wymagało całkowitego opanowania wybuchów śmiechu.

Super wspomnienie z zawodów

Na Akademickie Mistrzostwa Polski pojechałam, mając nieprawidłowe badania lekarskie (trener musiał pisać oświadczenie). Stałam zestresowana, czekając na wagę pośród sław polskiego judo – dziewczyn w czarnych pasach.

Po treningu z trenerem na dawnej sali judo „Polonii” – 2008 r.

Wchodzę na wagę i podaję badania lekarskie, a tu sędzia międzynarodowy mówi:

„I ty, zawodniczka tej klasy, nie wie, jakie mają być badania?”

Szybko schowałam za plecy swój pomarańczowy pas... Do dzisiaj pośród niebywałego śmiechu nie ustaliliśmy wspólnie z trenerem, do kogo jestem tak podobna.

Marta obecnie – gdzieś pośród przyrody 2011

Teraźniejszość i plany na przyszłość

Po zakończonych studiach jestem na etapie podejmowania decyzji, które pozwolą mi dalej pokierować życiem tak, żeby czerpać z niego jak najwięcej. Nadal trenuję judo w gdyńskim klubie „Galeon”.

Pozdrowienia

Serdeczne pozdrowienia dla trenera sekcji judo (UKW) Ryszarda Pujso. Chciałabym podziękować tą drogą za wyczerpujące treningi i zaangażowanie w integrację członków sekcji!

Lechosław Kaczmarek – urodzony w 1955 r. w Bydgoszczy. Studiował początkowo w Akademii Techniczno-Rolniczej, później w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy. W latach 70. należał czynnie do bydgoskiego środowiska artystycznego.

Był założycielem Grupy Niesceniczo-Happeningowej, działającej w latach 70. początkowo w klubie „Loszek” na Wydziale Budownictwa ATR, a następnie w klubie „Beanus” w WSP. Z zamiłowania poeta, autor m.in. poezji współczesnej i emigracyjnej „Moje światy”.

We wrześniu 1981 r. wyjechał na emigrację (Paryż, Montreal, Nowy Jork, Toronto), z której powrócił dopiero po zmianach ustrojowych w Polsce.

Obecnie od 1994 r. mieszka w Poznaniu oraz w pięknej miejscowości położonej na Pałukach. Zawodowo zajmuje się inwestycjami.

Żona Elżbieta, trzy córki – Zuzanna, Julia i Gabrysia.

Kariera sportowa

Początkowo trenował kajakarstwo, piłkę nożną. Judo ze swoją wschodnią mistyką zainteresowało go na stałe i rozpoczął treningi w 1974 r. w klubie „Polonia” w Bydgoszczy. Był reprezentantem Akademii Techniczno-Rolniczej, a następnie Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1975 – brązowy medal (Gdynia) jako zawodnik ATR

1977 – srebrny medal jako zawodnik ATR

1981 – złoty medal (Olsztyn) jako zawodnik WSP

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – złoty medal (Olsztyn)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1975 – I miejsce (Bydgoszcz)

1977 – I miejsce (Toruń)

Lechosław Kaczmarek z rodziną: żona Elżbieta, córki Julia (po lewej) i Gabriela

Najstarsza córka Zuzanna (na stałe mieszkająca w Kanadzie)

Lechosław Kaczmarek (czwarty od lewej) w reprezentacji ATR Bydgoszcz – Mistrzostwa Polski (Gdynia 1975)

Wspomnienie

Podczas emigracji spotkałem w Kanadzie, w Toronto mojego trenera z WSP – Zbyszka Chwieszczenika, który namówił mnie na wspólny trening w YMCA (Uniwersytet). Znowu poczułem zapach maty i klimat walki.

Moją uwagę zwrócił Japończyk (z czarnym pasem), trudno było go nie zauważyć – ważył chyba 130 kg. Myślałem tylko o tym, by nie zaprosił mnie do walki

Bóg jednak opatrzenie zrozumiał moje prośby, bo na hasło do randori (walka treningowa) Japończyk podszedł prosto do mnie i zacząłem robić rachunek sumienia.

W akcie desperacji, wykorzystując podwyższony poziom adrenaliny, spróbowałem swój ulubiony rzut – seoi-nage. Usłyszałem huk – to japońskie 130 kg zaliczyło matę. Satisfakcję miałem nie mniejszą niż ze zdobycia złotego medalu.

Po treningu zaproponowałem Japończykowi zamianę pasów na pamiątkę – pas ten mam do dzisiaj, wisi obok dyplomów.

Jacek Krauze – urodzony w 1959 r. w Bydgoszczy. Studiował na Wydziale Matematyki i Techniki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy na kierunku wychowanie techniczne w latach 1979-1984, kończąc ostatni rok studiów w trybie zaocznym i uzyskując tytuł magistra. Obecnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy. Prowadzi własną działalność gospodarczą.

W życiu prywatnym – niedawno został dziadkiem.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w uczelnianym klubie AZS WSP u trenera Zbigniewa Chwieszczenika i kontynuował przez okres studiów. Reprezentował uczelnię w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni oraz w zawodach regionalnych. Startował zawsze w najniższej wadze (do 60 kg).

Mistrzostwa Polski 1981
– od lewej: Henryk Szynkowski, Jacek Krauze, Aleksander Atamański

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – srebrny medal (Olsztyn)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – złoty medal (Olsztyn)

Wojciech Krzyżanowski – urodzony w 1970 r. w Bydgoszczy. Wykształcenie wyższe, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Bydgoszczy na kierunkach: wychowanie fizyczne – studia I stopnia (1996 r.) oraz wychowanie techniczne – studia I (1995 r.) i II (1997 r.) stopnia o specjalności ekotechnika. Ukończone studia trenerskie o specjalności karate na AWF w Poznaniu (2000 r). Student V roku Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Ukończone studia podyplomowe z zakresu zarządzania oświatą w Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy (2006 r.).

Specjalista w zakresie masażu leczniczego oraz gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej. Ratownik WOPR, ratownik PCK, pływonurek, żeglarz jachtowy, sternik motorowodny. Dyplomowany nauczyciel wychowania fizycznego.

W 1997 r. otrzymał nagrodę Prezydenta Bydgoszczy za zajęcie II miejsca w konkursie na najlepszą pracę naukowo-badawczą z zakresu ochrony środowiska województwa bydgoskiego.

Aktualnie pracuje w Studium Wychowania Fizycznego UMK w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy.

Kariera sportowa

W latach 1988-1992 związany z Aeroklubem Bydgoskim. Pilot szybowcowy III klasy.

W latach 1992-1995 związany z uczelnianą sekcją lekkiej atletyki, prowadzonej przez Jana Żmudzińskiego oraz sekcją narciarską, prowadzoną przez Antoniego Achtle.

W latach 1992-1997 uprawiał judo pod kierunkiem Ryszarda Pujszo.

Reprezentant Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy podczas Mistrzostw Pomorza i Kujaw w latach 1993-1997 oraz Mistrzostw Polski Typów Uczelni w latach 1995, 1997.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – udział (Rzeszów)

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1995 – III miejsce (Bydgoszcz)

1996 – udział (Toruń)

1997 – II miejsce (Bydgoszcz)

Wojciech Krzyżanowski (kłęczy pierwszy z prawej) – Mistrzostwa Polski, Rzeszów 1995 r.

Moje wspomnienia

Z czasów studiów mam wiele wspomnień. Był to chyba najbardziej pracowity okres mojego życia. Studiowanie na dwóch, a nawet (przez jeden semestr) na trzech fakultetach. Podjęcie pracy w szkole (jeszcze na trzecim roku studiów). Czynny udział w trzech sekcjach sportowych (narciarskiej, lekkiej atletyki oraz judo).

Ciekawą przygodę związaną z Mistrzostwami Polski w judo miałem w 1995 roku. Na zawody do Rzeszowa jechałem jeden dzień później niż

pozostała część kolegów. Było to spowodowane podjęciem przeze mnie pracy w szkole. Na miejsce dotarłem gdzieś o 2-3 rano. Wszyscy już spali, ale szczęśliwie udało mi się znaleźć jakiś kątek do spania. Rano, chyba około 7 była pobudka, potem śniadanie. Jakoś tak wyszło, że na śniadanie poszedłem ostatni. W restauracji nikogo z ekipy już nie zastałem, ale stoliki były jeszcze sówicie zastawione.

Nie czekając na zaproszenie, zjadłem co podano i wyraziłem chęć zapłacenia za posiłek. Okazało się, że prawdopodobnie pomyliłem restaurację, a to obfite śniadanie było przygotowane dla zupełnie innej grupy...

Po tym incydencie odnalazłem halę sportową, w której rozgrywały się zawody. Na wstępie, jak zawsze przy tej okazji, było ważenie. Nie trwało to długo. A po wszystkim okazało się, że druga walka z kolei jest moja. Nasuwa się tu pewna rada dla młodych zawodników. Jeśli chcecie wygrywać, zastanówcie się, czy warto objadać się przed zawodami...

Teraźniejszość i plany na przyszłość

Pracuję jako wykładowca na UMK, Collegium Medicum w Bydgoszczy. Prowadzę zajęcia specjalistyczne dla przyszłych ratowników medycznych z zakresu samoobrony, ratownictwa wysokościowego i ratownictwa wodnego. Prowadzę też kursy wspinaczkowe, szkolenia z pierwszej pomocy, obozy survivalowe. W najbliższym czasie planuję ukończyć kurs trenerów I klasy w karate. W przyszłości może zajmę się pracą naukową i otworzę przewód doktorski. Marzy mi się zdobycie kolejnego szczytu górskiego, tym razem Elbrusa (5642 m n.p.m.). W wolnych chwilach działam w grupie ratownictwa PCK w Bydgoszczy.

Wojciech Krzyżanowski
w Alpach, Pollux (4092
m n.p.m) – 2010 r.

Pozdrowienia

Pozdrawiam trenerów i kolegów z sekcji.

Jacek Kuś – urodzony w 1961 r. w Toruniu. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1980-1984 na Wydziale Humanistycznym, gdzie uzyskał tytuł magistra. Po zakończeniu studiów rozpoczął pracę w macierzystej uczelni jako asystent na tym samym wydziale i pracował tam w latach 1986-1991.

Następnie rozpoczął własną działalność, którą kontynuuje do dzisiaj. Jest właścicielem firmy budującej obiekty sportowe.

Nadal trenuje rekreacyjnie sporty siłowe oraz uprawia biegi długodystansowe i nurkowanie. Ukończył Maraton Poznański oraz Maraton Warszawski.

Żonaty – żona Beata, syn Michał i córka Katarzyna.

Kariera sportowa

Judo trenował w latach 1973-1979 w klubie „Polonia” w Bydgoszczy. W tym okresie zaliczał się do czołówki regionalnej i krajowej. Następnie w trakcie studiów oraz będąc asystentem do roku 1991 był wielokrotnym reprezentantem uczelni w zawodach regionalnych i na Mistrzostwach Polski.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

- 1981 – złoty medal (Olsztyn)
- 1983 – złoty medal (Bydgoszcz)
- 1989 – złoty medal (Bydgoszcz)
- 1991 – srebrny medal (Olsztyn)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

- 1981 – złoty medal (Olsztyn)
- 1983 – złoty medal (Bydgoszcz)

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

1991 – V miejsce (Olsztyn)

Jacek Kuś w skłonie wraz z kolegą S. Kosakowskim na treningu judo 1981/82 rok (mała sala WSP)

Przemysław Landowski – urodzony w 1975 r. w Bydgoszczy. Studia rozpoczął w Wyższej Szkole Pedagogicznej w 1994 r. i kontynuował je, zostając absolwentem Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego. W 2003 r. uzyskał tytuł magistra nauk huma-

nistycznych. Aktualnie mieszka w Bydgoszczy, pracuje w „zaprzęgu” komercji – firmie Nivea Polska Sp. z o.o.

Żona Anna oraz dwie córki: starsza Zuzia i młodsza Natalia – już utalentowane sportowo (żona to była lekkoatletka).

Kariera sportowa

Judo zaczął trenować 1987 r. w klubie „Polonia” Bydgoszcz u trenera Jana Żmudzińskiego, karierę zawodnika kontynuował również po rozpoczęciu studiów w latach 1994-2003.

Wielokrotny reprezentant i medalista Akademii Bydgoskiej w turniejach rangi (makro) regionu (1994-2003) oraz Mistrzostw Polski Typów Uczelni (1994-2003).

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – brązowy medal (Rzeszów)

2001 – brązowy medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

2001 – złoty medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1995 – I miejsce (Bydgoszcz)

2003 – I miejsce (Bydgoszcz)

Przemek Landowski – po zwycięskich Akademickich Mistrzostwach Pomorza i Kujaw 2003 r. – Bydgoszcz

Moje wspomnienia

Dzisiaj jako zabawną mogę ocenić pewną historię. Otóż, częstą praktyką było przed zawodami „robienie wagi”. W moim przypadku najczęściej oznaczało to zbijanie jej o ok. 5-6 kg na dwa tygodnie przed terminem zawodów. Dieta najczęściej ograniczała się do jednego pełnego posiłku dziennie i uzupełniania płynów z różnymi suplementami.

Przed kolejnymi zawodami tradycyjnie odchudzałem się, uzupełniając dietę mieszanką mleka, cukru i surowych jajek. Jak nietrudno się domyślić, złapałem salmonellę i wylądowałem w szpitalu dzień przed zawodami. Objawy to gorączka, osłabienie organizmu i gwałtowne odwodnienie wynikające z wymiotów i ... (sami się domyślcie).

Cóż – skończyło się na tym, że na zawody nie pojechałem, waga zamiast 6 kg spadła mi o 14 kg (zatrzymała się na 55 kg) i – co było najbardziej znamienne – wychodząc ze szpitala na schodach wyjściowych zderzyłem się z trenerem, któremu musiałem się przedstawić, żeby mnie rozpoznał... Pewnie nikogo nie zdziwi, że przygotowując się do następnych zawodów zmieniłem dietę.

Teraźniejszość i plany na przyszłość

Obecnie pracuję w firmie kosmetycznej. Nie ukrywam jednak, że to nie jest szczyt moich marzeń – a tymi są np. renowacja i odnawianie (również komercyjne) starych dworców, pałacików – wiele z nich jest mocno zaniedbanych i podupadłych, a stanowią jednak sporą część naszej historii. Dobrze więc by było, gdyby udało się połączyć pasję, marzenia, kulturę architektoniczną z odrobiną – rzecz jasna – rozwoju finansowego.

Moje dwie nadzieje sportowe – Zuzia i mała Natalia – 2011 r.

Pozdrowienia

W tym miejscu nie może zabraknąć miejsca na wyrażenie swojego ogromnego podziwu i jednocześnie nadziei – ale o tym później..., podziwu dla kariery naukowej mojego wieloletniego trenera, osoby o niezwykłych talentach (od brydża – po śpiew – w opinii żeńskiej części widowni głosem Jacques`a Brela) i osobowości – Ryszarda Pujszo. Podziw dla tej pasji do ciągłego rozwijania się (niedawny doktorat, a później? – już trzymam kciuki). Nadziei – bo przynajmniej póki co w dogłębności studiowania byłem bliski tego samego osiągnięcia, może i w dalszym rozwoju uda mi się trzymać tego wzorca.

Jarosław Langner - urodzony w 1970 r. w Bydgoszczy. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1995-1997 na Wydziale Pedagogicznym (kierunek wychowanie obronne). Studia uzupełniające skończył w 2009 r. w Bałtyckiej Wyższej Szkole Humanistycznej w Koszalinie, uzyskując tytuł magistra. Jako były oficer Policji pełni funkcję komendanta Straży Miejskiej w Karlinie. Nadal udziela się czynnie w sporcie rekreacyjnym jako zawodnik oldboyów piłkarskich w klubie „Strażak” Świeszyno.

Żonaty – żona Larysa, syn Aleksander i córka Cynthia.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w 1982 r. w Koszalinie, a następnie w 1985 r. przeniósł się do Bydgoszczy i trenował w klubie „Polonia” w latach 1985-1991, następnie 1993-1998, oraz 2000-2003. W latach 1991-1993 podczas służby wojskowej reprezentował barwy WKS „Śląsk” Wrocław. Jako zawodnik wyczynowy był wielokrotnym medalistą Mistrzostw Polski we wszystkich kategoriach wiekowych (również mistrzem Polski), medalistą Pucharu Europy oraz startował w Klubowym Pucharze Europy (z drużyną „Śląsk” Wrocław).

W trakcie kariery wyczynowej był także wielokrotnym medalistą zawodów policyjnych oraz studenckich.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1997 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1995 – I miejsce (Bydgoszcz)

1996 – I miejsce (Toruń)

1997 – I miejsce (Bydgoszcz)

Jarosław Langner z rodziną; żona Larysa, syn Aleksander i córka Cynthia (na zdjęciu po prawej z ojcem)

Plany na przyszłość

Marzeniem moim oraz rodziny jest zamieszkanie w jednym z ciepłych krajów – najchętniej w Hiszpanii, i to już w niedługiej przyszłości.

Wspomnienie judo

Pamiętam jak podczas obozu sportowego w Szklarskiej Porębie wspinaliśmy się przez ponad 3 godziny na Śnieżne Kotły i na szczycie trener powiedział: „jest 17:45, do kolacji pozostało 15 minut, mnie kolację weźmie żona”.

Byliśmy na niego źli, ale zbiegliśmy na dół w tempie ekspresowym. Był wtedy 1986 rok i w sklepach nic nie było, aby kupić coś do jedzenia.

Mariusz Lewandowski – urodzony w 1981 r. Studiował na Uniwersytecie im. Kazimierza Wielkiego w latach 2006-2009 (studia zaoczne) na kierunku wychowanie fizyczne (licencjat), które ukończył, a następnie kontynuował naukę w AWF i S w Gdańsku. W trakcie studiów był uczestnikiem obozów naukowo-sportowych m.in. w Pogorzeli w 2007 r.

Kontynuuje karierę sportową w sportach siłowych i fitness, startując w pokazach i w zawodach ogólnopolskich. Jest członkiem kadry narodowej w fitness męskim, mistrzem Polski w fitness mężczyzn (2011) i zdobywcą I miejsca w zawodach Pucharu Polski (2010).

Aktualnie mieszka w Bydgoszczy i pracuje w jednym z renomowanych klubów fitness.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w klubie „Polonia” w Bydgoszczy, a następnie kontynuował je w trakcie studiów na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego. Wielokrotnie reprezentował uczelnię w zawodach regionalnych i Akademickich Mistrzostwach Polski.

Akademickie Mistrzostwa Polski

- 2007 – eliminacje V miejsce/awans do finałów (Gdańsk)
- 2007 – udział w finałach (Warszawa)
- 2008 – eliminacje III miejsce/awans do finałów (Gdańsk)
- 2008 – wycofanie z walk finałowych (kontuzja) (Warszawa)
- 2009 – eliminacje/awans do finałów (Gdańsk)
- 2009 – IX miejsce w finałach (Warszawa)

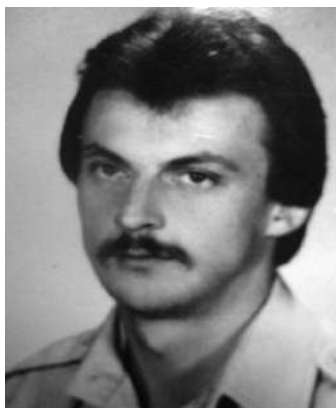
Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2007 – I miejsce (Bydgoszcz)

2009 – II miejsce (Toruń)

Po treningu na sali judo dawnej „Polonii” – Bydgoszcz 2008 r. (od lewej Mariusz Lewandowski, Ryszard Pujszo, Olga Rozkrut)

Waldemar Ładziak – urodzony w 1958 r. w Wólce Batorskiej (d. woj. lubelskie). Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1977-1981 na Wydziale Matematyki i Techniki (kierunek wychowanie techniczne), gdzie uzyskał tytuł magistra. Po zakończeniu studiów kontynuował naukę i uzyskał uprawnienia z zakresu wychowania fizycznego. Pracował w Szkole Podstawowej nr 56 (lata 1981-1984), a następnie w Liceum Plastycznym w Bydgoszczy (lata 1984-1992). Obecnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy, jest właścicielem zakładu w branży drzewnej.

Żona Aleksandra, jest ojcem szóstki dzieci: córki – Agnieszka, Ida, Emilia i Kamila, synowie – Jędrzej i Stanisław.

Dzieci odziedziczyły pasję sportową po ojcu, ponieważ wszystkie córki, oraz syn Stanisław trenowały judo, początkowo w klubie „Polonia”, a następnie w PTS „Gwardia” w Bydgoszczy, natomiast syn Jędrzej – koszykówkę.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w trakcie studiów pod kierunkiem M. Gerbatowskiego, a następnie Z. Chwieszczenika, startując w pionierskich czasach judo w zawodach regionalnych i ogólnopolskich.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1979 – udział (Rzeszów)

1981 – udział/kontuzja (Olsztyn)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1978 – I miejsce (Toruń)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1979 – VI miejsce (Rzeszów)

1981 – złoty medal (Olsztyn)

Rodzina Waldemara Ładziaka (od lewej): Agnieszka, Ida, żona Aleksandra, Waldemar Ładziak, Emilia, Kamila, wnuczka Lucja, zięć Zbyszko, Jędrzej i Stanisław

Wspomnienie

Na Mistrzostwa Polski w Olsztynie byliśmy wszyscy dobrze przygotowani, koniecznie chcieliśmy się zrewanżować za nieudany debiut w 1979 roku – chłopakom się udało, wygrali zespołowo Mistrzostwa Polski, mnie dopadła choroba... trochę szkoda.

Maciej Makowski – urodzony w 1968 r. w Bydgoszczy. Studiował wychowanie fizyczne (licencjat) w latach 1999-2002 oraz wychowanie obronne w latach 2002-2005. Absolwent Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, gdzie w 2005 r. uzyskał tytuł magistra. Po zakończeniu kariery sportowej w 1988 r. rozpoczął służbę w Policji, gdzie po przejściu kolejnych szczebli kariery pracował na stanowisku specjalisty ds. szkolenia Komendy Miejskiej Policji w Bydgoszczy, a następnie Wydziału Konwojowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Bydgoszczy.

Od 2011 r. kontynuuje rozpoczętą w 1993 r. pracę trenerską, obecnie jako trener KU AZS UKW w Bydgoszczy. Pracuje jako nauczyciel judo w Zespole Szkół nr 10 w Bydgoszczy. Jako miłośnik motoryzacji wolne chwile poświęca motocyklom.

Żonaty – żona Joanna, dzieci: Agnieszka i Igor.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął i całą karierę sportową kontynuował w klubie „Polonia” w Bydgoszczy. W latach 80. zaliczał się do czołówki juniorów w Polsce. Był medalistą Mistrzostw Polski. Jako ostatni start w zawodach można uznać zdobycie srebrnego medalu na Mistrzostwach Polski Policji – Piła 2006 r.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2001 – złoty medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2001 – złoty medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2003 – I miejsce (Bydgoszcz)

2004 – I miejsce (Bydgoszcz)

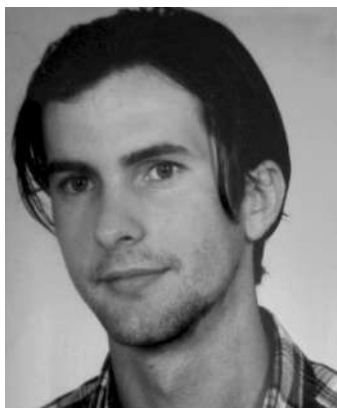
Maciej Makowski z synem Igorem podczas egzaminu judo na sali judo KU AZS UKW w Bydgoszczy – czerwiec 2007 r.

Maciej Makowski z żoną Joanną na Mathew Street 2010 r.

Maciej Makowski (po lewej) Mistrzostwa Polski Policji (po prawej Jarosław Langner) – Piła 2006 r.

Maciej Mazurkiewicz – urodzony w 1977 r. w Bydgoszczy. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy na kierunku wychowanie fizyczne w latach 1996-1999.

Studia ukończył uzyskując licencjat. Prawdopodobnie wyemigrował do Stanów Zjednoczonych.

- Wszystkie materiały pochodzą ze zbiorów archiwalnych sekcji judo. Z osobą prezentowaną nie znaleziono kontaktu.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w klubie „Polonia” w Bydgoszczy i następnie kontynuował je w trakcie studiów. Był wielokrotnym reprezentantem uczelni w zawodach regionalnych i ogólnopolskich.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

1999 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

1999 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1997 – I miejsce (Bydgoszcz)

1998 – I miejsce (Toruń)

1999 – I miejsce (Bydgoszcz)

Jacek Milewski – urodzony w 1973 r. w Bydgoszczy. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w latach 1993-1998 na Wydziale Matematyki i Techniki, gdzie uzyskał tytuł magistra.

Obecnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy, nadal trenuje wschodnie sporty walki i utrzymuje kontakt z uczelnianą sekcją judo.

Żonaty – żona Karolina, syn – Filip.

Kariera sportowa

Treningi judo rozpoczął w 1984 r. w klubie „Polonia” Bydgoszcz u trenera Ryszarda Pujszo. Startując w kategorii młodzików, zaliczał się do regionalnej czołówki zawodników. Startował również z sukcesami na poziomie ogólnopolskim. W trakcie studiów trenował w uczelnianej sekcji judo, uczestnicząc w Mistrzostwach Polski i studenckich zawodach regionalnych.

Od 1993 do 2000 r. praktykuje Wing Chun Kung Fu w sekcji prowadzonej przez Dariusza Sitkowskiego. Po siedmioletniej przerwie, w roku 2007, rozpoczyna naukę Hakkoryu ju-jitsu, w sekcji prowadzonej przez Sitkowskiego, gdzie trenuje do dziś.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

1997 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

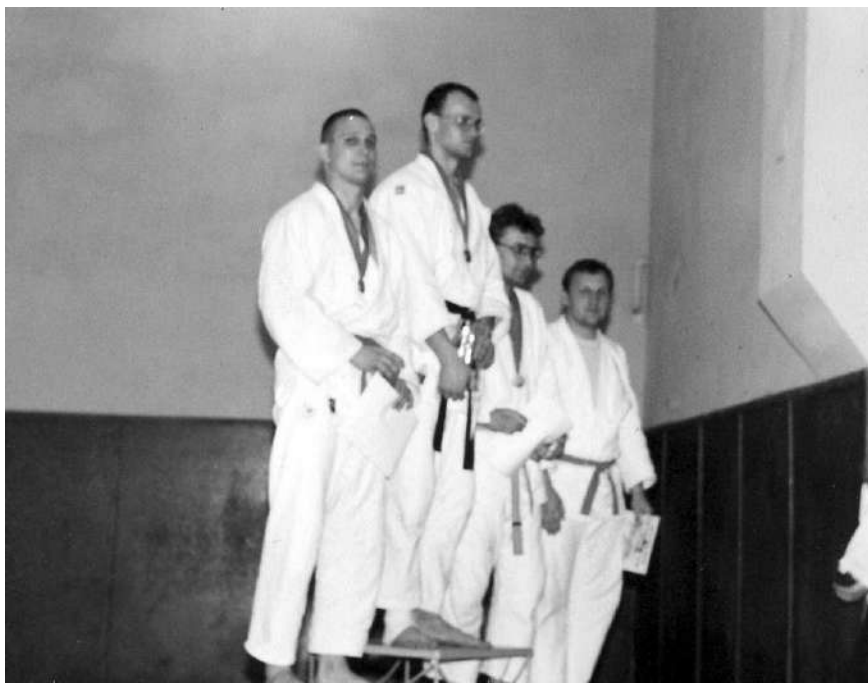
1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1994 – miejsca nie ustalono (Bydgoszcz)

1995 – miejsca nie ustalono (Bydgoszcz)

1996 – I miejsce (Toruń)

Jacek Milewski (pierwszy od lewej) – srebrny medal Rzeszów 1995 r.

Wspomnienie z uczelni

Pamiętam pewien Bal Sportowca w klubie „Beanus”, tłum ludzi, malutki parkiet do tańca i oczywiście wszyscy judocy. Na początku jakiś wielki facet zaczął „szurać” do Waldka, ale po duszeniu uspokoił się. Później inny gość zajął miejsce naszego trenera przy stoliku, więc od razu musiałem go wyrzucić. Okazało się, że to zaproszony serdeczny kolega naszego trenera – bardzo wybitny i popularny do dzisiaj pan M., trener bydgoskiej siatkówki...

Wszystko się wygładziło, ale było trochę „zadymy”.

Terażniejszość i plany na przyszłość

Myślę o otwarciu własnej działalności. Rodzinnie – życzę synowi (jest w klasie sportowej o profilu pływackim), by w nadchodzącym roku zdobył jak

najwięcej medali, nie przejmował się porażkami i uczył się języków. W wolnych chwilach wraz z całą rodziną staramy się podróżować.

Jacek Milewski z żoną i synem Filipem. Mediolan 2011 r.

Pozdrowienia

Szczególnym sentymentem darzę trenera Ryszarda Pujszo, mojego trenera w „Polonii” Bydgoszcz, a następnie w WSP Bydgoszcz. Jemu tą drogą życzę zdrowia, wszelkiej pomyślności i sukcesów na drodze zawodowej oraz wszystkim kolegom i koleżankom z sekcji judo z WSP Bydgoszcz z lat 1993-1998.

Aga Perzyńska – urodzona w 1989 r. Po ukończeniu szkoły w Mławie rozpoczęła w 2008 r. studia na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy na kierunku wychowanie fizyczne, które kontynuuje.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczęła w UKJ 7. w Mławie i zaliczała się do czołowych zawodniczek w regionie, jak również startowała w zawodach ogólnopolskich. Po rozpoczęciu studiów trenuje nadal w AZS UKW pod kierunkiem trenera Żurawskiego, startując w zawodach ogólnopolskich.

Akademickie Mistrzostwa Polski

2009 – IX miejsce (Warszawa)

Aga Perzyńska (u góry wykonuje rzut) – trening judo na hali dawnej „Polonii” – 2008 r.

Sebastian Piekarz – urodzony w 1975 r. Studiował w Akademii Bydgoskiej (wcześniej WSP) na Wydziale Humanistycznym (kierunek politologia) w latach 1996-2001, gdzie uzyskał tytuł magistra.

- Wszystkie materiały pochodzą ze zbiorów archiwalnych sekcji judo. Z osobą prezentowaną nie znaleziono kontaktu.

Kariera sportowa

Treningi judo rozpoczął w klubie „Polonia” w Bydgoszczy. Należał do czołowych zawodników w regionie i kraju. Karierę kontynuował w trakcie studiów, wielokrotnie reprezentował uczelnię w zawodach regionalnych i na Mistrzostwach Polski.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

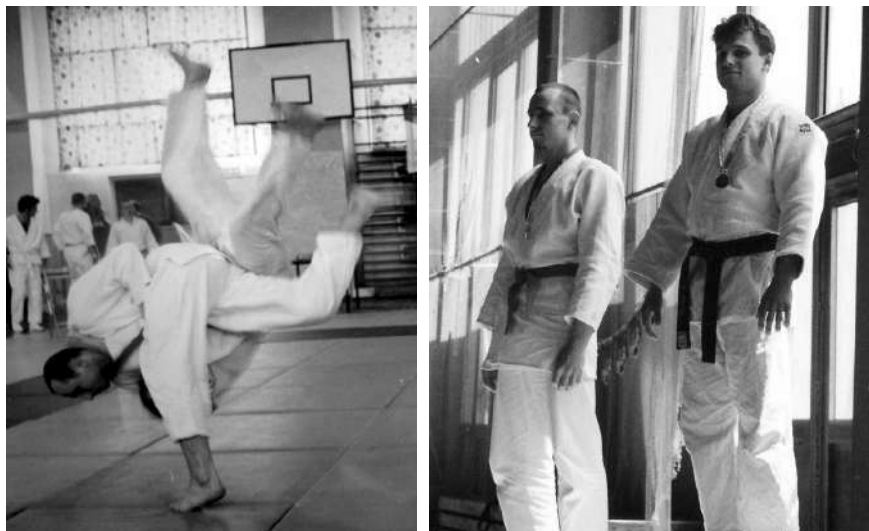
- 1997 – srebrny medal (Bydgoszcz)
- 1999 – brązowy medal (Bydgoszcz)
- 2001 – złoty medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

- 1997 – złoty medal (Bydgoszcz)
- 1999 – srebrny medal (Bydgoszcz)
- 2001 – złoty medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

- 1997 – II miejsce (Bydgoszcz)
- 1998 – II miejsce (Toruń)
- 1999 – I miejsce (Bydgoszcz)

Sebastian Piekarczyk na Mistrzostwach Polski – Rzeszów 2001 r. i Bydgoszcz (Sebastian z lewej, obok Krzysztof Pruss) 1997 r.

Wspomnienie Zenona Szymańskiego (*Sebastian często o tym mówił*)

Jechaliśmy na Mistrzostwa Polski do Rzeszowa samochodami. Sebastian ze mną moim „dużym fiatem”. Pamiętam, że w pewnym momencie musiałem wyprzedzić „tira” po prawym poboczu, prawie rowem. „Seba” był raczej niespokojny, aż do samych zawodów, ale wracaliśmy również razem.

Krzysztof Pruss – urodzony w 1974 r. w Bydgoszczy. Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy, w 1996 r. uzyskał tytuł licencjata na wydziale Wychowania Technicznego, a w roku 1999 obronił pracę magisterską. Dwa lata później (2001 r.) ukończył studia podyplomowe na kierunku Zarządzania Finansami i Marketingu, organizowane przez Towarzystwo Nauk przy Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Aktualnie mieszka niedaleko Torunia i prowadzi firmę konsultingową, zarządzającą ogólnopolską dystrybucją win importowanych.

Żonaty z Elżbietą – jest również ojcem dwójki dzieci – Patrycji i Maksymiliana.

Kariera sportowa

Trening judo rozpoczął w 1984 r. w klubie „Polonia” w Bydgoszczy. Trenował wyczynowo, zaliczając się do czołówki polskich juniorów i młodzieżowców. Był wielokrotnym medalistą Mistrzostw Polski – w tym również kilkakrotnym mistrzem Polski. Karierę kontynuował w trakcie studiów w Wyższej Szkole Pedagogicznej, będąc jej wielokrotnym reprezentantem.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – złoty medal (Rzeszów)

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

1999 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

1999 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1994 – I miejsce (Bydgoszcz)

1995 – I miejsce (Bydgoszcz)

1996 – I miejsce (Toruń)

1997 – I miejsce (Bydgoszcz)

1998 – I miejsce (Toruń)

1999 – I miejsce (Bydgoszcz)

Krzysztof Pruss – Mistrzostwa Polski 1997 r. Bydgoszcz

Od lewej: Maciej Mazurkiewicz i Krzysztof Pruss – Akademickie Mistrzostwa Pomorza 1999 r.

Moje wspomnienie

Na Akademickie Mistrzostwa Pomorza w 1996 r. jechaliśmy do Torunia trzema samochodami, tzn. ja dwie godziny przed wyjazdem kupiłem trabanta. Nie wiedziałem, w jakim jest stanie, więc umówiliśmy się, że jedziemy razem jeden za drugim. Zgubiliśmy się już na światłach przy uczelni – każdy pojechał inaczej. Koło stadionu „Polonii” odpadł mi tzw. pas przedni (kawałek plastiku), a że miałem kawałek sznurka, to go przywiązałem wokół maski i pojechalismy dalej. Za mostem fordońskim zabrakło benzyny, więc ledwo dojechalismy na pobliską stację paliw. Okazało się, że trabant ma bak z przodu i trzeba „odwiązywać” maskę, by wlać paliwo, więc odwiązałem i trabant się rozsypał – obsługa się dyskretnie uśmiechała.

Na zakręcie w Złej Wsi otworzyły mi się drzwi z mojej strony i omal nie potrafiłem motocyklisty jadącego z przeciwka.

Zawody w Toruniu wygraliśmy – pompujemy powietrze, bo zeszło z dwóch kół i wracamy około 20.30 – zapada zmierzch!!!

Gasną mi wszystkie światła w samochodzie, więc postanawiamy jechać za kolegami, gdyż oni będą oświetlać drogę.

Dojeżdżamy już szczęśliwie do Bydgoszczy (ok. 22) i zaczyna mnie coś szczypać w oczy – okazuje się, że do środka dostają się spaliny – zatykam dziurę szmatą i jadę odwiedzić trenera na Szwederowo – w tym momencie urywa mi się tłumik i następują jedna po drugiej potężne eksplozje, widzę, jak zapalają się w oknach światła – trener jest już w domu, wysiada...

Krzysztof Pruss z synem oraz jego żona z synem i córką

Pozdrowienia

Studia i kariera sportowa minęły w mgnieniu oka – teraz normalne dorosłe odpowiedzialne życie – pozdrawiam wszystkich trenerów i kolegów z maty, wszystkich tych, o których pamiętam i tych, o których powinienem pamiętać.

Jędrzej Przeniosło – urodzony w 1966 r. w Bydgoszczy. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1985-1991 (przerwa na emigrację w Anglii) na Wydziale Humanistycznym (kierunek nauki społeczne), gdzie uzyskał tytuł magistra.

Równocześnie studiował na fakultecie historii, który ukończył w 1989 r. Po ukończeniu studiów zaczął się również specjalizować w obronnym sporcie walki Kravmaga, zdobywając kwalifikacje m.in. w Izraelu. Aktualnie jest szefem ogólnopolskiej federacji Kravmaga GKMA, gdzie prowadzi również zajęcia.

Mieszka w Bydgoszczy i pracuje jako nauczyciel w Zespole Szkół nr 10, prowadząc zajęcia z judo.

Żonaty – żona Arleta, syn Łukasz i córka Zuzanna.

Kariera sportowa

Treningi judo rozpoczął w 1977 r. w klubie „Polonia” u trenera Zbigniewa Chwieszczenika. Zaliczał się do czołowych zawodników regionu, startował również na poziomie ogólnopolskim w zawodach Gwardyjskiego Pionu Sportowego.

W trakcie studiów kontynuuje karierę sportową, reprezentując uczelnię w zawodach regionalnych i ogólnopolskich.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1987 – złoty medal (Białystok)

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1987 – złoty medal (Białystok)

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw 1987 – I miejsce (Bydgoszcz)

Jędrzej Przeniosło (pierwszy od lewej) w gronie młodych adeptów judo 2011 r. (pierwszy od prawej wielokrotny medalista Mistrzostw Polski i mistrz Polski Sławomir Frączek – obecnie trener judo) – sala PTS „Gwardia”

Wspomnienia z życia studenckiego

W tamtych latach dla studentów rozpoczynających studia był obowiązkowy (na zaliczenie) obóz rocznika „0” w Funce nad Jeziorem Charzykowskim. Pełen ciekawości pojechałem na ten obóz znając już plotki, że przyjeżdża tam ponad 250 studentów – a głównie znanych z urody studentek.

Tak się złożyło, że drugiego dnia mieliśmy wykład dla całego rocznika na tematy przyrodniczo–ekologiczne. Omawiano piękno mchów i porostów oraz ich wpływ na człowieka. Po kolacji udałem się na nieformalne spotkanie integracyjne z „druhnami” i ...się zasiedziałem.

Niestety, w międzyczasie w obozie męskim była kontrola, która wykazała braki w stanie ...

Wystąpiłem na porannym apelu i otrzymałem twarde pytanie: „Co druh robił poza obozem do wczesnych godzin rannych”???

Rozejrzałem się bezradnie dookoła po skupionych twarzach koleżanek i odparłem: „Panie profesorze, szukałem srebrnego mchu”... Pamiętam huraganowy wybuch śmiechu i łopot skrzydeł wystraszonego ptactwa. Obóz oczywiście zaliczyłem w ... następnym roku.

Ernest Pujszo – urodzony w 1982 r. w Bydgoszczy. Studiował inżynierię chemiczną w Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy w latach 2001-2005, uzyskując dyplom magistra. Dodatkowo studiował Edukację Techniczno-Informatyczną w Akademii Bydgoskiej w latach 2002-2003. Obecnie jest doktorantem Politechniki Poznańskiej.

Łączy pasję naukową z treningiem judo, jest stypendystą programu „Sokrates” na Uniwersytecie (TUUH) w Hamburgu, autorem kilku recenzowanych artykułów z zakresu chemii i ochrony środowiska.

Jako student był uczestnikiem obozów sportowych w Funce, natomiast jako absolwent – obozów naukowo-sportowych w latach 2004-2007, organizowanych przez UKW.

Judo trenuje amatorsko od 2000 r., startując również w zawodach akademickich. Dodatkowo trenował koszykówkę w klubie „Astoria” w Bydgoszczy i akademicką w Akademii Bydgoskiej.

Aktualnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy w jednej z największych firm motoryzacyjnych oraz prowadzi zajęcia laboratoryjne w Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym.

W życiu prywatnym żonaty – żona Marta, syn Filip.

Akademickie Mistrzostwa Polski

2010 – awans do finału (Opole)

Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski

2009 – II miejsce (Poznań),

2009 – III miejsce (Poznań) – tzw. Liga Akademicka

Ernest Pujszo z żoną Martą –
zawody akademickie Poznań
– 2009 r.

Moje wspomnienia

Tuż przed moim wyjazdem w ramach „Sokratesa” do Hamburga studio-
wałem na ATR (obecnie UTP) oraz w Akademii Bydgoskiej. Wiedziałem, że
w judo nie zdążę już wystartować, a ponieważ jednocześnie trenowałem ko-
szykówkę na obu uczelniach musiałem wybrać, którą z nich będę reprezen-
tował.

Pani G.... z ATR była bardzo niesympatyczna, więc zagrałem u pana mgr.
Szymańskiego i Akademia Bydgoska wygrała z ATR. Były oczywiście wstręty,
ale i dużo śmiechu.

Ernest i Artur Pujszo – bracia – judocy (tym razem nie w kimonach) sierpień 2010 r.

Mieczysław Przybysz – urodzony w 1969 r. w Bydgoszczy. Studiował na Akademii Bydgoskiej w latach 1999-2002 na Wydziale Matematyki, Techniki i Nauk Przyrodniczych, gdzie uzyskał tytuł licencjata. Tytuł magistra wychowania fizycznego z zakresu

szkolnego wychowania fizycznego uzyskał na Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu.

W 2002 r. uzyskał kwalifikacje instruktora sportu ze specjalizacji pływanie, a następnie kwalifikacje ratownika WOPR.

Jest miłośnikiem Bydgoszczy, w której mieszka i współzałożycielem BYLOT (Bydgoska Lokalna Organizacja Turystyczna, www.bylot.pl), w której przez 5 lat pełnił funkcję szefa Komisji Rewizyjnej.

Rekreacyjnie uprawia pływanie, jazdę na rowerze oraz kultywuje zamiłowanie do wschodnich sportów i sztuk walki. Utrzymuje kontakt z uczelnią i kolegami z sekcji judo. Syn Szymon trenował judo jako uczeń klasy sportowej w SP nr 31 w Bydgoszczy.

Kariera sportowa

Przygodę z judo rozpoczął w 1981 r. w klubie „Polonia” Bydgoszcz u trenera Zbigniewa Chwieszczenika, a następnie u Jerzego Rokity, stając się jednocześnie uczniem klasy sportowej w SP nr 20 o profilu judo.

Startując w kategorii młodzików i juniorów młodszych zaliczał się do regionalnej czołówki zawodników. Zdobył brązowy medal na Wojewódzkiej Spartakiadzie Młodzieży w 1982 r. oraz reprezentował „Polonię”.

Wraca na matę w 2000 r., zostaje członkiem AZS, sekcji judo, gdzie pod okiem Ryszarda Pujszo wznawia treningi.

W trakcie studiów startuje w Akademickich Mistrzostwach Polski oraz studenckich zawodach regionalnych.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2001 – brązowy medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2001 – złoty medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza Szkół Wyższych

2000 – II miejsce (Bydgoszcz),

2001 – II miejsce (Bydgoszcz),

2002 – I miejsce (Bydgoszcz),

Mieczysław Przybysz (z lewej)
i Maciej Makowski – Mistrzostwa
Polski (Rzeszów 2001)

Wspomnienie z uczelni

Nigdy nie zapomnę Zjazdu Absolwentów z 2010 r., w którym brałem udział. Tłumy ludzi z całego świata, możliwość spotkania kolegów z sekcji, wspomnianie i rozmowy, to coś wspaniałego. Jednak poznanie i zobaczenia występów artystycznych naszego trenera, Ryszarda Pujso, to niezapomniane i najcenniejsze wspomnienie!

Terażniejszość i plany na przyszłość

Terażniejszość to praca, a plany? Znać to powiedzenie... „Chcesz rozśmieszyć Boga? To opowiedz mu o swoich planach...” Nie mam planów. Cieszę się życiem i staram się korzystać z tego, co ono daje.

Przemysław Rybicki – urodzony w 1969 r. w Łasinie. Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy w 1993 r. Uzyskał tytuł magistra na kierunku wychowanie obronne o specjalności nauczycielskiej.

Na wyżej wymienionej uczelni i w tym samym roku ukończył studia przygotowujące do nauki drugiego przedmiotu – wychowania fizycznego.

Aktualnie podinspektor policji, starszy wykładowca zakładu wyszkolenia strzeleckiego w Szkole Policji w Słupsku. Autor wielu publikacji prasowych i książkowych, programów nauczania oraz pomocy dydaktycznych wykorzystywanych w szkoleniu policjantów w zakresie tematyki broni palnej, bezpieczeństwa użytkowania broni palnej i systemu szkolenia strzeleckiego. Organizator i uczestnik licznych zawodów, szkoleń i warsztatów metodycznych z zakresu taktyki i techniki posługiwania się bronią palną i z zakresu bezpiecznego, sprawnego i skutecznego użytkowania broni palnej realizowanych w policji, a także z przedstawicielami innych służb mundurowych, placówek szkoleniowych, ośrodków naukowych w kraju i zagranicą (Niemcy, Turcja, USA).

Żonaty – żona Izabela, dzieci: Paulina – 16 lat, Igor 10 lat.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w 1981 r. w szkolnym Klubie Sportowym w Brodnicy. W latach 1982-1988 zawodnik Klubu Sportowego „Gwardia” w Zielonej Górze – wielokrotny reprezentant i medalista w Spartakiadach Młodzieży województwa zielonogórskiego.

W latach 1988-1993 zawodnik Akademickiego Związku Sportowego w Bydgoszczy – trener Z. Chwieszczenik i R. Pujszo. Wielokrotny repre-

zendent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy w studenckich zawodach regionalnych oraz ogólnopolskich.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1989 – brązowy medal (Bydgoszcz)

1991 – brązowy medal (Olsztyn)

1993 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

1991 – V miejsce (Olsztyn)

1993 – brązowy medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1989 – I miejsce (Bydgoszcz)

1990 – I miejsce (Bydgoszcz)

1991 – I miejsce (Bydgoszcz)

1992 – II miejsce (Bydgoszcz)

1993 – III miejsce (Bydgoszcz)

Przemysław Rybicki (pierwszy z lewej) – srebrny medal Bydgoszcz 1993 r.

Moje wspomnienie

Pamiętam, jak w 1998 roku poszedłem pierwszy raz na trening judo w Bydgoszczy. Pełen obaw o to, jak zostaną przyjęty w nowym klubie sportowym poszedłem dowiedzieć się, w jakie dni i o której godzinie odbywają się treningi judo. Wziąłem ze sobą dres – myślę sobie, że na początku tro-

chę poruszam się po macie. Trafiłem na trenera. Zapytał się, „czy coś potrafisz”? Odpowiedziałem, że chodziłem na treningi w Zielonej Górze. Trener powiedział, abym się przebierał i rozpoczął od rozgrzewki. Ja na to, że nie mam judogi, tylko dres. Wtedy trener odparł, że w tej chwili nie ma kimona dla nowo wstępujących, ale jak trochę pochodzę na treningi to zobaczy, co się da zrobić, ale nic nie obiecuje.

Trening przebiegał według ustalonej struktury: rozgrzewka, ćwiczenia techniki, randori w stójce i parterze. Później były walki, gdzie jeden z ćwiczących, który był przygotowywany do zawodów miał krótkie, jednominutowe walki za każdym razem z nowym przeciwnikiem. Trener wyznaczył mnie do kolejnej zmiany. Wiedziałem, że to jest moja chwila prawdy, aby zaprezentować się od jak najlepszej strony. Rozpocząłem od walki o uchwyt, następnie kilka „zmiękczających” przeciwnika podcięć i przeszedłem do swojej wypracowanej przez lata ulubionej techniki morote seoi nage.

Trener od razu zwrócił na mnie uwagę, zobaczył „co potrafisz” i że ma do czynienia z zawodnikiem, a nie debiutantem i zaproponował mi start w zbliżających się zawodach.

Ja odpowiedziałem, że nie mam kimona i w dresie przecież nie wystartuję. A on na to: a kto mi powiedział, że nie ma dla mnie kimona?? Tak przyszedłem na trening w dresie, a po prezentacji swoich umiejętności wróciłem z treningu z kimonem pod pachą, którego przecież na początku dla mnie nie było.

Teraźniejszość i plany na przyszłość

Nadal staram się utrzymywać tężyźnię fizyczną. Zamiłowanie do sportu próbuję przekazać swoim dzieciom. Rodzinnie staramy się aktywnie spędzać wolny czas. Moim hobby jest motoryzacja. Jestem miłośnikiem samochodów marki Volkswagen Garbus oraz motocykli typu chopper, cruiser i turystycznych. Na motocyklu jeżdżę od 1990 roku i przejechałem ponad 100 tys. kilometrów. Motto dla zmotoryzowanych: „Włączając silnik, włącz myślenie – zwolnij, a dojedziesz do celu”. Moim marzeniem jest bardzo długa i daleka motocyklowa wyprawa turystyczna. Chcę objechać kulę ziemską na motocyklu.

Jacek Sudol – urodzony 1978 r. w Bydgoszczy. Studia rozpoczął w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a po zmianie nazwy kontynuował w Akademii Bydgoskiej w latach 1998-2003. Absolwent Wydziału Humanistycznego (historia) w 2003 r. uzyskał tytuł

magistra. W sekcji judo trenuje od początku studiów, startując w zawodach regionalnych i Mistrzostwach Polski.

Uczestniczył w obozach sportowych w Funce i obozach sportowo-naukowych (Ustronie Morskie, jako absolwent – Unieście, Pogorzelica) w latach późniejszych. Trenuje i startuje w zawodach judo do dnia dzisiejszego.

Aktualnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy.

Kariera sportowa

Wielokrotny reprezentant Wyższej Szkoły Pedagogicznej, a następnie od 2000 r. Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego w Mistrzostwach Pomorza i Kujaw (1999-2003) oraz Mistrzostwach Polski Typów Uczelni (1999-2001) w judo.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1999 – uczestnik (Bydgoszcz)

2001 – srebrny medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1999 – srebrny medal (Bydgoszcz)

2001 – złoty medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1999 – udział (Bydgoszcz)

2000 – II miejsce (Bydgoszcz)

2001 – II miejsce (Bydgoszcz)

2003 – III miejsce (Bydgoszcz)

Jacek Sudoł nadal trenuje i walczy (w białym kimonie) – Bytom – 2010 r.

Jacek Sudoł z Karoliną – wakacje 2011 r.

Terażniejszość i plany na przyszłość

Obecnie, w wolnych chwilach, wraz z żoną pogłębiaimy zainteresowanie turystyką. Na co dzień dla przyjemności jeździmy rowerami i biegamy. Moje marzenie na przyszłość – przebiec maraton!

Pozdrowienia

Przygoda z judo zapoczątkowana w sekcji AZS-u prowadzonej przez dr. Ryszarda Puj szo pozwoliła przeżyć mi wiele niezapomnianych chwil oraz poznać wiele osób, z którymi znajomość trwa do dnia dzisiejszego. Serdeczne pozdrowienia dla wszystkich.

Piotr Szatkowski – urodzony w 1972 r. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w latach 1993-1999 na Wydziale Matematyki i Techniki, gdzie uzyskał dyplom magistra. W sekcji judo trenować zaczął od roku 1993 w trakcie obozu adaptacyjnego rocznika „0”

w Funce i trenował oraz startował aż do ukończenia studiów.

- Wszystkie materiały pochodzą ze zbiorów archiwalnych sekcji judo. Z osobą prezentowaną nie znaleziono kontaktu.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – brązowy medal (Rzeszów)

1997 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1994 – II miejsce (Bydgoszcz)

1995 – I miejsce (Bydgoszcz)

Piotr Szatkowski (u góry) wygrywa przez trzymanie – Mistrzostwa Polski Bydgoszcz 1997 r.

Srebrny medal Mistrzostwa Polski (Piotr po lewej) - Bydgoszcz 1997 r.

Wspomnienie

Piotr jako pierwszy zawodnik w sekcji wygrał w oficjalnych zawodach walke z byłym zawodnikiem wyczynowym (z UMK), wykonując rzut na ippon w ostatniej sekundzie walki.

Marek Szczech – urodzony w 1966 r. w Bydgoszczy. Absolwent Technikum Mechanicznego nr 1, następnie studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy na kierunku wychowanie techniczne w latach 1986-1987, w trakcie których wyemigrował z kraju. W 1987 r. wyjechał do Berlina Zachodniego. Mieszka i pracuje tam do dnia dzisiejszego. Do 2003 r. pracował jako mechanik maszyn produkcyjnych w firmie OSRAM, a potem założył własną firmę handlową.

Żonaty – żona Danuta, córka Claudia.

Kariera sportowa

Trening judo rozpoczyna w 1976 r. w klubie GKS „Polonia” w Bydgoszczy w grupie trenera Cysdorfa. W latach 80. jest czołowym zawodnikiem regionalnym, startuje również w Mistrzostwach Polski Juniorów oraz w II niemieckiej lidze judo w latach 90.

W trakcie studiów trenuje i strajkuje w AZS WSP u trenera Chwieszczenika.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1987 – brązowy medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1987 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza

1987 – I miejsce (Bydgoszcz)

Wspomnienia

Były to zwody łączone juniorów i seniorów. W pewnym momencie pojawia się trener (wtedy zawodnik Polonii) R. Pujszo i pyta: „słuchajcie chło-

paki – kto najpierw walczy??... plankton czy mężczyźni??” No cóż, pozostały wspaniałe wspomnienia, ...które po latach nagle ożywają, ciesząc się, że powstaje ta książka.

Marek Szczech walczy (po lewej) i klęczy wśród „polonistów” (pierwszy od lewej) – Akademickie Mistrzostwa Pomorza Bydgoszcz sala WSP – 1986 r.

Konrad Szydzik – urodzony w 1968 r. w Mogilnie. Student Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1989-1994 na Wydziale Humanistycznym (kierunek historia), gdzie uzyskał tytuł magistra. W sekcji judo trenował od początku studiów aż do ich ukończenia. Od 1996 do 2007 r. pracował jako wychowawca w Zakładzie Poprawczym o Wzmocnionym Nadzorze Pedagogicznym w Trzemesznie. Od 2008 r. do dziś pracuje jako nauczyciel-wychowawca w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym w Bielicach k. Mogilna. Aktualnie mieszka w Mogilnie. Żonaty – żona Anna, synowie Adam i Jacek.

Kariera sportowa

Treningi judo rozpoczął w klubie sportowym „Polonia” w Bydgoszczy u trenera Żmudzińskiego. Po ukończeniu szkoły średniej na studiach trenował w uczelnianej sekcji judo w latach 1989-1994, wielokrotnie reprezentując Wyższą Szkołę Pedagogiczną w zawodach regionalnych i ogólnopolskich.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1991 – V miejsce (Olsztyn)

1993 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1991 – V miejsce (Olsztyn)

1993 – brązowy medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1990 – I miejsce (Bydgoszcz)

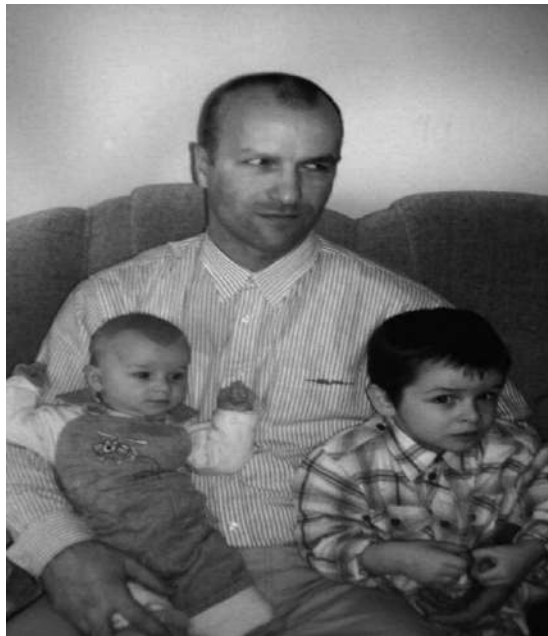
1991 – I miejsce (Bydgoszcz)

1992 – I miejsce (Bydgoszcz)

1993 – I miejsce (Bydgoszcz)

Konrad Szydzik (pierwszy z lewej) – na podium Mistrzostw Polski 1993 r. – Bydgoszcz

Konrad z synami Jackiem i Adamem

Zenon Szymański – urodzony w 1976 r. w Bydgoszczy. Studiował w Akademii Bydgoskiej na Wydziale Humanistycznym (kierunek historia) w latach 1998-2003, gdzie uzyskał tytuł magistra.

W sekcji judo rozpoczął treningi i równoległe działalność naukową, polegającą na zbieraniu informacji dotyczących bydgoskiego judo. Zaowocowało to w latach późniejszych tematem pracy magisterskiej „Judo w Bydgoszczy – historia w latach 1961-2002” (promotor prof. zw. dr hab. Włodzimierz Jastrzębski).

Aktualnie mieszka i pracuje jako przedstawiciel handlowy w prywatnej firmie w Bydgoszczy.

Żonaty – żona Joanna, trójka dzieci: Oliwia, Patrycja i Daniel.

Kariera sportowa

Treningi judo rozpoczął jako jedenastoletni chłopak u trenera Henryka Bielunia w klubie „Polonia” Bydgoszcz. Trenował w latach 1987-1992, startując w zawodach regionalnych (m.in. medalista – Wojewódzka Spartakiada Młodzieży) oraz międzynarodowych kontaktach klubowych (dawne NRD).

Następnie kontynuował treningi jako student Akademii Bydgoskiej, do 2003 r. startując w zawodach studenckich.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

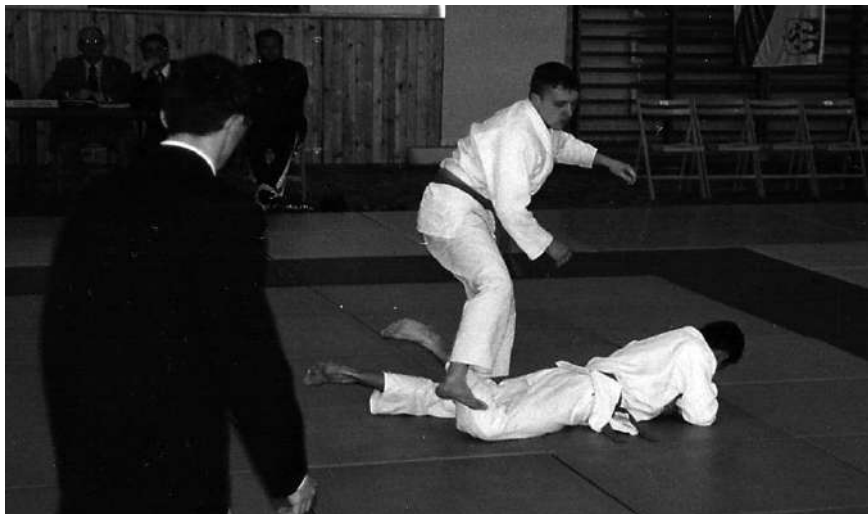
2001 – brązowy medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2001 – złoty medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2000 – udział (Bydgoszcz)

Zenon Szymański – Rzeszów 2001 r.

Moje wspomnienia

Pamiętam, jak w latach początkowych, kiedy zacząłem trenować, trener Henryk Bieluń zaproponował mi, że mnie podrzuci do domu po treningu, bo będzie miał po drodze mój dom. Więc się zgodziłem, lecz moje zdziwienie nastąpiło potem, kiedy się okazało, że odwozi mnie do domu „star” pełny milicjantów.

Moi sąsiedzi też się mocno zdziwili, kiedy ten „star” stanął na środku ulicy i z niego wyszedłem. Potem się wiele tłumaczyłem.

Trochę bliższe wspomnienie

Moje bliższe i bardzo miłe wspomnienia to rok 2001 i wyjazd na obóz sportowy do Funki z moją piękną, świeżo poślubioną żoną Joanną. Tam miała miejsce śmieszna sytuacja, kiedy to mój trener Ryszard Pujso ponad 1,9 m wzrostu facet „wchodzi do kajaka wodnego jak do tramwaju”.

Proszę sobie wyobrazić, co było dalej... ten wielkie plusk ...

Terażniejszość i plany na przyszłość

Pracuję jako przedstawiciel handlowy w branży hydraulika siłowa. Cały wolny czas spędzam z rodziną – moimi pociechami. W niedalekiej przyszłości chciałbym otworzyć własny interes i znaleźć trochę czasu na treningi.

Zenon Szymański z żoną Joanną i dziećmi – Bydgoszcz 2011 r.

Pozdrowienia

Szczególnym sentymentem darzę trenera Henryka Bielunia, mojego pierwszego trenera z klubu „Polonia” Bydgoszcz i tą drogą życzę mu zdrowia, wszelkiej pomyślności i wspaniałego wypoczynku na zasłużonej emeryturze.

Henryk Szynkowski – urodzony w 1959 r. w Grudziądzu. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy w latach 1979-1983, na Wydziale Matematyki i Techniki. Studia ukończył w roku 1983, uzyskując tytuł magistra.

W tym samym roku podjął pracę zawodową w Szkole Podstawowej w miejscowości Wudzyn, gdzie zamieszkał wraz z rodziną. Całe życie zawodowe związał z oświatą.

Aktualnie mieszka w Bydgoszczy i pracuje jako wychowawca w Burcie nr 1 w Bydgoszczy, gdzie poza obowiązkami opiekuńczo-wychowawczymi organizuje młodzieży zajęcia sportowe.

Poza pracą zawodową zajmuje się życiową pasją – żeglarstwem. Poprzez jeziora, zalewy, morza dociera aż na Ocean Atlantycki. Organizuje wyprawy, rejsy, szkolenia i zaraża innych swoją pasją – rodzinę również.

Żonaty – żona Gabrysia, czterech synowie: Michał, Tomek, Maciej i Marcin.

Kariera sportowa

Karierę sportową w judo rozpoczął jako student WSP w Bydgoszczy w 1979 r. i zakończył w 1983 r., po ukończeniu studiów. Reprezentował uczelnię na Mistrzostwach Pomorza i Kujaw w latach 1979-1982 i Mistrzostwach Polski Typów Uczelni.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – V miejsce (Olsztyn)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1981 – złoty medal (Olsztyn)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1979 – udział (Bydgoszcz)

1980 – wyniku nie ustalono (Bydgoszcz)

1982 – III miejsce (Bydgoszcz)

Wspomnienia

Pamiętam, jak w 1979 r. po kilku tygodniach treningu trener wystawił nas „żółtodziobów” na zawody w Mistrzostwach Pomorza i Kujaw. Nie mieliśmy zielonego pojęcia o co chodzi w judo, ale dzielnie stawiliśmy się w hali ATR Bydgoszcz. Śmialiśmy się, że będzie z nami tak, jak w popularnej w tamtych latach reklamie „LOTEM BLIŻEJ”, no i tak było. Te zawody to była lekcja pokory, ale od tego momentu było już tylko lepiej. Czas spędzony na tatami wspominam bardzo sympatycznie, sporo się nauczyłem i nawiązałem wiele znajomości. Byliśmy bardzo zgraną ekipą zarówno na treningach, jak i poza salą treningową.

Z zabawnych historii z tamtych lat wspominam, jak rywalizowałem z Ryśkiem Pujszo i wiele razy go pokonałem. Nie ...w judo, niestety ...

Wspólnie toczyliśmy wielogodzinne zacięte boje, grając w „hokeja stołowego”, taką zabawkę, którą kupiłem synkowi, a która dała nam tyle radości.

Henryk Szynkowski – wycieczka na „Canary” 2008 r.

Ten sam rejs – żona Gabrysia i synowie

Synowie

Terażniejszość i plany na przyszłość

Jeżeli zdrowie i kasa pozwoli, wybieram się w rejs dookoła świata. Jacht i chęci już mam, może się uda.

Pozdrawiam tą drogą wszystkich kolegów z drużyny, a szczególnie „Alana” i „Faziego”, z którymi to najczęściej się wywracałem – oczywiście na macie.

Justyna Tucholska (Pawlicka) – urodzona w 1986 r. w Szubinie.

W 2008 r. ukończyła studia pedagogiczne w zakresie resocjalizacji z profilaktyką społeczną w Kujawsko-Pomorskiej Szkole Wyższej w Bydgoszczy.

W 2008 r. rozpoczęła studia o specjalności resocjalizacja na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, w 2010 r. uzyskała tytuł magistra.

Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę w Szubinie, w Warsztacie Terapii Zajęciowej jako instruktor terapii zajęciowej.

Mężatka – mąż Paweł.

Kariera sportowa

Kariere sportową rozpoczęła jako zawodniczka w Ludowym Klubie Sportowym w Szubinie w 1996 r. pod opieką Huberta Cysdorfa, plasując się w kategorii młodziczek na czołowych miejscach w regionie i klubowych wyjazdach zagranicznych. W trakcie studiów na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego kontynuowała karierę w latach 2009-2010.

Akademickie Mistrzostwa Polski

2010 – IX miejsce (Warszawa)

Moje wspomnienia

Bardzo dobrze pamiętam pierwszy dzień na szubińskim tatami. Rozpoczęcie moich treningów zawdzięczam mojej starszej koleżance Monice, która wcześniej zdecydowała się przekroczyć progi sali treningowej TKKF. Byłam zestresowana, ale bardzo podekscytowana, że mogłam uczestniczyć w treningu.

Miło wspominać wszystkie zawody oraz obozy sportowe, na których poznałam wielu ciekawych ludzi. Mimo iż z niektórymi spotykałam się na zawodach, podczas walk na macie, bardzo się zaprzyjaźniliśmy i utrzymujemy kontakty do dnia dzisiejszego. Długoletnie treningi judo nauczyły mnie m.in. dyscypliny, pokory, systematyczności, a przede wszystkim czuję się bezpieczniej wieczorem, wychodząc sama z domu.

Zawody judo (Justyna z prawej) – Dąbrowa 1999 r., i podczas treningu UKW 2009 r. (na pierwszym planie z Martą Kabat – Justyna tyłem)

Terażniejszość i plany na przyszłość

Aktualnie trenuję koszykówkę w szubińskiej reprezentacji kobiet oraz rekreacyjnie biegi przełajowe. Wspólnie z mężem czas wolny spędzamy bardzo aktywnie, nigdy nie brakuje nam pomysłów. Bardzo lubimy razem podróżować, odkrywać nowe miejsca dotąd nam nieznanne. Planujemy już z mężem, gdzie spędzimy razem przyszłe wakacje. W przyszłości chciałabym mieć zdrową, szczęśliwą rodzinę i wieść spokojne życie.

Z mężem Pawłem
– Zakopane 2011

Pozdrowienia

Chciałabym pozdrowić mojego pierwszego trenera Huberta Cysdorfa oraz podziękować mu za długie lata „męczących” treningów, które uważam, że dały duże rezultaty, a w przyszłości na pewno zaowocują, jak i również trenerowi Ryszardowi Pujso za motywację oraz chęć do dalszej współpracy.

Tomasz Waloszek – urodzony w 1986 r. w Lipnie. Absolwent Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, gdzie w roku 2010 r. uzyskał tytuł magistra na kierunku fizyka.

W tym samym roku ukończył studia inżynierskie na kierunku informatyka, które w 2011 r. zakończył z tytułem inżyniera. Podczas studiów udzielał się w wielu organizacjach studenckich oraz Samorządzie Studenckim.

Po zakończeniu studiów rozpoczął pracę w firmie informatycznej ILC sp.zo.o. Pracuje obecnie jako starszy specjalista Help Desk.

W trakcie studiów działał w Sekcji Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa. Współorganizował pokazy z okazji Dni Nauki UKW, brał udział w badaniach w trakcie obozów naukowo-sportowych oraz wielokrotnie występował w studenckim kabarecie „Giletta”.

Kariera sportowa

Karierę sportową rozpoczął jako zawodnik Akademickiego Związku Sportowego na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w latach 2005-2010, którą zakończył, zdobywając w ramach nominacji 3 kyu. Obecnie swoją przygodę kontynuuje w stopniu amatorskim w jednym z warszawskich klubów sportowych.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2007 – udział (Gdańsk)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2008 – V miejsce (Bydgoszcz)

2009 – III miejsce (Toruń)

2010 – V miejsce (Toruń)

Tomasz Waloszek (po prawej) i Mariusz Lewandowski Mistrzostwa Pomorza i Kujaw 2009 r. Tomasz Waloszek i Aleksandra Kądziońska Łeba 2010 r.

Moje wspomnienia

Pamiętam, jak w 2005 roku jako początkujący zawodnik i pierwszorooczny student pojechałem z pewnym niepokojem na integracyjny obóz do Ustronia Morskiego. Po długiej, całonocnej podróży wyszedłem z pociągu i dojechałem na miejsce obozu, by zameldować. Nie znałem wówczas tam prawie nikogo, ponieważ mało kto z mojej grupy treningowej zdecydował się na wyjazd.

Już po wejściu na kampus okazało się, że moje obawy były bezpodstawne, ponieważ uczestnicy, jak również opiekunowie, okazali się bardzo przyjaźni. Obóz sam w sobie był niesamowity – atmosfera morza, dzienne zajęcia sportowe organizowane przez trenerów oraz nocne zabawy, śpiewy zawiązywały coraz większe koleżeństwo i przyjaźnie pomiędzy wszystkimi uczestnikami.

Moja decyzja wyjazdu okazała się najlepszą, jaka mogła być, ponieważ prócz niesamowitych kontaktów poznałem najlepszych kolegów i przyjaciół, z którymi w pozostałych latach organizowaliśmy razem różnego rodzaju „ściemy”, jak również spotkania.

Pamiętam, jak wraz z trenerem narodziła nam się myśl utworzenia kabaretu. Wiadomo, jak to u sportowców bywa, na myśleniu nie mogło się zakończyć i stworzyliśmy nieformalny kabaret, który podczas prób, jak również występów, przynosił nam dużo niesamowitej zabawy.

Teraźniejszość i plany na przyszłość

Obecnie pracuję w Warszawie jako starszy specjalista help desk w firmie ILC sp. z o. o. Marzy mi się dalszy rozwój w dziedzinie informatyki, którą się zajmuję.

Rodzinnie marzy mi się założenie własnej rodziny wraz z moją wspaniałą dziewczyną Aleksandrą Kądziołką.

W wolnych chwilach zajmuję się dalszą swoją nauką i rozwojem. Uczęszczam również na treningi judo.

Tomek udziela wywiadu dla TVB „Zbliżenia” po zakończonych pokazach z okazji Dni Nauki UKW 2009 r.

Pozdrowienia

Szczególne pozdrowienia przesyłam mojemu trenerowi Ryszardowi Puj-
szo, który przez wszystkie lata mojego uczestnictwa w AZS nie był tylko
trenerem, ale również dobrym kumplem i osobą, na którą można było
polegać w wielu sytuacjach. Życzę dalszego rozwoju naukowego, jak
najwięcej sukcesów z nowymi podopiecznymi oraz wszelkiej pomyślności
w życiu zawodowym i prywatnym.

Mariusz Weddzel – urodzony w 1972 r. w Bydgoszczy. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej na Wydziale Matematyki i Techniki w latach 1993-1998, uzyskując tytuł magistra. Nadal trenuje i podnosi swoje kwalifikacje w różnych odmianach sportów walki i samoobrony. Od 2004 r. prowadzi zajęcia przygotowujące do egzaminów na licencje pracowników ochrony I i II stopnia (Centrum Szkoleniowe Pracowników Ochrony ADEPT). Aktualnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy, prowadzi zajęcia jako instruktor w dużym miejskim klubie fitness. Dodatkowo współprowadzi restaurację niedaleko Bydgoszczy.

Kariera sportowa

Karierę sportową rozpoczął jako zawodnik w klubie „Polonia” w Bydgoszczy, plasując się w kategorii młodzików i juniorów na czołowych miejscach w regionie. Trenował wspólnie z bratem Waldemarem, kontynuując tradycje rodzinne, gdyż ojciec Erwin Weddzel był również zawodnikiem „Polonii”.

W trakcie studiów kontynuował karierę w latach 1993-1998, startując w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni oraz w Akademickich Mistrzostwach Pomorza.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza

1994 – I miejsce (Bydgoszcz)

1995 – I miejsce (Bydgoszcz)

1996 – III miejsce (Toruń)

Mariusz Weddzel z narzeczoną Anną Schmidt prowadzą wspólnie restaurację niedaleko Bydgoszczy – 2011 r.

Moje wspomnienie

Judocy zrobili w „Beanusie” „Połowinki” (chyba 1994 r.), wspólne z Filologią Angielską (same piękne dziewczyny). Ponieważ impreza była przygotowywana przez trenera po cichu i nikt nie znał szczegółów, myśmy przyszli ubrani „na sportowo”, a dziewczyny w kreacjach. Po pierwszych irlandzkich tańcach lody zostały jednak przełamane.

Mariusz Weddzel (stoi pierwszy od prawej) – AkademiCKie Mistrzostwa Pomorza 1994 r. na sali ATR (naszą „maskotką” jest piękna wicemiss Polonia – Magda)

Artur Wojtynowski – urodzony w 1972 r. w Bydgoszczy. W latach 1993-1998 studiował historię w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy, uzyskując tytuł magistra. W 2006 r. ukończył filologię angielską w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Pile. Wraz z żoną Marzeną i synem Kajetanem mieszka w Bydgoszczy. Pracuje jako nauczyciel historii i języka angielskiego w jednej z bydgoskich szkół podstawowych i szkole dla dorosłych.

Kariera sportowa

W 1992 r. rozpoczął treningi w sekcji judo Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy. Po zmianie uczelni, kontynuował je w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy pod kierunkiem Ryszarda Pujso, startując w Akademickich Mistrzostwach Pomorza i Kujaw oraz Mistrzostwach Polski.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – brązowy medal (Rzeszów)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1995 – srebrny medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1993 – miejsca nie ustalono (Bydgoszcz)

1994 – miejsca nie ustalono (Bydgoszcz)

1995 – miejsca nie ustalono (Bydgoszcz)

Wspomnienia z uczelni

Cały okres treningów wspominam bardzo miło. Atmosfera była fantastyczna, a bardziej doświadczeni koledzy pomagali mi. Tworzyliśmy niezły

zespół. Każdy, kto trenował sporty walki wie, o co chodzi: sami „młodzi gniewni”, bardzo wysportowani i tryskający energią studenci.

Szczególnie pamiętam jedną walkę z zawodnikiem z Torunia. Nie miałem szczęścia i przegrałem swoje wcześniejsze walki, a mój rywal wprost przeciwnie.

Kiedy więc stanąłem na macie, chciałem pokazać się z jak najlepszej strony. Na początku walki starałem się tylko nie dać się zaskoczyć i zmęczyć przeciwnika jak najbardziej się da. Nawet nie próbowałem na serio atakować w obawie, aby nie wykorzystał tego przeciwko mnie. Tylko markowałem ataki, czekając na odpowiedni moment. Kiedy taki się wreszcie nadarzył, rzuciłem się do przodu, pociągnąłem za kolana, założyłem trzymanie i już nie było mocnych, aby mi wydrzeć zwycięstwo.

Mam nadzieję, że tę zaciętość widać na zdjęciu. On bodajże wygrał te zawody, a mnie pozostała olbrzymia satysfakcja.

Artur, żona Marzena i syn Kajetan – wakacje rodzinne nad morzem 2011 r.

Terażniejszość i plany na przyszłość

Nie uprawiam już sportów walki, ale nadal dbam o kondycję fizyczną. Chodzę na siłownię, biegam. Wziąłem nawet udział w biegu ulicznym, choć moim marzeniem jest start w prawdziwym maratonie. Staram się zarazić

uprawianiem sportu mojego syna, który już w przedszkolu zaczął trenować karate. Zobaczmy, co z tego wyjdzie...

Wspólną pasją – moją i żony – stało się fotografowanie. W czasie wakacji wraz z rodziną dużo podróżujemy, a z wyjazdów tych, prócz cudownych wspomnień, przywozimy setki zdjęć. Przyjaciele nazywają nas przez to „paparazzi”.

Artur założył trzymanie – zwycięska walka (Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw 1994 r.)

Wojciech Zarzyński – urodzony w 1980 r. w Toruniu. Studiował w Akademii Bydgoskiej w latach 1999-2002 na Wydziale Humanistycznym, kierunek administracja – studia licencjackie. Następnie w latach 2002-2004 kontynuował naukę na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu na kierunku administracja, uzyskując tytuł magistra. W latach 2004-2006 uzupełniająco ukończył prawo na tej samej uczelni. Obecnie mieszka i pracuje w Toruniu, prowadzi własną firmę w branży motoryzacyjnej.

Żonaty – żona Anna, dwie córki – Julia i Paulina.

Kariera sportowa

Treningi rozpoczął w 1992 r. w klubie „Elana” w Toruniu. Jako młodzik i junior zaliczał się do najlepszych zawodników w regionie, jak również do czołówki Polski. W trakcie studiów kontynuował karierę sportową początkowo w AZS Akademii Bydgoskiej, a następnie w AZS UMK w Toruniu. Wielokrotnie reprezentował obie uczelnie.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2001 – srebrny medal (Rzeszów) reprezentując Akademię Bydgoską

2005 – srebrny medal (Łódź) reprezentując Uniwersytet Mikołaja Kopernika

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

2001 – złoty medal (Rzeszów)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2000 – I miejsce (Bydgoszcz) reprezentując Akademię Bydgoską

2001 – I miejsce (Bydgoszcz) reprezentując Akademię Bydgoską

2002 – I miejsce (Bydgoszcz) reprezentując Akademię Bydgoską

2003 – I miejsce (Bydgoszcz) reprezentując Uniwersytet Mikołaja Kopernika

2004 – I miejsce (Toruń) reprezentując Uniwersytet Mikołaja Kopernika

Wojciech Zarzyński – zawody Hanower 2006 r. (po lewej) oraz kurs form kata Bytom 2008 r.

Wspomnienie

Zdobyłem dwa medale startując „dla Bydgoszczy” oraz jeden medal startując „dla Torunia” na Mistrzostwach Polski, również w zawodach regionalnych wygrałem trzy razy reprezentując uczelnię bydgoską oraz dwa razy reprezentując uczelnię toruńską. Zawsze walcząc dawałem z siebie wszystko, bo judo jest jedno.

To chyba powinno zastąpić wszelkie rozważania o współpracy pomiędzy naszymi miastami.

Dariusz Zasadziński – urodzony w 1968 r. w Malborku. Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy, gdzie studiował w latach 1989-1993 i uzyskał tytuł magistra pedagogiki. Aktualnie mieszka i pracuje w Bydgoszczy. Jest funkcjonariuszem działu ochrony Aresztu Śledczego w Bydgoszczy.

Kariera sportowa

Trenować judo rozpoczął w trakcie studiów. Ta dyscyplina sportu dała mu szerokie podstawy do nauki technik samoobrony i interwencji, które zgłębiał również po zakończeniu studiów.

Reprezentował uczelnię na Akademickich Mistrzostwach Pomorza w latach 1990-1993 oraz Mistrzostwach Szkół Wyższych w latach 1989, 1991, 1993, organizowanych przez Akademicki Związek Sportowy.

Do uczelnianej sekcji judo wstąpił na pierwszym roku studiów – w roku 1989. Pierwszym trenerem był Z. Chwieszczenik. Pierwsze zawody przyniosły niespodziewany sukces i motywację do dalszych treningów. W kolejnych latach uczelnia nawiązała współpracę z sekcją judo Bydgoskiego Klubu Sportowego „Polonia”.

W osiągnięciu sukcesów ważną rolę odegrała możliwość trenowania pod kierunkiem mistrza Ryszarda Pujso i innych trenerów oraz sprawdzania umiejętności z judokami „Polonii”, wśród których było wielu medalistów Mistrzostw Polski.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1989 – brązowy medal (Bydgoszcz)

1991 – srebrny medal (Olsztyn)

1993 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

1991 – V miejsce (Olsztyn)

1993 – brązowy medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1990 – I miejsce (Bydgoszcz)

1991 – I miejsce (Bydgoszcz)

1992 – I miejsce (Bydgoszcz)

1993 – I miejsce (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza (Darek Zasadziński w ostatnim szeregu trzyma dyplom za głową) – Bydgoszcz 1990 r.

Moje wspomnienia

Szczególnym sentymentem darzę mistrza Ryszarda Puj szo, mojego wieloletniego trenera z AZS-u Bydgoszcz. Dostarczył mi wielu emocji i wrażeń. Na jednym z treningów trener (chyba nudząc się) stwierdził, że sprawdzi moje umiejętności. W pewnym momencie udało mi się wytrącić z równowagi mistrza. Chwilę później wystrzeliłem w górę jak z procy, leciałem patrząc na niego z góry i zastanawiając się, czy nie zahaczę nogami o sufit. Następnie rozpocząłem lądowanie, które zakończyłem efektownym hukiem o tatami. Wtedy poznałem, co to znaczy latać!!!

Pozdrowienia

Pozdrawiam wszystkich kolegów z sekcji judo, z którymi mogłem trenować. Pozdrawiam również wszystkie koleżanki z sekcji judo, z którymi, niestety, nie mogłem trenować. Szczególnie pozdrawiam trenerów.

Mariusz Źmudzin – urodzony w 1964 r. w Garwolinie. Studia rozpoczął w 1985 roku na Wydziale Pedagogicznym (kierunek pedagogika kulturalno-oświatowa) w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy, gdzie w 1990 r. uzyskał tytuł magistra pedagogiki.

Jednocześnie na tejże uczelni podjął drugi kierunek – wychowanie fizyczne – uzyskując kwalifikacje do nauczania przedmiotu.

Po ukończeniu studiów w 1990 r. podjął pracę jako nauczyciel wychowania fizycznego w jednej ze szkół podstawowych w Bydgoszczy.

Kontynuując naukę już w trakcie pracy zawodowej w 1995 r. uzyskał tytuł licencjata na kierunku Wychowanie Fizyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy.

Z pracą nauczyciela związany był do 1997 r., obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą

Żonaty – żona Mariola – nauczycielka tańca, dwaj synowie: Michał i Mikołaj.

Kariera sportowa

Karierę sportową rozpoczął jako zawodnik w klubie „Polonia” w Bydgoszczy plasując się w kategorii młodzików na czołowych miejscach w regionie, m.in. w Bydgoskiej Olimpiadzie Młodzieży. Jego trenerami byli dawni wybitni zawodnicy „Polonii” Zbigniew Chwieszczenik, a następnie Jan Siemiński.

W trakcie studiów kontynuował karierę w latach 1985-1990, startując w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni oraz w zawodach międzynarodowych w rywalizacji z uczelniami niemieckimi – Internationaler Sportvergleich w Zwickau – w latach 1988 i 1990.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1987 – srebrny medal (Białystok)

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1987 – złoty medal (Białystok)

1989 – złoty medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1987 – II miejsce (Bydgoszcz)

1988 – I miejsce (Bydgoszcz)

1990 – II miejsce (Bydgoszcz)

Mariusz Źmudzin (trzyma – u góry) w zwycięskiej walce – Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw – Bydgoszcz 1988 r.

Czym się zajmuję w wolnych chwilach – teraz??? Hmm... chyba widać. Plener 2010 r.

Terażniejszość i plany

Prowadząc własną działalność niewiele czasu pozostaje mi na inne sprawy. Marzy mi się wspólnie z rodziną kibicować polskiej ekipie judo na Igrzyskach Olimpijskich.

Krzysztof Żurawski – urodzony w 1973 r. w Poznaniu. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy (licencjat) w latach 1996-1999. Następnie kontynuował naukę w Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku, którą ukończył w 2002 r., uzyskując tytuł magistra. W roku 1999 rozpoczął pracę w Szkole Podstawowej nr 36 w Bydgoszczy oraz prowadził sekcję judo w klubie „Polonia” w Bydgoszczy.

Od 2003 r. po rozwiązaniu klubu „POLONIA” prowadzi zajęcia judo w klubie uczelnianym Akademii Bydgoskiej (później UKW) w grupach młodzieżowych. W latach 2005-2007 prowadził zajęcia judo ze studentami WF na UKW.

W 2009 r. ukończył kurs trenerski na AWF Wrocław, uzyskując stopień trenera II klasy.

Kariera sportowa

Treningi judo rozpoczął w 1984 r. w klubie „Polonia” u trenera Ryszarda Pujszo. Jako zawodnik wyczynowy jest wielokrotnym medalistą zawodów ogólnopolskich i Mistrzostw Polski. Zalicza się do czołówki polskich judoków w kategorii seniorów. Na studiach był wielokrotnym medalistą studenckich zawodów regionalnych i ogólnopolskich.

W pracy trenerskiej jest wychowawcą wielu medalistów Mistrzostw Polski w sporcie wyczynowym.

Mistrzostwa Polski Typów uczelni

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

1999 – złoty medal (Bydgoszcz)

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów uczelni

1997 – złoty medal (Bydgoszcz)

1999 – srebrny medal (Bydgoszcz)

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

1997 – II miejsce (Bydgoszcz)

1998 – I miejsce (Toruń)

1999 – I miejsce (Bydgoszcz)

Krzysztof Żurawski, Waldemar Banaszak i Piotr Brzozowski (na treningu Bydgoszcz 2009 r.)

Krzysztof Żurawski (drugi od lewej) na najwyższym stopniu podium Mistrzostw Polski Bydgoszcz 1997 r. (pierwszy od lewej Jarosław Langner, również WSP)

Pozdrowienia

Pozdrawiam moich trenerów Ryszarda Pujszo, Jerzego Rokitę oraz wszystkich kolegów, z którymi przeżyłem niezapomniane chwile podczas treningów, zawodów i zgrupowań sportowych.

W rozdziale zamieszczono krótkie notatki dotyczące zawodników, do których nie udało się dotrzeć, jedyne informacje to uzyskany z kwerendy medialnej rezultat sportowy, jaki osiągnęli.

Jarosław Brandt – startował na Mistrzostwach Polski w roku 1981 – prawdopodobnie brązowy medal.

Dariusz Ciesielski – brązowy medalista Mistrzostw Polski 1989 r., startował też w Akademickich Mistrzostwach Pomorza w 1989 i 1990 r.

Gerard Cichosz – startował na Mistrzostwach Polski – prawdopodobnie brązowy medal 1997.

Ireneusz Idzikowski – złoty medal Mistrzostw Polski 1987 r.

Jacek Jańczak – srebrny medal Mistrzostw Polski 1987 r., startował również w Akademickich Mistrzostwach Pomorza w 1987 i 1989 r.

Rafał Tuszyński – srebrny medal Mistrzostw Polski 1987 r., startował również w Akademickich Mistrzostwach Pomorza w 1987 r.

5. JUDO W NAUCE

Pasja naukowa pojawiająca się w środowisku studenckim zarówno wśród trenujących, jak i nie, jest zjawiskiem normalnym i godnym upowszechniania. Nic więc dziwnego, że i wśród studentów-judoków znaleźli się ludzie, starający się łączyć trenowanie judo z badaniami naukowymi właśnie w zakresie kultury fizycznej. Wystarczy wymienić znanych judoków z poprzednich pokoleń, by uzmysłowić sobie doniosłość tej pasji. Dr Wiesław Błach – wielokrotny mistrz Polski, mistrz Europy, olimpijczyk pracuje obecnie w AWF we Wrocławiu. Jest autorem wielu artykułów naukowych i monografii, obecnie kończy habilitację. Rafał Kubacki – wielokrotny mistrz Polski, medalista Mistrzostw Europy i Świata – również pracownik naukowy AWF we Wrocławiu, dr Marek Adam – świetny zawodnik wagi lekkiej, w latach 70. trener kadry narodowej seniorów, obecnie pracownik AWF i S w Gdańsku również kończący rozprawę habilitacyjną, dr hab. Radosław Laskowski, wieloletni trener kadry narodowej kobiet – pracownik naukowy AWF i S w Gdańsku, prof. Stanisław Tokarski – naukowiec Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Prowadzone były nawet wspólne interdyscyplinarne badania naukowe ze szczególnym uwzględnieniem kontroli postawy ciała osób trenujących judo na tle grupy studenckiej (Adam M., Laskowski R. i in. 2006).

Również autor tej książki – dr inż. Ryszard Pujso, wielokrotny medalista mistrzostw Polski i medalista Mistrzostw Europy, pomimo wykształcenia technicznego, poświęcił się idei pracy naukowej z zakresu kultury fizycznej.

Zainteresowania naukowe najczęściej rodzą się podczas studiów, gdy student musi samodzielnie zmierzyć się z pewną problematyką oraz gdy w trakcie własnych poszukiwań znajduje rozwiązania niepasujące do oficjalnie zweryfikowanej wiedzy.

Tego typu zjawiska mają często miejsce w pracach studenckich kół naukowych, szczególnie tam, gdzie ma się do czynienia z tzw. „żywym materiałem badawczym”, gdzie badane zależności wymagają wnikliwej obserwacji i dokładnej analizy statystycznej.

Nie inaczej było w Sekcji Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa, w ramach którego studenci prowadzili badania początkowo na sobie, następnie na kolegach i koleżankach z roku oraz z całej Uczelni (Bania A., Bania Ar. i in. 2011), by następnie po zdobyciu doświadczenia prowadzić badania na zawodnikach, zawodniczkach, a nawet trenerach judo.

Należy wspomnieć, że wyniki prowadzonych badań wykorzystywane były często jako materiał porównawczy w pokazach naukowych, w których brały udział setki osób – mieszkańców Bydgoszczy i regionu.

Niezwykle pomocne okazały się obozy naukowo-sportowe, organizowane w latach 2003-2007 przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu UKW pod kierownictwem mgr. Henryka Skorupy.

Należy wspomnieć, że w trakcie tych obozów studenci mieli okazję współpracować z wieloma naukowcami z różnych dziedzin nauki m.in. z dr. Markiem Adamem – kultura fizyczna, dr Beatą Wolską – wielokrotną medalistką w judo, dr Małgorzatą Pyskir – fizykiem, dr. Grzegorzem Przybylskim – lekarzem pulmonologiem, czy też dr. Sybilskim – psychologiem.

Prowadzone wspólnie badania owocowały artykułami, które studenci przygotowywali wspólnie z naukowcami, jak również doniesieniami naukowymi publikowanymi przez zespoły naukowe z bydgoskich uczelni w recenzowanych pismach naukowych i materiałach pokonferencyjnych (Pujszo R., Przybylski G. i in. 2010).

Tematyka badawcza była zróżnicowana ze względu na szeroki zakres życia społecznego, jaki obejmuje kultura fizyczna: od zagadnień ekologicznych i rewitalizacji akwenów wodnych (Pujszo E., Pujszo R. 2008; Pujszo R., Pujszo E., 2009) poprzez opis działalności w wolontariacie, aż do tworzenia projektów turystycznych użytecznych dla otoczenia (Bania A., Szefer P. i in. 2010).

Oczywiście, centralną osią prowadzonych badań były badania na sportowcach, głównie zawodnikach judo trenujących wyczynowo i trenujących rekreacyjnie, połączone z odpowiednim doбором grupy porównawczej, którą najczęściej byli studenci.

Badania te obejmowały: wydolność fizjologiczną (tlenową i beztlenową), sprawność fizyczną, poczucie równowagi oraz spirometrię swobodną i natężoną (Pujszo R., Bania A. i in. 2010a).

Studenci publikowali głównie w czasopismach „Lider”, „Kultura Fizyczna” oraz w materiałach pokongresowych, chociaż zdarzały się również publikacje w czasopismach recenzowanych (punktowane).

Wiele wspólnych publikacji wiązało się z tematyką fizycznego dobrostanu człowieka na różnych etapach rozwoju (Bania A., Bania Ar. i in. 2011) z uwzględnieniem wpływu nałogu palenia tytoniu (Pyskir M., Przybylski G. i in. 2011). Prowadzone pod tym kątem badania obejmowały ludzi (głównie mężczyzn) trenujących judo i nietrenujących, w różnych etapach życia – wiek dorosły, a nawet wczesnej starości (Szefer P., Bania A. i in. 2011).

Uzyskany materiał badawczy daje podstawy do statystycznych uogólnień o związkach pomiędzy rekreacyjnym (i wyczynowym) trenowaniem judo a dobrostanem fizycznym człowieka.

Osobnymi tematami badawczymi były historie poszczególnych zawodników judo bydgoskiego środowiska, opisywane w pracach licencjackich na kierunku Wychowanie Fizyczne, jak również historia sekcji judo w Bydgoszczy, opisana w pracy magisterskiej przez Zenona Szymańskiego, obroniona na Wydziale Humanistycznym (Szymański 2002).

Dni Nauki Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego 2007 r. – pokazy Sekcji Kultury Fizycznej

Dni Nauki UKW 2008 r. – pokaz Sekcji Kultury Fizycznej – próby wysiłkowe i wyznaczanie poziomu równowagi ciała

Dni Nauki UKW 2008 – pokaz Sekcji Kultury Fizycznej z zaproszonymi gośćmi „Yoga”

Bydgoski Festiwal Nauki 2010 r. – warsztaty z pokazami spirometrii Sekcji Kultury Fizycznej

Bydgoski Festiwal Nauki 2010 r. – pokazy wspólne Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego i Wyższej Szkoły Gospodarki – spirometria

19 października 2011 Biblioteka Zamówienia publiczne Poczta Kontakt Lubię to! 42 tys.

UNIwersYTET
KAZIMIERZA WIELKIEGO
W BYDGOSZCZY

[Strona główna](#) ▶ [Uniwersytet](#) ▶ [Informacje](#) ▶ [Archiwum](#) ▶ [5 urodziny Sekcji Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa](#)

5 urodziny Sekcji Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa

12 maja studenci i naukowcy uroczystie obchodzili 5-tą rocznicę istnienia Sekcji Kultury Fizycznej działającego w ramach studenckiego koła naukowego WyKoNa. Na uroczystość przybyli również zaprzyjaźnione osoby z innych bydgoskich uczelni – UTR, CM UMK, WSG, szkół średnich, przedstawiciele prasy regionalnej i studenckiej.

Program prowadziły studentki UKW Alicja Bania i Agnieszka Kuźmińska przy udziale opiekuna Sekcji dr inż. Ryszarda Pujso.

W części oficjalnej pamiątkowymi medalami i dyplomami zostali wyróżnieni wybitni studenci i naukowcy współpracujący z kołem: dr Małgorzata Pyskir (CM UMK), dr Grzegorz Przybylski (CM UMK), mgr Joanna Szefer (absolwentka), mgr Sławomir Dąbrowski (Zespół Szkół Drzewnych), Wojciech Kielpiński (informatyka), Alicja Bania (Edukacja Obronna).

Punktem kulminacyjnym był jednak pojedynek kabaretowy w którym zmierzyły się kabarety "Loszek" – złożony ze studentów budownictwa ATR z lat 70-tych i aktualnie działający kabaret UKW „Giletta”. Obchody swym występem uświetniła Dorota Chojnacka, studentka 5 roku politologii z zespołem „The Foxtrot”.

Galeria zdjęć

Uroczystość V rocznicy Sekcji Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa – maj 2011 r.

gazeta.pl/Bydgoszcz/3,35990,5293162,Pałuka_Gondola_Wodna_czyli_9_km_galarem.html

enwsze łroki Aktualności

Gazeta.pl Bydgoszcz 52 360 78 00
www.folwarkdeveloper.pl
FOLWARK DEVELOPER

MIESZKANIA DLA WSZYSTKICH

Bydgoszcz 49°C Prognoza pogody Zmień miasto

Władomości Dzielnice Inwestycje Komunikacja Sport Kultura Forum Ogłoszenia Przekaż nam informację

Gazeta.pl Bydgoszcz Władomości Bydgoszcz

Pałuka Gondola Wodna, czyli 9 km galarem

0 Fajnel 0 +1 0 0 Retrakcja, aby zobaczyć co lubią Twoi znajomi.

wt. 2010-09-25 aktualizacja: 2010-09-25 12:43

Studenci UKW chcą połączyć szlakiem wodnym Labiszyn z Lubostroniem. Przygotowali projekt, który spodobał się władzom miasteczka i szefowi pałacu.

Alicja Bania, studentka pedagogiki Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, mieszka niedaleko Labiszyna. Na studiach spotkała ludzi, którzy także pochodzą z tych okolic. - Rozmawialiśmy o tym, co można zrobić, żeby nasze miasto ożywić i uatrakcyjnić. Postanowiliśmy wykorzystać jego naturalny atut, czyli położenie. Tak powstał projekt Pałuka Gondola Wodna. Przygotowały go osoby należące do uniwersyteckiej Sekcji Kultury Fizycznej Koła Naukowego "Wykona" - mówi Alicja.

Przedsięwzięcie zakłada uruchomienie w sezonie od kwietnia do września, turystycznego połączenia wodnego na Noteci.

NAJCZĘŚCIEJ CZYTAJĄ 24 k. tytułów

- Policjanci dogonili pędzące Porsche. Czym ...
- Wzloty i upadki Tomasza Golloba - ...
- Bydgoszcz jak Barcelona, Saragossa i Amsterdam
- Jakie studia wybrać, by znaleźć dobrą pracę?
- Nadłosa i Kinski gwiazdą Plus Camerimage
- Adele czy Eminem? Najlepsze teledyski ...
- Dzień spotkań, czyli co nas czeka we wtorek

WYKONA

grand prix konkursu
budowa są medal pomorza i kujaw

mojregion.eu STRONA O FUNDUSZACH

Projekt objęty Patronatem Honorowym Wojewody Kujawsko-Pomorskiego – 2010

SG ::

www.bydgoszcz.pl/news_159_115,sport+i-nauka+poeczyly+UKW+i+WSG+podcz+Bydgoskiego+Festiwalu+Nauki.html

enwsze łroki Aktualności

Akademicki Związek Sportowy
Wspólnoty Uczelniane w Bydgoszczy

WYŻSZA SZKOŁA GOSPODARSTWA W BYDGOSZCZY

szukaj

STUDIUM AZS WSG STOWARZYSZENIE IBERIA EDUKACYJNA WYNIKI

STOWARZYSZENIE AZS-WSG
SPORT MŁODZIEŻOWY I SZKOLNY
SPORT AKADEMICKI
SPORT NIEPEŁOSPRAWNYCH
REKREACJA MASTER
ZAJĘCIA REKREACYJNE DLA PRACOWNIKÓW
EDUKACJA
STUDIUM WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU
INFRASTRUKTURA, WYNAJEM OBIEKTÓW
PARTNERZY
STYPENDIA
LEGITYMACJA AZS
WYDARZENIA
ZAPOWIĘDZI
RELACJE
ARCHIWUM
rower.byd.pl

SPORT - STRONA GŁÓWNA - WYDARZENIA - RELACJE

Dodano: 02.06.2011

sport i nauka połączyły UKW i WSG podczas Bydgoskiego Festiwalu Nauki

Z okazji Bydgoskiego Festiwalu Nauki 27 maja 2011 odbyły się wspólne pokazy studentów i naukowców z Wyższej Szkoły Gospodarki i Koła Naukowego Wyższej Szkoły Uniwersyteckiego Kazimierza Wielkiego - z zakresu kultury fizycznej. Uczestnikami przywitała opiekunkowie pokazów wgr. Beata Holmowska z WSG i Ryszard Półzno z UKW.

Tematem zajęć były poranny sportywalny i ich wykorzystanie w życiu codziennym oraz w sporcie. W wypełnionej przez młodzież, szklanej hali widowiskowej WSG prezentowali się przedstawiciele obu Uczelni: Marta Orzechowska i Artur Półzno z WSG oraz Alicja Bania, Agnieszka Kubińska i Erik Cichan z UKW. Pomysł połączenia zyciowej plus zdrowotną i widowiskową i to po wykładzie masowo przyciągnął młodych ludzi do wypróbowania swoich możliwości w cztery strażnicze donoszący panie. Próba wysiłkowa odbywała się przy głośniejszym dźwięku całej widowni.

Na zakończenie zaprezentowano dodatkową, kulturalną działalność studentów polegającą na prezentacji inżynierii wystroju isobalowego.

Ogarniamy już teraz selekcyjne zapraszają przyszłych studentów do współpracy w studenckich kolech naukowych w roku 2012.

AMP wyniki
Dodano: 23.08.2010 więcej =

MIĘDZY EMBOPI WY WYSLABRYWIE po 423 dniach odwołania, że jesteśmy niepokonani na każdym skwasie
Dodano: 22.08.2010 więcej =

KALENDARZ IMPREZ

<< Październik 2011 >>

pon.	wt.	śr.	czw.	pt.	sob.	nied.
26	27	28	29	30	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31	1	2	3	4	5	6

Wspólny pokaz z okazji Bydgoskiego Festiwalu Nauki – UKW i WSG – maj 2011

Pokazy warsztatowe organizowane przez Sekcję Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa z okazji Dni Nauki Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, w ramach Bydgoskiego Festiwalu Nauki cieszyły się olbrzymim zainteresowaniem młodzieży, która tłumnie odwiedzała pokazy, jak również lokalnych mediów publicznych (TVB „Zbliżenia”, „Gazeta Pomorska”, „Akademicki Przegląd Sportowy”) oraz studenckich i miejskich mediów elektronicznych (Student.pl, InfoBydgoszcz.pl, Studencka Strefa Aktywności i in.)

Jest to przykład współpracy braci studenckiej z różnych uczelni oraz naukowców, którzy wspólnie organizowali sprzęt na pokazy i sprawowali opiekę naukową i medyczną w trakcie występów.

JUDOCY PROWADZĄCY DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWĄ

Alicja Bania – urodzona w 1985 r. w Bydgoszczy. Studiowała na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w latach 2005-2010 na Wydziale Pedagogiki, uzyskując tytuł magistra. Kontynuuje naukę na studiach doktoranckich na tej samej uczelni. W sekcji judo trenuje rekreacyjnie od początku studiów, poświęcając się głównie działalności naukowej i promocyjnej.

Jest współautorką sześciu publikacji naukowych (w tym jednej recenzowanej) oraz dwóch projektów: „Pałucka gondola wodna” i „Budo Centrum”. Jest aktywną uczestniczką Studenckich Kongresów Kół Naukowych 2010-2011 oraz dwukrotną laureatką regionalną ogólnopolskiego konkursu „Studencki Nobel” (2010-2011), jak również stypendystką Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2011).

Udziela się kulturalnie i promocyjnie w Bydgoskich Festiwalach Nauki. Przeprowadziła wywiad z noblistą G. Ertlem, przygotowała reportaże dla TV Bydgoszcz. Występuje w studenckim kabarecie „Giletta”.

Mężatka – mąż Arkadiusz, matka dwóch synów – Karola i Oliviera.

Alicja z artykułem promocyjnym projektu „Pałucka gondola wodna” – 2010

Arkadiusz Bania – urodzony w 1979 r. w Świeciu n. Osą. Studiował na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w latach 2007-2012 w systemie zaocznym na Wydziale Pedagogiki i Psychologii. Studia ukończył uzyskując tytuł magistra. Od początku studiów rekreacyjnie trenuje w sekcji judo i działa w Sekcji Kultury Fizycznej.

Autor trzech artykułów z zakresu kultury fizycznej i współorganizator działalności promocyjnej (Dni Nauki 2008-2009, Sportowy Zjazd Absolwentów 2010). Dodatkowo udziela się kulturalnie i promocyjnie w Bydgoskich Festiwalach Nauki oraz w promocji utworów (judoki i byłego studenta naszej Uczelni) emigracyjnego poety Lechosława Kaczmarka.

Zawodowo jest czynnym żołnierzem, natomiast w życiu prywatnym mężem – żoną Alicją i ojcem dwóch synów – Karola i Oliwiera.

Arkadiusz Bania z żoną Alicją i synem Karolem – rejs po konferencji 2010 r.

Agnieszka Kuźmińska – urodzona w 1990 r. w Szubinie. Studiuje na Wydziale Pedagogiki i Psychologii. Od roku 2010 r. trenuje rekreacyjnie w sekcji judo, poświęcając się głównie działalności naukowej. Jest autorką i współautorką czterech artykułów z zakresu kultury fizycznej, aktywnym uczestnikiem konferencji naukowych oraz współautorką projektu „Budo Centrum” – dla miasta Bydgoszczy.

Od 2011 r. sprawuje funkcję przewodniczącej Sekcji Kultury Fizycznej. Jest współorganizatorką pokazów z okazji Bydgoskiego Festiwalu Nauki 2011 (wspólnie z Wyższą Szkołą Gospodarki) oraz uczestniczką Studenckiego Kongresu Kół Naukowych w 2011 r.

Jest współorganizatorką uroczystości rocznicowych (Zjazd Absolwentów 2010, V rocznicy Koła Naukowego WyKoNa 2011) i występów studenckiego kabaretu „Giletta” oraz wolontariuszką .

Mieszka w niewielkiej, pięknej miejscowości położonej na Pałukach niedaleko Bydgoszczy.

A g n i e s z k a
Kuźmińska (po
prawej) z Alicją
– konferencja
UKW 2011 r.

Piotr Szefer – urodzony w 1985 r. w Reszlu (woj. warmińsko-mazurskie). Studiował biologię na Wydziale Nauk Przyrodniczych UKW w latach 2005-2010, którą ukończył, uzyskując tytuł magistra. Obecnie jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. W sekcji judo trenuje od początku studiów, poświęcając się również pracy naukowej i promocyjnej. Jest autorem kilku publikacji naukowych z zakresu biologii i kultury fizycznej.

Brał udział w promocji projektu „Pałucka gondola wodna”, obozach sportowo-naukowych oraz w Festiwalach Nauki (2008-2010), jak również w Studenckich Kongresach Kół Naukowych (2010). W życiu prywatnym żonaty – żona Joanna (również trenowała judo).

Bierze do dzisiaj czynny udział w działalności promocyjnej, występując jako wokalista w studenckim zespole „The Foxtrot” – towarzysząc występom kabaretu „Giletta”.

Jako zawodnik startował w zawodach regionalnych.

Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2006 – udział (Bydgoszcz)

2007 – udział (Bydgoszcz)

2011 – IV miejsce (Toruń)

Patrycja, Ania, Alicja i Piotr – z patronatem honorowym Wojewody dla projektu „Pałucka gondola wodna” – 2010 r.

Joanna Szefer (Tkaczyk) – urodzona w 1983 r. w Bydgoszczy. Studiowała w latach 2002-2010 na Wydziale Pedagogiki i Psychologii oraz Humanistycznym (filologia angielska), uzyskując tytuł magistra w obu specjalnościach. W roku 2007 studiowała w Finlandii (Abo Akademi Vaasa w Finlandii – studia na wydziale Social and Caring Science).

Trenowała w sekcji judo od początku 2003 r., uczestnicząc również w obozach sportowo-naukowych. Jest autorką i współautorką kilku artykułów naukowych z zakresu pedagogiki. Za wybitne osiągnięcia otrzymała stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2009).

Prowadziła działalność promocyjną w ramach Dni Nauki UKW oraz była wokalistką w studenckim zespole „The Foxtrot”, występując wspólnie z kabaretem „Giletta”. Obecnie prowadzi prywatną szkołę – „Centrum Edukacji Joanna Szefer”.

W życiu prywatnym mężatka – mąż Piotr (również judoka).

Joanna Szefer (pierwsza od lewej) wraz z mężem Piotrem i Alicją w trakcie promocji „Pałuckiej gondoli wodnej” w pałacu w Lubostroniu – 2010 r.

6. JUDO W POPKULTURZE

Obecność sportowców w szeroko pojętych mediach znana jest od dawna, a w Polsce na pewno od okresu przedwojennego, kiedy to Janusz Kusociński reklamował kampanię cukrowniczą hasłem reklamowym „cukier krzepi”.

Oczywiście w okresie rozwoju judo reklamowane było bardzo powściągliwie, lecz po pierwszych sukcesach, które nastąpiły już w latach 60. XX w. pomimo innego ustroju judocy pomalą pojawiali się w popkulturze.

Warto zwrócić uwagę na znane i szeroko propagowane w mediach nazwiska bądź pseudonimy gwiazd sportów walki – Bruce’a Lee, Chucka Norrisa, Van Dame’a, Segala, kreowanych na ekspertów od walki wręcz. Autor nie podziela zdania wybitnego polskiego teoretyka i praktyka tematyki wschodniej prof. Wojciecha Cynarskiego (Cynarski 2008) na temat doskonałości niektórych aktorów ćwiczących sporty walki. Jako wieloletni praktyk dostrzegał w zakresie wykonywania technik pochodzących z judo wiele niedoskonałości, które w praktyce spowodowałyby nieskuteczność danej techniki.

W rzeczywistości nigdy nie byli sportowcami, lecz jedynie aktorami ćwiczącymi określone dyscypliny sportowe. Nie byli też nigdy mistrzami świata ani kontynentów w prawdziwym słowa tego znaczeniu (choć tak byli reklamowani). Elementy walki judo eksponowane w filmach (rzuty, zakładanie dźwigni bądź też tzw. nożyce) wykonywane były bardzo słabo, na poziomie „Kumite” wręcz kompromitująco, pomimo szerokich możliwości techniki filmowej.

Jednym z pierwszych judoków związanych z popkulturą był niewątpliwie Stanisław Tokarski, który w latach 70. prowadził nieformalną szkołę kaskaderów, ćwiczących przy sekcji judo Uniwersytetu Warszawskiego (na ulicy Karowej w Warszawie).

Na szerszą skalę zjawisko współpracy wystąpiło w latach 70. wraz z powstaniem grupy kaskaderskiej przy PRF „Zespoły Filmowe” w Warszawie. Właśnie w tym przedsiębiorstwie w latach 80. pracowali jako kaskaderzy judocy AZS AWF Warszawa: Janusz Chlebowski, Józef Stefański oraz Robert Brzeziński. Janusz Chlebowski zaliczał się nawet do elity polskiego judo młodzieżowego, jak również był członkiem kadry narodowej seniorów. Niestety, kontuzja spowodowała, że zrezygnował z kariery sportowej i pozostał w zawodzie kaskadera.

Ekipa ta (związana z reżyserem Romanem Polańskim) pod nazwą „Pirat Gang” startowała zwycięsko w roku 1990 w II Mistrzostwach Świata Kaskaderów w Tuluzie.

W latach 90. i później w telewizji pojawiać się zaczął Rafał Kubacki – mistrz świata w wadze ciężkiej, zarówno w programach z muzyką rapp, jak również w roli Ursusa w filmie „Quo vadis”. Również w latach 90. popularność zdobył inny judoka – Ryszard Waldemar Andrzejewski (rapper) – pseudonim artystyczny „Peja”. W latach 1988-1995 był wychowankiem klubu „Olimpia” Poznań. W 1991 i 1992 r. był mistrzem Polski młodzików, w 2005 r. otrzymał wyróżnienie Polskiego Związku Judo – honorową srebrną odznakę za zasługi dla sportu w kraju.

Po roku 2000 również mistrz olimpijski Paweł Nastula brał udział w telewizyjnym show „Taniec z gwiazdami”.

W tym kontekście można stwierdzić, że w powstaniu kabaretu studenckiego złożonego wyłącznie z judoków Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego nie ma nic nietypowego. Prawie każdy program kabaretowy tworzony jest w określonym celu, najczęściej na aktualne zamówienie społeczne.

W sytuacjach nienaturalnych, dziwnych, niezrozumiałych, a nawet groźnych bardzo często reakcją społeczeństwa jest ... śmiech. Tak też było w przypadku powstania studenckiego kabaretu „Giletta”.

Wspomnienia medialne

The screenshot shows the website of Uniwersytet Kazimierza Wielkiego (UKW) in Bydgoszcz. The page is titled "Aktualności" (News) and features an article from July 1, 2008, about a student cabaret performance. The article is titled "Po spotkaniu kola naukowego - WykoNa i kabaretu studenckiego 'Giletta'". The text describes a meeting of the scientific circle (SKF WykoNa) in the halls of the University of Applied Sciences in Karczewo, Poland. It mentions that professors, lecturers, and students from various faculties participated. The main point of the program was a performance by the cabaret "Giletta". The article also notes that students from sports circles and the student council were present, and the event was a social gathering for the students.

Wydziały: Wydział Humanistyczny • Wydział Matematyki, Fizyki i Techniki • Wydział Nauk Przyrodniczych • Wydział Pedagogiki i Psychologii
Jednostki: Alliance Française • Biblioteka • Centrum Badań Psychologicznych im. Kurta Lewina • Centrum Nauczania Języka Polskiego dla Obcokrajowców • Muzeum Dyplomacji i Uchodźstwa Polskiego • Wydawnictwo

Serwer UKW – występ judoków z kabaretu „Giletta” – styczeń 2008 r.

GAZETA pomorska.pl

Szukaj w serwisie Szukaj

Wiadomości - Sport - Biznes - Praca - Moto - Dom - Zdrowie - Czas wolny - Rolnictwo

Sport Żużel Piłka nożna Koszykówka Siatkówka Lekkoatletyka Hokej Inne dyscypliny

WYGRAJ MIESZKANIE

Jesteś tu: Strona główna ▶ Sport ▶ Sport - Inne ▶ **WSPOMNIENIA: Studenckie wspominki**

tagi: sport Uniwersytet Kazimierza Wielkiego

WSPOMNIENIA: Studenckie wspominki

Dodano: 16 kwietnia 2010, 17:30 Autor: (DARIK)

Ponad 200 sportowców związanych z Uniwersytetem Kazimierza Wielkiego spotkało się na specjalnym zjeździe. Wspomnieniem nie było końca.

9 kwietnia w restauracji Mazur odbył się I Sportowy Zjazd Absolwentów Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. W spotkaniu udział wzięło blisko 200 **sportowców** związanych z uczelnią (i jej poprzedniczkami: Studium Nauczycielskie, Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Akademia Bydgoska). W wspominkach wzięło udział kilkunastu medalistów mistrzostw Europy i świata oraz Igrzysk Olimpijskich różnych pokoleń. Ze starszych pojawił się m. in. lekkoatleta Waldemar Korycki i judoista Andrzej Sądej (IO 1984). Młodsze pokolenie reprezentowali m. in.: wioślarka z Sydney - Agnieszka Tomczak-Metnicka oraz medalści z Pekinu - Bartłomiej Pawełczak i Paweł Rąbda.

Podziel się

Lubię to! Wysłaż

Zobacz także

Biał żużlowca GTZ

Razem ze sportowcami bawili się i wspominali "stare dzieje" byli i aktualni trenerzy akademicy UKW. Zebrani uczcili pamięć niezjącego już wybitnego trenera koszykówki - Tadeusza Szymańskiego. - Przerobiliśmy song Boba Dylana „Knocin’ On Havens Doors” wplatając wątki z **zycia** Tadeusza, a na lekkiotele pokazywaliśmy jego zdjęcia z całego życia - mówi Ryszard Pujśzo, **organizator** imprezy z Kola Naukowego WyKoNa, wielokrotny medalista Mistrzostw Polska i Starego Kontynentu, obecnie pracownik UKW.

W przeprowadzonym między uczestnikami zjazdu pojedynku na wspomnienia padł remis który nakazuje powtórzyć rywalizację być może już w przyszłym roku.

„Gazeta Pomorska” – I Sportowy Zjazd Absolwentów – kwiecień 2010 r.

student.pl/artykul/5665443/wykona-po-raz-5

Pierwsze kroki Aktualności

student.pl
uczymy się całe życie

FORUM BLOGI E-KURSY

STRONA GŁÓWNA UCZELNIE AKTUALNOŚCI KONKURSY PO GODZINACH KARIERA NOTATKI

pracownia
KONFERENCJE

Zajrzyj w głąb siebie...

STUDENT.PL » artykuły » artykuł: WyKoNa po raz 5 Poniedziałek, 12 grudnia

STRONA GŁÓWNA

UCZELNIE

PO GODZINACH

KARIERA

NOTATKI

BLOGI

STANECJE

WAKACJE

PODOBNE ARTYKUŁY

- » Rozdziałowy jubileusz Arabe...
- » Dzień Dawcy Szpiku Kostnego...
- » Sposób na zarobienie pieni...
- » Lechosław Kaczmarek w

WYKONA PO RAZ 5

Dodano: 2011-05-14 12:15:48 Ocena: Liczba głosów: 5/1 raz

Tagi: ukw, bydgoszcz

12 maja w bydgoskiej restauracji Zatoka miała miejsce uroczystość z okazji 5 rocznicy powstania Sekcji Kultury Fizycznej koła Naukowego WyKoNa Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. Kto myślał, że zamieszczę relacje z nudnego rozdawania medali i czytania laudacji, mył się. Oczywiście na początku, czyli w oficjalnej części, nie zabrakło wręczenia nagród, wyróżniania członków koła. Jednak potem nastąpiła wyciekliwana przez wszystkich części artystyczna, czyli kabaretowy komentarz do rezygnacji prezesa AZS ze stanowiska. Wszystkie problemy, z jakimi studenci musieli zmierzyć się w tym roku były ukazane w sposób prześmiewczy. Atmosferę imprezy podsycał fakt, iż występował, opowiadał kawały, grał na gitarze i śpiewał opiekun sekcji, Ryszard Pujśzo.

Uroczystości takie jak ta pokazują, że UKW nie jest nudną uczelnią, w której nic się nie dzieje. Studenci mogą występować w kabarecie i brać udział w wielu innych przedsięwzięciach. Szkoda tylko, że tak mało jest informacji na ten temat.

zdjęcie do artykułu

Portal „Student.pl” – 5. rocznica Sekcji Kultury Fizycznej „WyKoNa” – maj 2011 r.

JUDOCY PROWADZĄCY DZIAŁALNOŚĆ KULTURALNO-PROMOCYJNĄ

Wojciech Kiełpiński – urodzony w 1986 r. w Bydgoszczy. Studia na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego rozpoczął w 2005 r. studiując informatykę, a następnie dodatkowo fizykę. Od początku zawodnik sekcji judo oraz Sekcji Kultury Fizycznej, uczestnik obozów sportowo-naukowych w latach 2005-2007, odpowiedzialny za informatyczną obsługę badań naukowych. W sekcji Kultury Fizycznej odpowiadał za multimedialną obsługę Dni Nauki UKW (2007-2009), a następnie Festiwalu Nauki (2010) oraz Sportowego Zjazdu Absolwentów (2010). Oprócz tego działa i występuje w studenckim kabarecie „Giletta”.

Żonaty – żona Agnieszka (również zawodniczka judo).

Jako zawodnik startował w zawodach regionalnych.

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2005 – II miejsce (Bydgoszcz)

2010 – VII miejsce (Toruń)

Wojciech Kiełpiński
z żoną Agnieszką –
zakończenie sezonu
judo 2010 r.

Joanna Kozuch – urodzona w 1984 r. w Bydgoszczy. Studiowała w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego na Wydziale Humanistycznym (kierunek politologia) w latach 2003-2008, który ukończyła, uzyskując tytuł magistra. Trenowała wyczynowo sztuki walki

shaolin kempo, później taekwondo i goju-ryu, osiągając czołowe lokaty w taekwondo (WTF) w latach 2006-2007. Jest posiadaczką czarnego pasa (1 Dan). Judo zaczęła trenować dopiero na studiach i kontynuowała aż do ich ukończenia. Była uczestniczką obozów sportowo-naukowych w latach 2004-2007 i uczestniczyła w badaniach naukowych. Była również dwukrotnie współorganizatorem Dni Nauki UKW w latach 2005-2006.

Jej pasją jest motoryzacja.

Z działalności pozasportowej była współzałożycielką studenckiego kabaretu „Giletta” 2007, w którym dzięki przygotowaniu scenicznemu została niekwestionowaną gwiazdą.

Obecnie mieszka we Wrocławiu.

Asia Kozuch na treningu i w trakcie nocnego wypadu na plażę (pierwsza z prawej) w Pogorzeli 2007 r.

Renata Kujawa – urodzona w 1984 r. w Bydgoszczy. Studiowała na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego (początkowo AB) w latach 2003-2008 na Wydziale Humanistycznym (kierunek historia). Studia ukończyła w 2008 r., uzyskując tytuł magistra. Mieszka

w Bydgoszczy, pracuje jako specjalista w branży rolniczej w miejscowości niedaleko Bydgoszczy.

Z sekcją judo związana od początku aż do zakończenia studiów. Uczestniczka obozu sportowego w 2003 r. w Funce, a następnie sportowo-naukowych (w latach 2004-2007) w Ustroniu, Unieściu i Pogorzeliczy, gdzie brała czynny udział w badaniach naukowych.

W Sekcji Kultury Fizycznej była współorganizatorką pokazów z okazji Dni Nauki UKW oraz wielokrotną wolontariuszką w trakcie Mistrzostw Pomorza w Judo.

Nadal uprawia rekreację ruchową trenując pływanie, a czasami już jako absolwentka uczestniczy w zajęciach judo.

Wspomnienia

Z pięciu lat studenckiego życia najczęściej wspominam zajęcia z judo. Poznałam tam wspaniałych ludzi, którzy dzielili ze mną wspólne zainteresowanie do sportów walki.

Wiele znajomości podtrzymuję do teraz. Sądzę, że to, co przyciągało młodych ludzi, to świetna atmosfera na treningach, a później na letnich obozach sportowych – no i oczywiście stworzony przez nas kabaret „Giletta”.

Pamiętam na obozie w Ustroniu „konkurs” na obozowy dowcip – mnie się udało opowiedzieć sprośny dowcip bez jednego niecenzuralnego słowa.

Tak zwana siatkówka oraz nocne ognisko z Renatą w roli głównej (a gitara jakby znajoma?) – Ustronie Morskie 2006 r.

Chciałabym przy tej okazji za to wszystko podziękować trenerowi. Za to, że w dalszym ciągu angażuje się w sprawy sportu młodzieży, za spotkania integracyjne i wspólne występy kabaretowe i za wiele ciepłych słów. Pozdrawiam również Basię Terebę – moją sparingpartnerkę.

Marzena Polakowska – urodzona w 1988 r. w Grudziądzu. Studiowała na UKW w latach 2007-2010 na Wydziale Pedagogiki i Psychologii pedagogikę o specjalności resocjalizacja. Obecnie studiuje na Uniwersytecie Gdańskim pedagogikę resocjalizacyjną oraz pracuje w firmie Marketing Investment Group (zastępca kierownika w sklepie Umbro). W sekcji judo trenowała w latach 2007-2009.

W latach 2008-2009 występowała w studenckim kabarecie „Giletta”, również w chórkę zespołu „The Foxtrot”. Była współorganizatorką pokazów z okazji Dni Nauki UKW.

W życiu prywatnym jest zakręconą optymistką, żoną Przemka.

Aktualnie mieszka w Gdańsku, nie zerwała ze sportem rekreacyjnym i trenuje od czasu do czasu na siłowni i basenie. Wesołych zdarzeń „lepiej” nie podawać, bo wiążą się jedynie z Zielińską, a to nie jest bezpieczne. Dziękuję trenerowi za cierpliwość i pozdrawiam całą sekcję judo!

Marzena Polakowska (stoi druga od lewej) i Asia Zielińska w gronie męskim po pokazach z okazji Dni Nauki UKW 2008 r.

Eryk Safian – urodzony w 1986 r. w Szubinie. Studiował Administrację na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w latach 2005-2008 (licencjat) i 2009-2011 (magisterka). Studia ukończył, uzyskując tytuł magistra. Aktualnie prowadzi działalność gospodarczą.

W sekcji judo trenuje od początku studiów, startując w zawodach regionalnych. Dodatkowo działał w kole naukowym WyKoNa w Sekcji Kultury Fizycznej, prowadząc pokazy promocyjne w ramach Festiwalu Nauki, Targów Kół Naukowych oraz rocznicowych obchodów: Sportowy Zjazd Absolwentów 2010, V rocznica koła naukowego WyKoNa – 2011 r.

Czynnie występował w kabarecie studenckim „Giletta”.

Akademickie Mistrzostwa Pomorza i Kujaw

2010 – udział (Toruń)

2011 – 3 miejsce (Toruń)

Alicja Bania,
Dorota Chojnacka
(Stosik)
i Eryk Safian –
kabaret „Giletta”
2011 r.

Barbara Tereba – urodzona 1984 r. w Bydgoszczy, studiowała na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego na Wydziale Pedagogiki i Psychologii – kształcenie zintegrowane (z nauczaniem języka angielskiego) w latach 2003-2008. Następnie ukończyła studia podyplomowe w Wyższej Szkole Bankowej w Toruniu na kierunku tłumaczenia ekonomiczno-prawne w biznesie – język angielski w roku 2008/2009. Obecnie mieszka w Bydgoszczy i pracuje jako nauczycielka języka angielskiego w Szkole Podstawowej nr 22 w Bydgoszczy.

W sekcji judo trenowała od początku rozpoczęcia studiów do ich ukończenia, czyli od 2003 do 2008 r. Przyznaje, że trafiła trochę przez przypadek, ale bardzo się jej spodobało i poznała wspaniałych ludzi.

Oprócz treningów judo działała w Sekcji Kultury Fizycznej, współprowadząc badania naukowe w trakcie obozów sportowo-naukowych w Ustroniu Morskim, Unieściu i Pogorzeliczy. Przygotowywała pokazy warsztatowe z okazji Dni Nauki UKW oraz Bydgoskiego Festiwalu Nauki.

Sportowe pasje kontynuuje uprawiając latem windsurfing, a zimą snowboard.

Basia „na desce” na jednym z zimowych stoków 2010 r.

Pozdrawiam wszystkich uczestników obozów sportowych w Ustroniu Morskim, Unieściu i Pogorzeliczy, dzięki którym mam niezapomniane wspomnienia.

Natalia Urbańska – urodzona w 1988 r. we Włocławku. Studiowała w latach 2007-2012 na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego na Wydziale Humanistycznym (kierunek filologia polska). W roku 2012 uzyskała tytuł magistra.

W sekcji judo trenowała w latach 2008-2010.

Oprócz trenowania działała w Sekcji Kultury Fizycznej koła naukowego WyKoNa, poświęcając się promocji uniwersytetu. Brała czynny udział w wystąpieniach kabaretowych „Giletta” w latach 2009-2010, przygotowując również i prowadząc „I Sportowy Zjazd Absolwentów” – w którym wzięło udział ponad 200 sportowców przybyłych z całego świata.

Występowała w chórkach zespołu studenckiego „The Foxtrot” – występ zamieszczony m.in. na serwerze uczelnianym.

Obecnie mieszka w Bydgoszczy i pracuje dorywczo w klubach studenckich.

Natalia Urbańska (pierwsza z prawej oraz Kasia, Joanna i trener) – po występie kabaretu „Giletta” – 2010 r.

Joanna Zielińska – urodzona 1988 r. w Wąbrzeźnie. Studiowała na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w latach 2007-2012 na Wydziale Pedagogiki i Psychologii (specjalność resocjalizacja). W trakcie studiów działała w Sekcji Kultury Fizycznej, współorganizując pokazy z okazji Dni Nauki Uniwersytetu w latach 2008-2009.

Występowała również w studenckim kabarecie „Giletta” w latach 2008-2009.

W sekcji judo trenowała od początku studiów w latach 2007-2009.

Obecnie mieszka niedaleko Grudziądza, pracując chwilowo w nie swoim zawodzie.

Juwenalia 2008
w gronie judo-
ków (tzw.
„ b l o k a d a
Łużycka”)

Zdolności kabaretowe przydają się czasem w trakcie zabaw studenckich – zdaje się, że przy tym zdjęciu była specjalna dedykacja dla swojego trenera???

7. JUDO WŚRÓD PRACOWNIKÓW UCZELNI

JUDOCY PRACUJĄCY W UCZELNI

Radosław Drelich – urodzony w 1976 r. Jest absolwentem Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy, gdzie uzyskał tytuł magistra w roku 1995 oraz Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy. Doktorat z nauk technicznych na Politechnice Poznańskiej obronił w roku 2005.

Obecnie pracuje w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego jako nauczyciel akademicki, jest również autorem kilkunastu artykułów z zakresu mechaniki.

Judo trenował w sekcji uczelnianej w latach 1992-1994, startując w Mistrzostwach Polski WSP oraz w zawodach regionalnych.

Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1993 – brązowy medal

Drużynowe Mistrzostwa Polski Typów Uczelni

1993 – brązowy medal

Drużyna judo WSP 1993 r. – Radosław Drelich (czwarty od lewej)

Michał Janowski – urodzony w 1975 r. w Żninie. Absolwent Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie studiował w latach 1994-2000. Następnie obronił doktorat z nauk humanistycznych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w roku 2007. Aktualnie pracuje jako anglista na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy.

Autor monografii i 6 artykułów naukowych, w trakcie przygotowywania habilitacji.

Judo trenuje od roku 2008 do chwili obecnej w uczelnianej sekcji.

Żonaty – żona Monika, czterech synów – Witek, Antek, Szymon i Piotr.

Wspomnienie z treningu (Michał na pierwszym planie – z tyłu Eryk Safian) – maj 2009 r.

Monika Kozłowska-Adamczak – urodzona w 1979 r. w Bydgoszczy. W latach 1998-2004 studiowała w Instytucie Geografii ówczesnej Akademii Bydgoskiej uzyskując tytuł magistra geografii w specjalności: geografia społeczno-ekonomiczna, zaś rok później dyplom ukończenia wyższych studiów magisterskich i tytuł magistra geografii w II specjalności: geografia fizyczna z ochroną krajobrazu. Obecnie pisze pracę doktorską na Wydziale Nauk Geograficznych Uniwersytetu Łódzkiego.

Od 2004 r. pracuje naukowo w swoim macierzystym Instytucie Geografii na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego na stanowisku asystenta w Zakładzie Geografii Turystyki.

Autorka 8 publikacji naukowych (artykułów) nie tylko o problematyce turystycznej. W latach 2008-2009 była członkiem zespołu redakcyjnego, a w kolejnych dwóch latach (2010-2011) pełniła funkcję zastępcy redaktora naczelnego uczelnianego czasopisma UKW „Forum”.

W latach 1999-2000 (jako studentka) po raz pierwszy stała się członkiem uczelnianej sekcji judo i po 10-letniej przerwie, już jako pracownik naukowy, powróciła do uczelnianej sekcji judo i trenowała ten sport przez cały rok akademicki 2009/2010.

Konferencja naukowa
(Monika z prawej – z dr M.
Dombrowicz) – Więcbork
2010 r.

Magdalena Zając (Walkowiak) – urodzona w 1975 r. w Bydgoszczy. Studiowała w latach 1994-1999 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy na Wydziale Pedagogicznym, gdzie uzyskała tytuł magistra. Następnie kontynuowała naukę, broniąc doktorat w roku 2004 r. na tym samym wydziale.

Obecnie pracuje na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego jako adiunkt w Katedrze Psychologii Wspomagania Rozwoju. Jest autorką i współautorką ponad 40 artykułów naukowych. Przygotowuje książkę dotyczącą roli świadomości fonologicznej w opanowaniu czytania i pisania. W początkowej fazie realizacji jest jej projekt badawczy: „Funkcjonowanie dorosłych osób z dysleksją i ich doświadczenia życiowe”. Treningi judo rozpoczęła w trakcie obozu adaptacyjnego rocznika „0” w Funce w roku 1994 i kontynuowała je przez cały okres studiów.

Jest mężatką – mąż Robert, dwóch synów – Jan i Piotr.

Zamiłowanie do sportów walki dzieli z mężem Robertem – instruktorem kickboxingu, sędzią liniowym muai-thai. Także dwaj synowie wykazują zainteresowanie tak ukierunkowaną aktywnością fizyczną – starszy Jan trenuje boks, młodszy czteroletni Piotr gorliwie naśladuje brata.

Magda Zając (Walkowiak) jako studentka (stoi pierwsza od lewej) – praktyka pedagogiczna Tleń 1995 r.

Ryszard Pujszo – biogram w rozdziale „Judo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Trenerzy.”

Piotr Szefer – biogram w rozdziale „Judocy prowadzący działalność naukową”

Jacek Kuś (pracujący w Wyższej Szkole Pedagogicznej w latach 1986-1992) – biogram w rozdziale „Judocy Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. Zawodnicy”

PODSUMOWANIE

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego kontynuuje tradycje sportowe jego poprzedniczek: Wyższej Szkoły Nauczycielskiej, Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Akademii Bydgoskiej. Sekcja judo powstała w Wyższej Szkole Pedagogicznej w połowie lat 70. i pomimo wielu zmian w sporcie istnieje do dnia dzisiejszego.

Jest oczywiste, że liczne zmiany w uczelni wymuszały przystosowanie się do innych warunków działania i jednocześnie przenosiły do archiwum wcześniejsze dzieje.

Uczelnia rozwijała się również pod względem liczby pozyskiwanych i modernizowanych obiektów. W trakcie zmian pomieszczeń materiały historyczne, takie jak stare kroniki, dyplomy, puchary z zawodów, pamiątniki ze zgrupowań sportowych, wycinki prasowe i in. często ulegały zagubieniu lub zniszczeniu.

Również wielu dawnych zawodników judo zakończyło zarówno studia, jak i kariery zawodnicze i zajęło się zupełnie inną działalnością. Nadeszły zmiany ustrojowe w Polsce i dużej części Europy, co umożliwiło wyjazdy po Europie i całym świecie.

Pomimo istnienia portali internetowych, ich odszukanie napotykało na coraz większe trudności.

Autor starał się wykorzystać jedną z ostatnich szans dotarcia do dawnych i współczesnych zawodników judo związanych z naszą uczelnią, przeprowadzenia wywiadów „na żywo”, uzyskania od nich wiarygodnych informacji o wynikach sportowych, o ich sukcesach i porażkach, a także o nadziejach i planach na przyszłość.

Niniejsza publikacja zawiera kilkadziesiąt biogramów sportowych osób – judoków związanych w przeszłości i obecnie z naszym uniwersytetem.

Warunkiem zamieszczenia biogramu w publikacji był start w Mistrzostwach Polski Typów Uczelni bądź wybitna działalność naukowa lub promocyjna oraz co najmniej jeden rok trwałego związku z uczelnią.

Niestety, nie wszyscy sportowcy, do których dotarł autor chcieli zaistnieć w tej książce, a do kilku nie udało się dotrzeć. Jeżeli w archiwum sekcji istniały materiały (zdjęcia, legitymacje, dyplomy, wycinki prasowe) dotyczące działalności sportowej i studiów osób, z którymi nie można było się skontaktować, to autor starał się zweryfikować ich wiarygodność i następnie je opublikować.

Poszukując dawnych dokumentów i pamiątek związanych z akademickim judo autor spotykał się wielokrotnie z niezwykle ludzką życzliwością i chęcią pomocy, za którą serdecznie dziękuje osobom prywatnym, jak i instytucjom.

Należy zwrócić również uwagę, że stan wojenny wprowadzony w latach 80. znacznie ograniczał liczbę doniesień prasowych dotyczących sportu studenckiego oraz swobodną aktywność studentów, a często wymuszał emigrację i niestety, utratę pamiątek.

Zdaniem autora, kolejni badacze historii sportu na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego mają większe możliwości dotarcia do osób nieobecnych, ponieważ pierwsze próby systematyzacji zostały już poczynione.

BIBLIOGRAFIA

- Adam M., Laskowski R., i in. (2006), *Natężenie dźwięku i odporność na stres a system kontroli postawy ciała*, [w:] *Człowiek – jego bioelektroniczna konstrukcja a percepcja muzyki*, pod red. A. Adamowskiego, Wyd: Kęty „Propak”
- Bania A., Bania A. i in. (2011), *Dobrostan fizyczny pracowników Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego na podstawie pomiaru tkanki tłuszczowej i swobodnej pojemności życiowej płuc*, Wyd. Lider [czasopismo elektroniczne]
- Bania A., Szefer P., Pujszo R. (2010), *Projekt „Pałucka gondola wodna” – na trasie Łabiszyn – Lubostroń*, [w:] *Materiały II Kongresu Studenckich Kół Naukowych Uczelni Bydgoskich: Studenci Miastu i Regionowi*, Wyd.: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego
- Bania Ar., Bania A., Dąbrowski S., Kuźmińska A., Pujszo R. (2011), *Pojemność życiowa płuc jako miernik dobrostanu fizycznego młodzieży niewidomej i niedowidzącej, oraz uczniów bydgoskiej szkoły średniej na tle osób trenujących judo rekreacyjnie i wyczynowo*, Wyd.: Lider [czasopismo elektroniczne]
- Cynarski W. (2000), *Sztuki walki Budo w kulturze Zachodu*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów
- Jastrzębski Wł. i wsp. (1993), *100-lecie sportu na Kujawach i Pomorzu*, Wyd. COINT oddział w Bydgoszczy
- Kalina M.R. (1997), *Sporty walki i trening samoobrony w edukacji obronnej młodzieży*, t. 2, Wyd. PTNKF, Warszawa
- Kuźmicki S. (2011), *Judo – Historia i metodyka nauczania*, Wyd. AWF, Warszawa
- Mała encyklopedia sportu* (1986), Wyd. Sport i Turystyka, Warszawa
- Pawluk J. (1980), *Judo mistrzów*, Wyd. Sport i Turystyka, Warszawa
- Pujszo E., Pujszo R. (2008), *Wybrane wskaźniki fizyczne, chemiczne i biologiczne, a stan środowiska Kanału Bydgoskiego*, [w:] *Rewitalizacja*

- drogi wodnej Wisła-Odra szansą dla gospodarki regionu*, Wyd.: Bydgoszcz, Przedsiębiorstwo Marketingowe „Logo”
- Pujso R. (2007), *Zróżnicowanie morfologiczne i funkcjonalne kobiet uprawiających sporty walki*, praca doktorska, AWF Wrocław
- Pujso R., Pujso E. (2009), *Rzeka wodna – problem Kanalu Bydgoskiego i Kanalu Górnonoteckiego*, [w:] *Rewitalizacja drogi wodnej Wisła – Odra szansą dla gospodarki regionu*, Wyd.: Bydgoski Dom Wydawniczy Margrafesen
- Pujso R., Bania A., Dąbrowski S. (2010a), *Wybrane wskaźniki zdrowotne młodzieży męskiej – uczniów Zespołu Szkół Drzewnych w Bydgoszczy*, Wyd.: Lider [czasopismo elektroniczne]
- Pujso R. (2011b), *Sportowcy wyczynowi Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego*, Wyd. UKW, Bydgoszcz
- Pujso R., Przybylski G. i in. (2010), *Spirometry as one of wellness indicators female students of Kazimierz Wielki University in Bydgoszcz*, [w:] *Environment and wellness in different phases of life*, pod red. W. Tuszyńskiej-Boguckiej, Wyd.: Wydawnictwo NeuroCentrum, Lublin
- Pujso R., Przybylski G., i in. (2011), *Spirometric parameters of judo training and inactive young men – measured compared to predicted values as one of wellness indicators*, [w:] *Wellnes in different phases of life*, Wyd: Medical University, Lublin
- Praca zbiorowa (1970), *50 lat Bydgoskiego Klubu Sportowego Polonia*, Wyd. WSiP Bydgoszcz
- Przybylski G., Pujso R. i in. (2010), *Male recreational judo training as a factor improving physical wellness based an particular indicators*, [w:] *Physical activity in disease prevention and health promotion*, pod red. B. Bergier, Wyd: Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II, Biała Podlaska
- Pyskir M., Przybylski G. i in. (2011), *Wybrane wskaźniki spirometryczne młodych osób palących tytoń – badania pilotażowe*, *Przegląd Lekarski*, t. 68, nr 10, s. 730-733
- Skut B. (1972), *Judo w samoobronie*, Wyd. Sport i Turystyka
- Szefer P., Bania A., Pujso R. (2011), *Wybrane wskaźniki zdrowotne studentek Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego*, [w:] *Materiały II Kongresu Studenckich Kół Naukowych Uczelni Bydgoskich: Studenci Miastu i Regionowi*, Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego
- Szymański Z. (2002), *Judo w Bydgoszczy – historia w latach 1961-2002*, praca magisterska (promotor prof. dr hab. W. Jastrzębski) Wydział Humanistyczny, Akademia Bydgoska im. Kazimierza Wielkiego.

- Tokarski S., Sikorski W. (1998), *Budo: japońskie sztuki walki*, Wyd. Glob, Szczecin
- Tyszkowski S. (2000), *Judo jako sport olimpijski*, „Kultura Fizyczna”, 1-2
- Wojciechowski S., Błażejowski K. i wsp. (2000), *Gdy idzie „Polonia” z Bydgoszczy*, Wyd. Ad Novum, Bydgoszcz
- Wojno A., Błach W. (2005), *Leksykon Polskiego Związku Judo*, Wyd. Klub Seniora Judo, Wrocław
- Zamłyńska K. (2005), *Turystyka i rekreacja a promocja zdrowia i rodziny*, Roczniki Naukowe AWF Poznań, nr 54
- Zieniawa R., Ruszniak R. (2003), *Judo – pomost między tradycją a współczesnością*, Wyd. AWFIS, Gdańsk

Strona Internetowa UKW (2010) (01.06.2010 r.)

<http://www.ukw.edu.pl/pokazStrone.php?idPoz=49034485661750546d61>

Strona internetowa ZG AZS (2011)

<http://www.azs.pl/content/view/49/100/>

Strona internetowa AWF Wrocław (2011)

<http://www.awf.wroc.pl/pl/index>

Strona internetowa klubu fitness – Agnieszka Chodzeń (2011)

http://www.rickard.pl/?p=p_35&sName=funny-judo

Strona internetowa AWFIS w Gdańsku (2011):

<http://www.awf.gda.pl/>

Strona internetowa klubu AON Warszawa:

http://www.rickard.pl/?p=p_35&sName=funny-judo,

Strona internetowa KS „Jordan” Kraków:

<http://www.cmjordan.krakow.pl/sport-i-rekreacja/judo>